

Arrest

nr. 234 246 van 19 maart 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X en X handelend in hun hoedanigheid als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. BLOMME
Vredelaan 66
8820 TORHOUT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X handelend in hun hoedanigheid als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X, X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 19 november 2019 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 oktober 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 maart 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. MAERTENS, die *loco* advocaat K. BLOMME verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van V.M. als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je verklaarde een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine te zijn. Je bent geboren op (...) in de Dagestaanse stad Khasavyurt en bent dus minderjarig. Je kwam samen met jouw ouders, V.R. (...) en V.K. (...) (O.V. X), in 2007 naar België omdat jouw vader in Dagestan problemen had met de autoriteiten. Omwille van deze problemen vroegen jouw ouders op 26 januari 2007 asiel bij de Belgische autoriteiten. Hun asielaanvraag werd op 20 april 2007 door het CGVS afgesloten met een bevestigende beslissing van weigering van verblijf vanwege een fundamenteel gebrek aan

geloofwaardigheid. Het beroep dat ze hiertegen aantekenden, werd door de Raad van State verworpen bij arrest van 6 januari 2011. Jullie keerden in 2008 echter al terug naar Dagestan omdat de problemen van jouw vader ondertussen opgelost waren. Na jullie terugkeer ging jouw vader aan de slag als politieagent. In 2017 moesten jullie echter opnieuw vertrekken omdat jouw vader opnieuw problemen gekregen had. Eind juli 2016 kwam jouw vader op een middag vuil en bebloed naar huis. Hij douchte zich snel en vertrok. Daarna vertelde jouw mama dat jullie moesten vertrekken omdat jouw papa grote problemen had. De volgende ochtend ging je samen met je mama, broers en zus naar jouw oma. Daar bleven jullie tot aan jullie vertrek. Na 5 of 6 maanden kwam een zekere R. (...) langs. Hij was op zoek naar jouw vader en schreeuwde tegen jullie. Een maand later kwam hij opnieuw langs en bedreigde jullie. Daarna beslisten jouw grootouders dat het beter was dat jullie zouden vertrekken omdat de mensen met wie jouw vader problemen had jullie zouden kunnen vermoorden. Uiteindelijk verliet je Dagestan samen met jouw moeder, zus en 2 broers op 17 juli 2017. Vanuit Balyurt reisden jullie met een minibus opnieuw naar België, dat jullie 3 dagen later bereikten. Op 26 september 2017 dienden jouw ouders vervolgens een verzoek om internationale bescherming in in jouw hoofde en in hoofde van jouw minderjarige broers en zussen. Jouw ouders vrezen namelijk dat jij zelf eveneens problemen zal kennen omwille van de problemen van jouw vader. Zelf wil je eveneens in België blijven omdat de mensen met wie je vader problemen heeft jullie zouden kunnen vermoorden.

Ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming werden volgende documenten neergelegd: jouw binnenlands Russisch paspoort, verschillende internetartikels aangaande de familie A. (...) en hun bondgenoten, verschillende documenten met betrekking tot de problemen en de amnestieregeling van de neef van jouw vader, een usb-stick met verschillende foto's, de binnenlandse paspoorten van jouw ouders, verschillende attesten op naam van jouw vader, verschillende beslissingen van de rechtbank, een proces-verbaal, een rapport, twee bevelen, een kopie van de badge van jouw vader, een enveloppe, enkele internetartikels over gebeurtenissen in de Russische Federatie en een spiekbrieftje van jouw vader.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratieve dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst. Omdat je zelf leeftijd niet op volledig de hoogte bent van de problemen van jouw ouders (CGVS, p. 9), kregen ook jouw ouders de kans om met de hulp van een Russische tolk en jouw advocaat deze problemen uiteen te zetten.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Uit jouw verklaringen blijkt dat je niet naar Dagestan wil terugkeren omdat je er vreest vermoord te worden door de mensen met wie jouw vader problemen heeft (Vragenlijst CGVS, nr. 3.4 - CGVS, p. 9-10). Ook jouw ouders riepen deze problemen in jouw hoofde in. Zelf weet je echter niet alles over de problemen van jouw vader (CGVS, p. 9-10). Daarom kreeg jouw vader zelf de kans om zijn problemen en de vrees dienaangaande in jouw hoofde uiteen te zetten. Jouw vader slaagde er echter niet in een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken. Zelf bracht je geen elementen aan die een ander licht werpen op de beoordeling van de door jouw vader ingeroepen problemen (CGVS, p. 9-10).

De door jouw vader ingeroepen vrees is meerledig. Enerzijds vreest hij wraak vanwege de familie A. (...) omdat hij destijds voor hen gewerkt heeft, maar hij meermaals geweigerd heeft bepaalde opdrachten voor hen uit te voeren. Daarnaast vreest hij de rebellen omdat zij reeds geprobeerd hebben hem uit de weg te ruimen. Tot slot vreest hij ook de FSB omdat hij de enige is die nog tegen de gebroeders A. (...) kan getuigen.

Vooreerst dient erop gewezen te worden dat jouw vader in 2007 zelf reeds een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Belgische autoriteiten. Zijn asielaanvraag werd toen door het Commissariaat-generaal afgesloten met een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf omwille van een ernstig gebrek aan geloofwaardigheid. Het beroep dat hij hiertegen aantekende bij de Raad van State werd verworpen. Hoewel jouw vader zich in het kader van jouw verzoek om internationale bescherming actueel beroept op ontwikkelingen die op zich géén betrekking hebben op de

vluchtmotieven die hij in het kader van zijn eigen asielaanvraag destijds heeft aangereikt, is de beoordeling van zijn asielaanvraag niet zonder belang voor de beoordeling van de huidige, nieuwe elementen. Door de eerder vastgestelde misleiding was zijn algemene geloofwaardigheid immers in het gedrang gekomen.

Wat betreft de vrees van jouw vader ten aanzien van de familie A. (...), moet erop gewezen worden dat hoewel aangenomen kan worden dat jouw vader voor hen gewerkt heeft, er ernstige vraagtekens geplaatst dienen te worden bij de ruzie in de barbecuetent, die de escalatie vormde van de door hem ingeroepen problemen. Er werden aangaande dit incident namelijk fundamentele tegenstrijdigheden vastgesteld tussen zijn eigen opeenvolgende verklaringen. Zo verklaarde hij enerzijds dat R.A. (...) samen met M.S. (...) en andere mensen al aanwezig was op het moment dat hij en zijn collega de barbecuetent binnen gingen en ze jouw vader en zijn collega zelf voorstelden om bij hen te gaan zitten (CGVS A. (...) 16/1/2018, p. 10). Later zei hij dat enkele andere collega's al in de barbecuetent aanwezig waren en vroegen om bij hen te gaan zitten, maar R. (...) en M. (...) er nog niet waren. Zij kwamen pas later aan, toen jouw vader en zijn collega er al waren. Blijkbaar waren de andere collega's die er al zaten op hen aan het wachten (CGVS 1/3/2018, p. 24). Tijdens een volgend onderhoud gaf hij nog een andere versie van de feiten: hij zei dat M. (...) er al was, maar R. (...) pas achteraf kwam, waarna hij vervolgens stelde dat hij het zich niet meer herinnerde, maar hij meende dat R. (...) achteraf kwam (CGVS 26/6/2018, p. 13). Deze versies vallen uiteraard niet met elkaar te rijmen. Toen jouw vader hierop gewezen werd, kwam hij niet verder dan dat hij gezegd had dat hij het zich niet herinnerde (CGVS 26/6/2018, p. 14-15). Deze verklaring volstaat niet om de vastgestelde tegenstrijdigheden te verklaren. Hoewel jouw vader doorheen zijn verschillende onderhouds meermaals inriep dat hij problemen heeft met zijn geheugen (CGVS 26/6/2018, p. 12, 17, 18, 19 - CGVS 1/3/2018, p. 16, 29-30), legde hij geen enkel medisch attest neer dat de door hem ingeroepen geheugenproblemen staat. Zodoende kunnen de door hem ingeroepen geheugenproblemen niet weerhouden worden ter verschoning van de tegenstrijdigheden in zijn verklaringen. Daarnaast waren de verklaringen van jouw vader ook tegenstrijdig over de plaats waar hij na dit incident terug bij bewustzijn kwam. In eerste instantie vertelde hij dat zijn collega Y. (...) hem naar de post had gebracht en hem daar met water had bijgebracht (CGVS A. (...) 16/1/2018, p. 10). Tijdens een later onderhoud zei jouw vader dat hij wakker werd in de auto van Y. (...) (CGVS 1/3/2018, p. 24-25) en de auto op straat, naast jullie huis stond (CGVS 26/6/2018, p. 13-14). Ook deze verklaringen zijn tegenstrijdig. Toen jouw vader met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd werd, kon hij hiervoor geen aannemelijke verklaring bieden. Hij opperde dat het over een ander incident ging, namelijk het incident waarbij hij en zijn collega beschoten werden en zijn collega toen op de post bij bewustzijn gebracht werd. Toen zijn eerdere verklaringen vervolgens aan hem werden voorgelezen, antwoordde hij dat hij inderdaad gezegd had dat Y. (...) hem bij gebracht had en hem naar huis gebracht heeft, maar gaf geen verklaring voor de tegenstrijdigheid in zijn verklaringen wat betreft de plaats waar hij opnieuw bij bewustzijn kwam (CGVS 26/6/2018, p. 14). Zodoende blijft ook deze tegenstrijdigheid overeind. Beide tegenstrijdigheden raken aan de kern van jullie vluchtrelaas, aangezien dit incident in de barbecuetent de concrete aanleiding was voor het feit dat jouw vader ging onderduiken, jullie dienden te verhuizen en jullie vervolgens lastiggevallen werden door R.A. (...) die op zoek was naar jouw vader. Deze vaststellingen zijn daarom zwaarwichtig en doen twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van dit incident.

Ook bij de bezoeken van R.A. (...) kunnen vraagtekens geplaatst worden. Vooreerst zij erop gewezen dat deze bezoeken het gevolg waren van het incident in de barbecuetent, dat de escalatie vormde van de eerdere problemen die jouw vader kende met R.A. (...). Aangezien ernstige twijfels bestaan over de ruzie in de barbecuetent, kunnen ook de bezoeken van R.A. (...), die het gevolg waren van deze escalatie, niet zonder meer aangenomen worden. Jouw vader was daarenboven onaannemelijk vaag over deze bezoeken. Zo had hij zelfs bij benadering geen idee wanneer R. (...) en M. (...) bij jullie langskwamen. Evenmin wist hij hoe vaak ze bij jullie langs waren geweest noch wanneer ongeveer ze de eerste keer waren gekomen. Hij stelde wel dat hij vermoedde dat ze vaak zijn langs geweest omdat jouw moeder hem verteld heeft wat ze gedaan hebben (CGVS 1/3/2018, p. 26-27). Dit is opmerkelijk aangezien jouw moeder verklaarde dat ze in de hele periode dat zij bij haar moeder, jouw grootmoeder, verbleef, ongeveer een half jaar, slechts 2 keer zijn langs geweest (CGVS moeder 25/6/2019, p. 12). Wat er ook van zij, het feit dat jouw vader op het moment van deze bezoeken zelf niet aanwezig was (CGVS 1/3/2018, p. 26), is onvoldoende om deze vaagheden te verschonen. Aangezien jouw vader en zijn problemen de reden waren voor deze bezoeken, kon immers redelijkerwijze van jouw vader verwacht worden dat hij zich hierover zou informeren, bijvoorbeeld bij jouw moeder, die op het moment van deze bezoeken wel aanwezig was. Aangaande deze bezoeken legde jouw vader ook erg ongerijmde verklaringen af. Zo vertelde hij dat R. (...) en M. (...) jou bij een van hun bezoeken tegen de muur geduwd of geslagen en bedreigd heeft. Gevraagd of jij hierbij verwondingen opgelopen hebt, antwoordde jouw vader dat hij dat niet gevraagd heeft, waarmee hij insinueerde dat hij het niet wist. Hij

verduidelijkte vervolgens dat ze jou niet geslagen hebben, maar jou vastgenomen en tegen de muur geduwd hebben. Toen aan jouw vader daarna gevraagd werd of ze ooit iemand van jullie gezin verwond hebben, antwoordde hij plots dat jij lichte verwondingen had omdat ze jou tegen de muur geslagen hadden en stelde dat ze jou daar goed geslagen hebben. Eerder zei hij nochtans dat ze jou niet geslagen hadden (CGVS 1/3/2018, p. 27). Zoals hierboven reeds geargumenteed, volstaan de door jouw vader ingeroepen geheugenproblemen niet om deze ongerijmdheden te verschonen aangezien hij deze geheugenproblemen niet met een medisch attest kon staven. Bovenstaande vaststellingen plaatsen ook ernstige vraagtekens bij de bezoeken van R.A. (...) na het incident in de barbecuetent. Vervolgens kan nog toegevoegd worden dat jouw vader ter staving van zijn vrees tevens verwees naar een incident waarbij hij en een collega tijdens de uitoefening van hun job bij een achtervolging beschoten werden (CGVS 16/1/2018, p. 9 – CGVS 1/3/2018, p. 28-29). Hij legde ook verschillende documenten neer om zijn verklaringen over dit incident te staven. Jouw vader maakte echter niet aannemelijk dat deze aanval een doelgerichte aanslag op zijn persoon was. Zo blijkt uit door hem geschetste omstandigheden en de omstandigheden zoals die beschreven staan in de door hem neergelegde documenten geenszins dat hij bij deze aanval persoonlijk gevisieerd werd. Het door jouw vader neergelegde proces-verbaal d.d. 16 november 2014, dat een neerslag is van het gehoor dat jouw vader heeft afgelegd in het kader van het strafdossier dat werd opgestart naar aanleiding van dit incident, bevat een gedetailleerde beschrijving van de feiten. Hieruit blijkt dat jouw vader op het moment van de feiten dienst had samen met verschillende collega's, onder wie R.I. (...). Rond 21.30u bevond jouw vader zich aan de controlepost 'Lava 250' aan de kant van de ingang van Khasavyurt, toen hij zijn collega hoorde roepen dat ze moesten vertrekken. Jouw vader begreep onmiddellijk dat iemand een bevel om te stoppen genegeerd had en stapte in zijn wagen. Zijn collega nam plaats aan de passagierskant en vertelde jouw vader wat er gebeurd was, namelijk dat een auto zonder nummerplaat zijn bevel om te stoppen genegeerd had en doorgereden was. Jouw vader en zijn collega zetten de achtervolging in en slaagden erin de wagen bij te houden. Op een bepaald moment sloegen jouw vader en zijn collega een weg in, die de wagen die ze achtervolgden reeds ingeslagen was. Toen jouw vader deze afslag had genomen, zag hij dat de andere wagen ondertussen rechtsomkeer had gemaakt en in hun richting kwam. De wagen hield vervolgens halt op ongeveer een meter van de wagen van jouw vader. Hierop stapte de collega van jouw vader uit en stapte op de andere wagen af. Jouw vader stapte eveneens uit om zijn collega dekking te geven. Op dat moment vertrok de andere wagen opnieuw en werden er verschillende schoten gelost. Jouw vader dacht in eerste instantie dat zijn collega waarschuwingsschoten gelost had in de lucht, maar al snel bleek dat de schoten afgevuurd waren vanuit de andere wagen en de collega van jouw vader hierdoor geraakt was aan zijn hand. Jouw vader schoot terug, maar de wagen was ondertussen al ver van hen verwijderd. Uit deze beschrijving van de feiten kan bezwaarlijk geconcludeerd worden het een doelbewuste aanslag op jouw vader was. Vooreerst zij erop gewezen dat de auto in kwestie het bevel van R.I. (...), de collega van jouw vader, negeerde en niet dat van jouw vader. Jouw vader bevond zich op dat moment elders aan de controlepost. Dit kan afgeleid worden uit het feit dat zijn collega hem in de auto moest vertellen wat er precies gebeurd was en blijkt ook uit de verklaringen van jouw vader en zijn schets van de situatie bij het CGVS (CGVS A. (...) 16/1/2018, p. 8-9). Daarenboven werd vanuit de wagen in kwestie enkel geschoten op de collega van jouw vader en niet op jouw vader zelf, hoewel jouw vader op dat moment zelf ook al uit zijn wagen gestapt was. Bijgevolg zijn er op basis van de feitelijke omstandigheden van dit incident onvoldoende aanwijzingen om te concluderen dat dit incident tot doel had jouw vader te verwonden en/of om het leven te brengen. Jouw vader reikte zelf verder geen elementen aan die hierop wijzen. Hij stelde wel dat hij zeker weet dat hij en zijn collega in de val gelokt werden (CGVS 1/3/2018, p. 28), maar kon deze bewering niet hard maken. Hij opperde dat de aanslag misschien was gebeurd op bestelling van de familie A. (...) aangezien zij nauwe banden hadden met de rebellen, maar moest toegeven dat hij het eigenlijk niet kon zeggen (CGVS 1/3/2018, p. 28). Later gaf jouw vader dan weer een andere verklaring voor de aanslag, namelijk dat hij op de dodenlijst van de rebellen staat (CGVS 25/6/2019, p. 8), waarmee hij aangaf dat de aanslag uitging van de rebellen zelf en niet besteld was door de familie A. (...) , zoals hij eerder stelde. Wat er ook van zij, op basis van het geheel aan elementen in het administratieve dossier kan niet geconcludeerd worden dat de door jouw vader ingeroepen beschieting op 15 november 2014 een doelgerichte aanval op het leven en/of de fysieke integriteit van jouw vader was. Gezien zijn ongerijmde verklaringen kan evenmin aangenomen worden dat deze aanslag besteld zou zijn geweest door de A. (...). Er zijn bijgevolg geen aanwijzingen dat jouw vader voorafgaand aan de ruzie in de barbecuetent iets te vrezen had vanwege de A. (...). Tot slot voerde jouw vader nog aan dat hij door zijn autoriteiten gezocht zou worden wegens hulp aan de rebellen. Deze beschuldiging is volgens jouw vader gebaseerd op het feit dat hij destijds geholpen had om amnestie te verkrijgen voor zijn neef, B.V. (...), maar is vals. De verklaringen van jouw vader over dit onderwerp waren vooreerst heel warrig. In eerste instantie zei hij dat hij ervan beschuldigd wordt hulp te hebben geboden aan rebellen omdat hij tussen gekomen is bij het regelen van de amnestie van

zijn neef. Toen jouw vader gevraagd werd of hij daar officieel van beschuldigd werd, antwoordde hij dat dat binnenkort zou blijken, maar het al was ingediend in Khasavyurt. Op de vraag wat er in Khasavyurt al was ingediend, repliceerde hij dat jouw vader op een proflijst gezet werd omdat hij rebellen geholpen heeft en verwees naar de documenten die hij hieromtrent neergelegd had. Gevraagd te duiden wat het concreet betekent dat jouw vader op deze lijst staat, legde hij uit dat de mensen die op deze lijst staan onder permanente controle staan, ze niet kunnen reizen en ze onmiddellijk gearresteerd worden wanneer er iets gebeurt. Toen er vervolgens naar gepeild werd sinds wanneer jouw vader op de betreffende lijst staat, repliceerde hij plots dat niet hij zelf, maar zijn neef op deze lijst staat en verwees andermaal naar de stavingsstukken die hij hieromtrent had neergelegd. Uiteindelijk bevestigde jouw vader dat hij zelf niet op de zogenaamde proflijst staat, maar men hem wel officieel in opsporing wil plaatsen (CGVS 1/3/2018, p. 3-4). Toen jouw vader later gevraagd werd naar meer informatie over deze beschuldiging, legde hij heel vage en ontwijkende verklaringen af. Toen gepeild werd naar de stand van zaken aangaande deze beschuldiging, kwam hij niet verder dan dat hij niet wist wat ze gedaan hebben omdat dat soort informatie niet verspreid wordt en het hele ernstige mensen zijn die dat soort dingen aanpakken. Hij vertelde dat hij zelf 2 of 3 maanden na zijn aankomst in België te weten kwam dat hij beschuldigd wordt van hulp aan de rebellen en dit via voormalige collega's die hem kennen. Hij voegde eraan toe dat hij die info wel kan krijgen, maar hij niet wist wat voor stukken ze verzameld hadden en hij dit ook niet kon weten. Toen jouw vader vervolgens gevraagd werd of hij van kennissen vernomen had dat hij beschuldigd werd, bevestigde hij dit en vroeg of het niet mogelijk was aan zijn neef te vragen wat er gebeurd was, aangezien zijn neef toch in België woont. Uiteindelijk stelde jouw vader dat hij door de recherchepolitie beschuldigd wordt van hulp aan de rebellen en heel de researchedienste en politie voor hen werkt, d.i. de A. (...)’s (CGVS 26/6/2018, p. 7-8). Omdat ze niet meer weten hoe ze jouw vader kunnen pakken, hebben ze de tussenkomst van jouw vader in deze amnestieregeling aangegrepen om hem vals te beschuldigen (CGVS 1/3/2018, p. 3). Deze verklaringen zijn echter onvoldoende concreet om de door jouw vader ingeroepen beschuldigingen aannemelijk te maken. Daarenboven kon jouw vader geen enkel document overmaken dat zijn verklaringen aantoonde. Indien jouw vader daadwerkelijk beschuldigd zou worden van hulp aan de rebellen en omwille hiervan zelfs in officiële opsporing zou zijn geplaatst, kan aangenomen worden dat hij hiervan concrete bewijsstukken zou kunnen neerleggen, wat echter niet het geval was. De stukken die jouw vader neerlegde omtrent de amnestie van zijn neef dateren allemaal van voor het begin van de problemen van jouw vader met de A. (...)’s en tonen geenszins aan dat zijn neef minstens sinds 2017 opnieuw op de proflijst staat (CGVS 1/3/2018, p. 4). Ook deze stelling kon jouw vader dus geenszins hardmaken. Zodoende maakte jouw vader niet aannemelijk dat hij door zijn autoriteiten actueel valselijk beschuldigd zou worden van hulp aan de rebellen en dit in opdracht van de A. (...)’s.

Volledigheidshalve kan nog toegevoegd worden dat jouw vader ter staving van zijn vrees ten aanzien van de familie A. (...) ook verwees naar de dood van een zekere P. (...), van wie hij de familienaam niet kent. Deze persoon zou een tijd geleden overleden zijn als gevolg van een hartstilstand. Jouw vader meent dat het een verdacht overlijden is en vermoedt dat hij vermoord werd door toedoen van de familie A. (...) (CGVS 25/6/2019, p. 2-3). Hij kon deze beweringen echter niet hard maken. Het enige wat jouw vader wist, was dat P. (...) een leeftijdsgenoot van hem was en dat hij gestorven was aan een hartstilstand. Wanneer P. (...) overleden was of wat hem precies overkomen was, kon jouw vader niet zeggen (CGVS 25/6/2019, p. 2-3). Niettemin jouw vader poneerde dat P. (...) in verdachte omstandigheden gestorven was, kon hij deze bewering niet aannemelijk maken. Toen hem gevraagd werd in welke omstandigheden P. (...) overleden was, moest hij toegeven dat hij het eigenlijk niet wist. Jouw vader wist enkel dat P. (...) overleden was aan een hartstilstand. Op de vraag waarop jouw vader zich dan baseerde om te stellen dat P. (...) in verdachte omstandigheden om het leven gekomen was, verwees hij naar het feit dat de zus van de gebroeders A. (...)’s vroeger eveneens in soortgelijke omstandigheden overleden was. Ze was een jonge vrouw die vroegtijdig overleden is. Aangezien jouw vader in dat systeem gewerkt heeft, weet hij hoe het werkt en weet hij dat het geen natuurlijke hartstilstand was. Gevraagd hoe jouw vader wist dat P. (...) vermoord werd, repliceerde hij dat P. (...) de laatste tijd contact had met R. (...) (d.i. A. (...)), maar dat het enige wat jouw vader eigenlijk weet, is dat P. (...) gestorven is aan een hartstilstand. Uiteindelijk gaf jouw vader toe dat het een louter vermoeden van zijnentwege is dat P. (...) vermoord is (CGVS 25/6/2019, p. 2-3). De door jouw vader aangereikte elementen volstaan echter niet om dit vermoeden hard te maken. De verklaringen van jouw vader zijn immers te algemeen en vaag om aan te nemen dat de genoemde P. (...) vermoord werd door toedoen van de familie A. (...) en jouw vader bij terugkeer naar de Russische Federatie hetzelfde lot riskeert.

Omwille van bovenstaande redenen kunnen de door jouw vader voorgehouden problemen met de A. (...)’s niet zonder meer aangenomen worden. Bovendien blijkt uit de verklaringen van jouw vader dat hij (en jullie) kan (kunnen) rekenen op de bescherming van de autoriteiten van jullie land van herkomst. Vooreerst moet erop gewezen worden dat jouw vader zelf nooit problemen heeft gekend met zijn

autoriteiten. De problemen met zijn autoriteiten die jouw vader destijds inriep in het kader van zijn eigen asielaanvraag werden immers ongeloofwaardig bevonden (zie beslissing 1e asielaanvraag vader). De door jouw vader ingeroepen problemen met de A. (...) zijn bovendien louter interpersoonlijke problemen en de door hem voorgehouden valse beschuldiging van hulp aan de rebellen maakte hij niet aannemelijk (cfr. supra). Voorts blijkt uit de verklaringen van jouw vader dat zijn broer in juni 2018 meegenomen zou zijn geweest door de hoofdinspecteur van de stedelijke politie van Khasavyurt in opdracht van de A. (...)’s. De politie kwam naar het huis van zijn broer en vroeg hem mee te komen naar het politiekantoor voor ondervraging. Hij werd een tijdlang op het politiebureau gehouden en ondervraagd over jouw vader. Ze dreigden er ook mee een zaak te fabriceren tegen jouw vader. De neef van jouw vader nam ondertussen contact op met hooggeplaatste mensen bij de FSB. De FSB-medewerkers gaven de neef van jouw vader gekenmerkt geld en af luisterapparatuur om de broer van jouw vader vrij te kopen. De broer van jouw vader werd uiteindelijk vrijgelaten voor de neef van jouw vader het politiekantoor bereikte. Medewerkers van de FSB hebben aan de neef van jouw vader hun telefoonnummer gegeven zodat hij hen contacteren indien er zich opnieuw problemen zouden voordoen (CGVS 26/6/2018, p. 3-6). Hieruit blijkt duidelijk de bereidheid van de FSB om de problemen van jouw vader op te lossen. Jouw vader stelde wel dat de interesse van de FSB enkel te maken heeft met steekpenningen (CGVS 26/6/2018, p.4). Dit is echter slechts een blote bewering, die hij op geen enkele wijze hard kon maken. Verder blijkt uit de verklaringen van jouw vader dat bijna alle mensen die betrokken waren bij R.A. (...) ondertussen opgepakt en veroordeeld zijn (CGVS 26/6/2018, p. 5). Ook R.A. (...) en zijn broer Z. (...) zitten ondertussen vast en bij R.A. (...) werd een huiszoeking uitgevoerd (CGVS 25/6/2019, p. 3, 7). Ter staving hiervan legde jouw vader trouwens verschillende internetartikels neer. Gevraagd waarom jouw vader zelf niet op de bescherming van de FSB zou kunnen rekenen, aangezien de FSB hulp geboden heeft toen de broer van jouw vader werd meegenomen, argumenteerde hij dat de hele FSB door de A. (...)’s gekocht is en overal mensen van R.A. (...) zitten. Als de FSB hoort dat R.A. (...) eveneens betrokken is, zullen ze niets willen ondernemen (CGVS , p. 19). Ongeacht de vaststelling dat dit slechts een blote bewering is, die jouw vader met geen enkel document staafde, wordt deze tegengesproken door het feit dat zowel R. (...) als Z.A. (...) ondertussen gearresteerd is en vastgehouden wordt en er een huiszoeking is gebeurd bij R.A. (...), zoals ook blijkt uit de objectieve informatie die toegevoegd werd aan het administratieve dossier. Jouw vader argumenteerde tevens dat er nog geen proces geweest is en R.A. (...) nooit zal zitten en hij nog minister zal worden. Zulke mensen zullen volgens jouw vader niet vastzitten en zullen ook niet gedood worden (CGVS 25/6/2019, p. 10). Ook dit is slechts een blote bewering die jouw vader op geen enkele wijze hard maakte. Bovendien kan redelijkerwijze aangenomen worden dat mensen met een dergelijke machtspositie niet zonder voldoende gronden gearresteerd en opgesloten zouden worden. Jouw vader wierp tot slot nog op dat de FSB ondertussen naar hem op zoek is omdat ze willen dat hij getuigenissen aflegt tegen de A. (...)’s en ze hem hiertoe desnoods zullen folteren (CGVS 25/6/2019 p. 2, 6). Zoals hieronder uitgebreid uiteengezet (cfr. infra), maakte jouw vader deze vrees niet aannemelijk. Zodoende staat ook dit motief bescherming vanwege jullie autoriteiten niet in de weg. Op basis van bovenstaande dient vastgesteld te worden dat de Russische autoriteiten er niet voor terugschrikken om mensen met een dergelijk profiel te beschuldigen van strafbare feiten en gerechtelijk te vervolgen en de Russische autoriteiten wel degelijk optreden tegen de door jouw vader voorgehouden hooggeplaatste vervolgers. Daarenboven hebben de naaste familieleden van jouw vader in het verleden reeds met succes beroep gedaan op de FSB. Ongeacht de vraag of de broer van jouw vader op initiatief van de politie zelf is vrijgelaten, moet vastgesteld worden dat de FSB-medewerkers verregaande bereidheid getoond hebben om de problemen van jouw vader op te lossen. In ditzelfde verband kan ook nog toegevoegd worden dat er destijds, los van de concrete aanleiding van het schietincident in 2014, door de autoriteiten een strafonderzoek werd ingesteld naar dit incident, getuige de verschillende documenten die jouw vader hieromtrent neerlegde. Ook dit wijst erop dat jouw vader wel degelijk op de bescherming van de Russische autoriteiten kan rekenen. Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat indien jouw vader van mening zou zijn dat zijn en jullie veiligheid in Dagestan niet gegarandeerd zou zijn, jullie over een intern vluchtalternatief kunnen beschikken. Zo blijkt uit de verklaringen van jouw vader dat hij voorafgaand aan zijn vertrek uit de Russische Federatie ongeveer een half jaar in Sint-Petersburg verbleven heeft in het appartement van de neef van een kennis (CGVS 1/3/2018, p. 10). Ook jouw moeder verbleef voor haar vertrek enkele dagen in een huurappartement in Sint-Petersburg (CGVS moeder 26/6/2018, p. 6). Gezien het profiel van jouw vader, meer bepaald een voormalig medewerker van de politie met connecties binnen de overheids- en veiligheidsdiensten (CGVS 1/3/2018, p. 3 - CGVS 26/6/2018, p. 4, 7 – CGVS 25/6/2019, p. 4, 6), en de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, kan redelijkerwijze verwacht worden dat jullie zich elders in de Russische Federatie zouden vestigen, bijvoorbeeld in Sint-Petersburg. Jouw vader voerde wel aan dat hij zich niet elders in de Russische Federatie zou kunnen vestigen omdat de A. (...)’s niet zullen blijven vastzitten en R.A.

(...)volgens jouw vader nog minister zal worden (CGVS 25/6/2019, p. 10). Zoals hierboven reeds uitgebreid gemotiveerd, maakte jouw vader deze stelling niet aannemelijk en kan uit het geheel van gegevens in het administratieve dossier geconcludeerd worden dat jouw vader de bescherming kan inroepen van jullie autoriteiten, ook elders in de Russische Federatie, en hij een beroep kan doen op de personen binnen de veiligheidsdiensten die hem en zijn familie eerder geholpen hebben.

Omwille van bovenstaande redenen kan in jouw hoofd geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade worden vastgesteld vanwege de problemen van jouw vader met de familie A. (...).

Daarnaast vreest jouw vader door de FSB te worden gefolterd met het oog op het verkrijgen van bekentenissen tegen de familie A. (...). Jouw vader is immers de enige mogelijke getuige die nog in leven is (CGVS 25/6/2019 p. 2, 6). Er moet vastgesteld worden dat jouw vader onvoldoende concrete en geloofwaardige elementen aanbrengt die erop wijzen dat de ordediensten, en meer concreet de FSB, überhaupt in hem geïnteresseerd zouden zijn. Zo is de verklaring van jouw vader dat hij de enige overblijvende getuige is (CGVS 25/6/2019 p. 2, 6), een blote bewering, die hij op geen enkele wijze hard maakte. Voorts beperkte hij zich op dit punt louter tot de stelling dat hij weet dat de FSB naar hem op zoek is en ze hem zullen folteren. Hij zou deze informatie vernomen hebben van een persoonlijke bron, van wie hij de naam weigerde te noemen om zijn bron te beschermen (CGVS 25/6/2019, p. 2, 4, 6). Er dient vooreerst op gewezen te worden dat aan het feit dat een persoon zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land, teneinde er internationale bescherming te vragen, inherent het vertrouwen in de autoriteiten waaraan men de bescherming vraagt, is verbonden. Het verzoek om internationale bescherming op zich, ongeacht of dit ingediend werd in eigen naam of in naam van zijn minderjarige kinderen, is immers al een verzoek tot en een uiting van vertrouwen in de bescherming die de Belgische autoriteiten verzoekers bieden. Bovendien geschiedt de behandeling van een verzoek om internationale bescherming in vertrouwen, wat ook werd benadrukt tijdens dit en zijn eerdere gehoren op het Commissariaat-generaal (CGVS 25/6/2019, p. 1, 4). Zelfs toen jouw vader de kans geboden werd om meer duiding te verschaffen over de informatie die hij gekregen had, zonder dat hij hierbij de naam van zijn bron hoefde te noemen, beperkte hij zich tot zeer algemene en vage beweringen. Hij kwam niet verder dan dat hij vernomen had dat de FSB hem zoekt en nodig heeft (CGVS 25/6/2019 p. 4, 6). Hij had trouwens geen idee sinds wanneer de FSB naar hem op zoek is en had hiernaar ook niet geïnformeerd. Hij vermoedde slechts dat de FSB naar hem op zoek is sinds de arrestatie van R.A. (...) (CGVS 25/6/2019, p. 4). Evenmin wist hij of de FSB ondertussen al enige stappen ondernomen heeft om een getuigenis van jouw vader te bekomen (CGVS 25/6/2019, p. 5). Dergelijke vage en algemene verklaringen volstaan niet om aannemelijk te maken dat hij actueel door de FSB gezocht wordt om tegen de gebroeders A. (...) te getuigen.

Aangezien jouw vader niet aannemelijk maakt dat de FSB vandaag naar hem op zoek is om een getuigenis van hem te bekomen, maakte hij evenmin aannemelijk dat hij door de FSB in dat geval gefolterd zou worden om een getuigenis af te dwingen. Daarbij kan nog opgemerkt worden dat, hoewel het CGVS niet ontkent dat de praktijk van het afdwingen van (valse) bekentenissen door de ordediensten in Dagestan voorkomt, jouw vader de door hem voorgehouden vrees aannemelijk dient te maken aan de hand van concrete elementen die betrekking hebben op zijn eigen persoon. Hij slaagde hier niet in aangezien hij ook hier niet verder kwam dan vage en algemene verklaringen. Op de vraag waarop jouw vader zich baseerde om te stellen dat hij door de FSB gefolterd zal worden om getuigenissen af te dwingen over de A. (...)’s, antwoordde jouw vader dat hij dit vernomen heeft van kennissen in de Russische Federatie, maar hij geen namen wil noemen om de betrokken personen niet in gevaar te brengen. Van deze kennissen zou jouw vader vernomen hebben dat de FSB hem nodig heeft omdat hij de enige levende persoon is die alles weet over R.A. (...) (CGVS 25/6/2019, p. 6). Hieruit kan echter niet geconcludeerd worden dat jouw vader gefolterd zou worden. Gevraagd naar concrete gegevens die erop wijzen dat hij door de FSB gefolterd zou worden, beperkte jouw vader zich tot het verwijzen naar internetinformatie over wat de FSB doet en de internetartikels die hij ter zake neergelegd heeft (CGVS 25/6/2019, p. 5, 6, 9). Hij voegde er nog aan toe dat niet enkel de FSB, maar ook gewone politieagenten in de Russische Federatie mensen folteren en hij dit zelf gezien heeft (CGVS 25/6/2019, p. 6) en verwees tot slot nog naar enkele concrete gevallen, onder meer de manier waarop een zekere ‘kolchoznik’, voormalig burgemeester Amirov en zijn lijfwachten en neefjes behandeld werden (CGVS 25/6/2019, p. 7). Zij vooreerst benadrukt dat het louter verwijzen naar algemene rapporten of artikels aangaande mensenrechtenschendingen door de politionele of gerechtelijke autoriteiten in de Russische Federatie niet volstaat om in eigen hoofd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van art. 48/3 VW of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van art. 48/4 VW aan te tonen. De verzoeker is ertoe gehouden concrete gegevens aan te brengen die erop wijzen dat er voor hem persoonlijk een dergelijke vrees of een dergelijk risico bestaat. Vervolgens moet erop gewezen worden dat de situatie van de personen naar wie jouw vader verwees, wezenlijk verschilt van zijn persoonlijke situatie. Jouw vader vertelde zelf dat elk van de door

hem aangehaalde personen betrokken was bij duistere zaken en ze omwille hiervan door jullie autoriteiten geïnterviewd en sommigen ook gearresteerd en veroordeeld werden (CGVS 1/3/2018, p. 18-19). Zelf wordt jouw vader niet door jullie autoriteiten gezocht wegens het plegen van een misdrijf. Hij haalde wel aan dat hij ondertussen door jullie autoriteiten beschuldigd zou zijn van hulp aan rebellen, maar maakte deze stelling geenszins aannemelijk, zoals hierboven uitgebreid gemotiveerd werd (cfr. supra). Hoe dan ook liet jouw vader na het verband met zijn eigen, persoonlijke situatie aan te tonen alsook hoe de situatie beschreven in deze stukken in zijn (en jouw) hoofde aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Voorts kan nog toegevoegd worden dat jouw vader veelvuldig de kans geboden werd om aannemelijk te maken waarom hij van oordeel was dat hij bij terugkeer naar de Russische Federatie gefolterd zou worden door de FSB teneinde een bekentenis af te dwingen, maar hij meermaals vage en ontwijkende antwoorden gaf (CGVS 25/6/2019, p. 6-7 en 9-10). Hij verklaarde meermaals over informatie te beschikken die zijn stelling staft, maar weigerde hier dieper op in te gaan omdat hij aan de persoon die hem deze info verschaft heeft zijn woord had gegeven dat hij hem niet zou verraden. Uiteindelijk zei hij dat de moord op P. (...) de enige informatie was waarover hij beschikte (CGVS 25/6/2019, p. 9-10). Vooreerst zij aangestipt dat jouw vader niet aannemelijk maakte dat voorgenoemde P. (...) daadwerkelijk vermoord werd (cfr. supra). Daarenboven beweerde jouw vader dat P. (...) vermoord werd door of in opdracht van de familie A. (...). Er kan niet ingezien worden hoe hieruit besloten kan worden dat jou vader bij terugkeer naar de Russische Federatie door de FSB gefolterd zou worden teneinde bekentenissen af te dwingen over de familie A. (...). Jouw vader liet eveneens na het verband aannemelijk te maken tussen de vermeende moord op P. (...) en zijn vrees om door de FSB gefolterd te worden om bekentenissen te bekomen tegen de familie A. (...). Tot slot kan in deze ook nog verwezen worden naar de bereidheid van de FSB om tussen te komen bij de vasthouding van de broer van jouw vader (cfr. supra).

Voorts verklaarde jouw vader dat hij vreest dat ook de rebellen hem willen vermoorden (CGVS 25/6/2019, p. 2, 8). Hij maakte deze vrees echter niet aannemelijk. Ter staving van deze vrees verwees jouw vader naar een incident waarbij hij en een collega tijdens de uitoefening van hun job bij een achtervolging beschoten werden. De daders bleken uiteindelijk rebellen te zijn (CGVS 16/1/2018, p. 9 – CGVS 1/3/2018, p. 28-29). Hij legde ook verschillende documenten neer om zijn verklaringen over dit incident te staven. Jouw vader maakte echter niet aannemelijk dat deze aanval een doelgerichte aanslag op zijn persoon was. Evenmin maakte jouw vader aannemelijk dat hij bij terugkeer nog steeds geïnterviewd zou worden door rebellen. Hij stelde wel dat hij op een lijst staat van mensen die volgens de rebellen geëlimineerd moeten worden (CGVS 25/6/2019, p. 8). Gevraagd waarop hij zich baseerde om te stellen dat hij op een dergelijke lijst staat, verwees jouw vader echter slechts naar het eerdere incident waarbij er op hem en zijn collega geschoten werd en dat hij als een aanslag op zijn leven beschouwt. Aangezien jouw vader deze aanslag overleefde, zullen de rebellen opnieuw proberen hem te vermoorden. De rebellen laten immers geen zaken afgerond (CGVS 25/6/2019, p. 8). Behalve de betreffende aanslag reikte jouw vader geen andere elementen aan die erop wijzen dat hij op een dodenlijst van de rebellen zou staan (CGVS 25/6/2019, p. 10). Nergens uit zijn overige verklaringen blijkt bovendien dat er zich na het betreffende incident nog andere feiten of incidenten zouden hebben afgespeeld waaruit kan worden afgeleid dat de rebellen hem viseerden, laat staan dat de rebellen jouw vader bij terugkeer naar de Russische Federatie actueel nog steeds naar het leven zouden staan. Aangezien jouw vader, zoals hierboven reeds uiteengezet, niet aannemelijk kon maken dat het betreffende incident een doelgerichte aanslag op zijn leven was, volstaat een verwijzing naar dit incident evenmin om aannemelijk te maken dat hij bij terugkeer naar de Russische Federatie actueel door de rebellen geïnterviewd zou worden. Zodoende maakt jouw vader zijn vrees ten aanzien van de rebellen niet aannemelijk.

Volledigheidshalve zij ook opgemerkt dat jouw vader hoe dan ook niet aannemelijk maakte hoe zijn vrees ten aanzien van de rebellen en de FSB in jouw hoofde aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd dat een deel van het aanwezige geweld geen verband houdt met de rebellie die zich in Dagestan manifesteert. Wat de rebellie betreft, dient te worden opgemerkt dat deze in de periode augustus en september 1999 uitmondde in een grootschalig militair treffen tussen de rebellen en de autoriteiten in de Botlikh-, Kadar- en Novolak-regio. Sindsdien is er geen sprake meer van een open oorlog.

De huidige situatie kenmerkt zich door een ondergrondse rebellenbeweging die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, maar verder versnipperd raakt door afsplitsingen van groepen die zich achter IS scharen en waarvan een deel ook is uitgeweken naar Syrië. De slagkracht van de rebellengroepen blijft daardoor beperkt en neemt de vorm aan van gerichte aanslagen. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en

ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensde aantal gevallen waarbij burgers ofwel om specifieke redenen gevisieerd worden door de rebellen ofwel het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Dagestan niet van dien aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Dagestan aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De overige documenten die ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming werden neergelegd, kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Jouw binnenlands Russisch paspoort bevat louter identiteitsgegevens, die hier niet betwist worden, maar geen informatie aangaande de in jouw hoofde ingeroepen vrees. Jouw vader legde een usb-stick neer met daarop verschillende foto's. Deze foto's tonen echter louter zijn tewerkstelling bij de politie en zijn band met de familie A. (...) aan, maar geen van de door jouw vader ingeroepen problemen. Hetzelfde geldt voor de attesten, het rapport, de kopie van zijn badge en de bevelen die jouw vader neerlegde, die louter zijn tewerkstelling aantonen. De binnenlandse Russische paspoorten van jouw ouders bevatten louter identiteitsgegevens, die hier niet betwist worden, maar geen informatie aangaande de in jouw hoofde ingeroepen vrees. De door jouw vader neergelegde enveloppe is ongeopend, maar bevat volgens jouw vader documenten aangaande een appartement van de familie A. (...) dat op naam van jouw vader geregistreerd staat (CGVS 1/3/2018, p. 21-22). Deze documenten bevatten zodoende geen enkele informatie aangaande de door jouw vader ingeroepen problemen. Daarnaast legde jouw vader verschillende internetartikels neer over gebeurtenissen in de Russische Federatie. Zelf wordt hij in deze artikels op geen enkele wijze vermeld en hij maakte niet aannemelijk hoe de informatie in deze artikels in zijn of jouw hoofde aanleiding zou kunnen geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Tot slot had jouw vader tijdens een van zijn onderhouds bij het CGVS een papiertje bij waarop hij een aantal dingen neergeschreven had als geheugensteuntje (CGVS 1/3/2018, p. 3). Aangezien het slechts gaat om korte zinnen of trefwoorden gaat, kan de informatie op dit document geen afbreuk doen aan de hierboven gedane vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van V.A. als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je verklaarde een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine te zijn. Je bent geboren op (...) in de Dagestaanse stad Khasavyurt en bent dus minderjarig. In 2007 kwam je samen met je ouders, V.R. (...) en V.K. (...) (O.V. X), naar België omdat jouw vader in Dagestan problemen had met de autoriteiten. Omwille van deze problemen vroegen jouw ouders op 26 januari 2007 asiel bij de Belgische autoriteiten. Hun asielaanvraag werd op 20 april 2007 door het CGVS afgesloten met een bevestigende beslissing van weigering van verblijf vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Het beroep dat ze hiertegen aantekenden, werd door de Raad van State verworpen bij arrest van 6 januari 2011. Jullie keerden in 2008 echter al terug naar Dagestan omdat de problemen van jouw vader ondertussen opgelost waren. Na jullie terugkeer ging jouw vader aan de slag als politieagent. In 2017 moesten jullie echter opnieuw vertrekken omdat jouw vader opnieuw problemen gekregen had. Je kwam samen met jouw vader andermaal naar België, waar jouw ouders op 26 september 2017 een verzoek

om internationale bescherming indienden in jouw hoofd en in hoofd van jouw minderjarige broers en zussen. Jouw ouders vrezen namelijk dat jij zelf eveneens problemen zal kennen omwille van de problemen van jouw vader. Zelf ben je ook bang om in Dagestan te leven omdat jouw vader er problemen heeft.

Ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming werden volgende documenten neergelegd: verschillende internetartikels aangaande de familie A. (...) en hun bondgenoten, verschillende documenten met betrekking tot de problemen en de amnestieregeling van de neef van jouw vader, een usb-stick met verschillende foto's, de binnenlandse paspoorten van jouw ouders, verschillende attesten op naam van jouw vader, verschillende beslissingen van de rechtbank, een proces-verbaal, een rapport, twee bevelen, een kopie van de badge van jouw vader, een enveloppe, enkele internetartikels over gebeurtenissen in de Russische Federatie en een spiekbrieftje van jouw vader.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratieve dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw moeder en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst. Omdat je zelf omwille van jouw leeftijd niet op de hoogte bent van de problemen van jouw ouders (Vragenlijst CGVS, nr. 3.5 – CGVS, p. 8), kregen ook jouw ouders de kans om met de hulp van een Russische tolk en jouw advocaat deze problemen uiteen te zetten.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Uit jouw verklaringen blijkt dat je bang bent om opnieuw in Dagestan te leven omwille van jouw vader, die er problemen heeft (Vragenlijst CGVS, nr. 3.4, 3.5 - CGVS, p. 8). Ook jouw ouders riepen deze problemen in jouw hoofd in. Zelf weet je echter niets over de problemen van jouw vader (Vragenlijst CGVS, nr. 3.5 – CGVS, p. 8). Daarom kreeg jouw vader zelf de kans om zijn problemen en de vrees dienaangaande in jouw hoofd uiteen te zetten. Jouw vader slaagde er echter niet in een gegronde vrees voor vervolging voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken. Zelf bracht je geen elementen aan die een ander licht werpen op de beoordeling van de door jouw vader ingeroepen problemen (CGVS, p. 8).

De door jouw vader ingeroepen vrees is meerledig. Enerzijds vreest hij wraak vanwege de familie A. (...) omdat hij destijds voor hen gewerkt heeft, maar hij meermaals geweigerd heeft bepaalde opdrachten voor hen uit te voeren. Daarnaast vreest hij de rebellen omdat zij reeds geprobeerd hebben hem uit de weg te ruimen. Tot slot vreest hij ook de FSB omdat hij de enige is die nog tegen de gebroeders A. (...) kan getuigen.

Vooreerst dient erop gewezen te worden dat jouw vader in 2007 zelf reeds een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Belgische autoriteiten. Zijn asielaanvraag werd toen door het Commissariaat-generaal afgesloten met een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf omwille van een ernstig gebrek aan geloofwaardigheid. Het beroep dat hij hiertegen aantekende bij de Raad van State werd verworpen. Hoewel jouw vader zich in het kader van jouw verzoek om internationale bescherming actueel beroept op ontwikkelingen die op zich géén betrekking hebben op de vluchtmotieven die hij in het kader van zijn eigen asielaanvraag destijds heeft aangereikt, is de beoordeling van zijn asielaanvraag niet zonder belang voor de beoordeling van de huidige, nieuwe elementen. Door de eerder vastgestelde misleiding was zijn algemene geloofwaardigheid immers in het gedrang gekomen.

Wat betreft de vrees van jouw vader ten aanzien van de familie A. (...), moet erop gewezen worden dat hoewel aangenomen kan worden dat jouw vader voor hen gewerkt heeft, er ernstige vraagtekens geplaatst dienen te worden bij de ruzie in de barbecuetent, die de escalatie vormde van de door hem ingeroepen problemen. Er werden aangaande dit incident namelijk fundamentele tegenstrijdigheden vastgesteld tussen zijn eigen opeenvolgende verklaringen. Zo verklaarde hij enerzijds dat R.A. (...) samen met M.S. (...) en andere mensen al aanwezig was op het moment dat hij en zijn collega de barbecue tent binnen gingen en ze jouw vader en zijn collega zelf voorstelden om bij hen te gaan zitten (CGVS A. (...) 16/1/2018, p. 10). Later zei hij dat enkele andere collega's al in de barbecue tent

aanwezig waren en vroegen om bij hen te gaan zitten, maar R. (...) en M. (...) er nog niet waren. Zij kwamen pas later aan, toen jouw vader en zijn collega er al waren. Blijkbaar waren de andere collega's die er al zaten op hen aan het wachten (CGVS 1/3/2018, p. 24). Tijdens een volgend onderhoud gaf hij nog een andere versie van de feiten: hij zei dat M. (...) er al was, maar R. (...) pas achteraf kwam, waarna hij vervolgens stelde dat hij het zich niet meer herinnerde, maar hij meende dat R. (...) achteraf kwam (CGVS 26/6/2018, p. 13). Deze versies vallen uiteraard niet met elkaar te rijmen. Toen jouw vader hierop gewezen werd, kwam hij niet verder dan dat hij gezegd had dat hij het zich niet herinnerde (CGVS 26/6/2018, p. 14-15). Deze verklaring volstaat niet om de vastgestelde tegenstrijdigheden te verklaren. Hoewel jouw vader doorheen zijn verschillende onderhouds meermaals inriep dat hij problemen heeft met zijn geheugen (CGVS 26/6/2018, p. 12, 17, 18, 19 - CGVS 1/3/2018, p. 16, 29-30), legde hij geen enkel medisch attest neer dat de door hem ingeroepen geheugenproblemen staat. Zodoende kunnen de door hem ingeroepen geheugenproblemen niet weerhouden worden ter verschoning van de tegenstrijdigheden in zijn verklaringen. Daarnaast waren de verklaringen van jouw vader ook tegenstrijdig over de plaats waar hij na dit incident terug bij bewustzijn kwam. In eerste instantie vertelde hij dat zijn collega Y. (...) hem naar de post had gebracht en hem daar met water had bijgebracht (CGVS A. (...) 16/1/2018, p. 10). Tijdens een later onderhoud zei jouw vader dat hij wakker werd in de auto van Y. (...) (CGVS 1/3/2018, p. 24-25) en de auto op straat, naast jullie huis stond (CGVS 26/6/2018, p. 13-14). Ook deze verklaringen zijn tegenstrijdig. Toen jouw vader met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd werd, kon hij hiervoor geen aannemelijke verklaring bieden. Hij opperde dat het over een ander incident ging, namelijk het incident waarbij hij en zijn collega beschoten werden en zijn collega toen op de post bij bewustzijn gebracht werd. Toen zijn eerdere verklaringen vervolgens aan hem werden voorgelezen, antwoordde hij dat hij inderdaad gezegd had dat Y. (...) hem bij gebracht had en hem naar huis gebracht heeft, maar gaf geen verklaring voor de tegenstrijdigheid in zijn verklaringen wat betreft de plaats waar hij opnieuw bij bewustzijn kwam (CGVS 26/6/2018, p. 14). Zodoende blijft ook deze tegenstrijdigheid overeind. Beide tegenstrijdigheden raken aan de kern van jullie vluchtrelaas, aangezien dit incident in de barbecuetent de concrete aanleiding was voor het feit dat jouw vader ging onderduiken, jullie dienden te verhuizen en jullie vervolgens lastiggevallen werden door R.A. (...) die op zoek was naar jouw vader. Deze vaststellingen zijn daarom zwaarwichtig en doen twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van dit incident.

Ook bij de bezoeken van R.A. (...) kunnen vraagtekens geplaatst worden. Vooreerst zij erop gewezen dat deze bezoeken het gevolg waren van het incident in de barbecuetent, dat de escalatie vormde van de eerdere problemen die jouw vader kende met R.A. (...). Aangezien ernstige twijfels bestaan over de ruzie in de barbecuetent, kunnen ook de bezoeken van R.A. (...), die het gevolg waren van deze escalatie, niet zonder meer aangenomen worden. Jouw vader was daarenboven onaannemelijk vaag over deze bezoeken. Zo had hij zelfs bij benadering geen idee wanneer R. (...) en M. (...) bij jullie langskwamen. Evenmin wist hij hoe vaak ze bij jullie langs waren geweest noch wanneer ongeveer ze de eerste keer waren gekomen. Hij stelde wel dat hij vermoedde dat ze vaak zijn langs geweest omdat jouw moeder hem verteld heeft wat ze gedaan hebben (CGVS 1/3/2018, p. 26-27). Dit is opmerkelijk aangezien jouw moeder verklaarde dat ze in de hele periode dat zij bij haar moeder, jouw grootmoeder, verbleef, ongeveer een half jaar, slechts 2 keer zijn langs geweest (CGVS moeder 25/6/2019, p. 12). Wat er ook van zij, het feit dat jouw vader op het moment van deze bezoeken zelf niet aanwezig was (CGVS 1/3/2018, p. 26), is onvoldoende om deze vaagheden te verschonen. Aangezien jouw vader en zijn problemen de reden waren voor deze bezoeken, kon immers redelijkerwijze van jouw vader verwacht worden dat hij zich hierover zou informeren, bijvoorbeeld bij jouw moeder, die op het moment van deze bezoeken wel aanwezig was. Aangaande deze bezoeken legde jouw vader ook erg ongerijmde verklaringen af. Zo vertelde hij dat R. (...) en M. (...) jou bij een van hun bezoeken tegen de muur geduwd of geslagen en bedreigd heeft. Gevraagd of jij hierbij verwondingen opgelopen hebt, antwoordde jouw vader dat hij dat niet gevraagd heeft, waarmee hij insinueerde dat hij het niet wist. Hij verduidelijkte vervolgens dat ze jou niet geslagen hebben, maar jou vastgenomen en tegen de muur geduwd hebben. Toen aan jouw vader daarna gevraagd werd of ze ooit iemand van jullie gezin verwond hebben, antwoordde hij plots dat jij lichte verwondingen had omdat ze jou tegen de muur geslagen hadden en stelde dat ze jou daar goed geslagen hebben. Eerder zei hij nochtans dat ze jou niet geslagen hadden (CGVS 1/3/2018, p. 27). Zoals hierboven reeds geargumenteed, volstaan de door jouw vader ingeroepen geheugenproblemen niet om deze ongerijmdheden te verschonen aangezien hij deze geheugenproblemen niet met een medisch attest kon staven. Bovenstaande vaststellingen plaatsen ook ernstige vraagtekens bij de bezoeken van R.A. (...) na het incident in de barbecuetent.

Vervolgens kan nog toegevoegd worden dat jouw vader ter staving van zijn vrees tevens verwees naar een incident waarbij hij en een collega tijdens de uitoefening van hun job bij een achtervolging beschoten werden (CGVS 16/1/2018, p. 9 – CGVS 1/3/2018, p. 28-29). Hij legde ook verschillende documenten neer om zijn verklaringen over dit incident te staven. Jouw vader maakte echter niet

aannemelijk dat deze aanval een doelgerichte aanslag op zijn persoon was. Zo blijkt uit door hem geschetste omstandigheden en de omstandigheden zoals die beschreven staan in de door hem neergelegde documenten geenszins dat hij bij deze aanval persoonlijk gevisieerd werd. Het door jouw vader neergelegde proces-verbaal d.d. 16 november 2014, dat een neerslag is van het gehoor dat jouw vader heeft afgelegd in het kader van het strafdossier dat werd opgestart naar aanleiding van dit incident, bevat een gedetailleerde beschrijving van de feiten. Hieruit blijkt dat jouw vader op het moment van de feiten dienst had samen met verschillende collega's, onder wie R.I. (...). Rond 21.30u bevond jouw vader zich aan de controlepost 'Lava 250' aan de kant van de ingang van Khasavyurt, toen hij zijn collega hoorde roepen dat ze moesten vertrekken. Jouw vader begreep onmiddellijk dat iemand een bevel om te stoppen genegeerd had en stapte in zijn wagen. Zijn collega nam plaats aan de passagierskant en vertelde jouw vader wat er gebeurd was, namelijk dat een auto zonder nummerplaat zijn bevel om te stoppen genegeerd had en doorgereden was. Jouw vader en zijn collega zetten de achtervolging in en slaagden erin de wagen bij te houden. Op een bepaald moment sloegen jouw vader en zijn collega een weg in, die de wagen die ze achtervolgden reeds ingeslagen was. Toen jouw vader deze afslag had genomen, zag hij dat de andere wagen ondertussen rechtsomkeer had gemaakt en in hun richting kwam. De wagen hield vervolgens halt op ongeveer een meter van de wagen van jouw vader. Hierop stapte de collega van jouw vader uit en stapte op de andere wagen af. Jouw vader stapte eveneens uit om zijn collega dekking te geven. Op dat moment vertrok de andere wagen opnieuw en werden er verschillende schoten gelost. Jouw vader dacht in eerste instantie dat zijn collega waarschuwingsschoten gelost had in de lucht, maar al snel bleek dat de schoten afgevuurd waren vanuit de andere wagen en de collega van jouw vader hierdoor geraakt was aan zijn hand. Jouw vader schoot terug, maar de wagen was ondertussen al ver van hen verwijderd. Uit deze beschrijving van de feiten kan bezwaarlijk geconcludeerd worden het een doelbewuste aanslag op jouw vader was. Vooreerst zij erop gewezen dat de auto in kwestie het bevel van R.I. (...), de collega van jouw vader, negeerde en niet dat van jouw vader. Jouw vader bevond zich op dat moment elders aan de controlepost. Dit kan afgeleid worden uit het feit dat zijn collega hem in de auto moest vertellen wat er precies gebeurd was en blijkt ook uit de verklaringen van jouw vader en zijn schets van de situatie bij het CGVS (CGVS A. (...) 16/1/2018, p. 8-9). Daarenboven werd vanuit de wagen in kwestie enkel geschoten op de collega van jouw vader en niet op jouw vader zelf, hoewel jouw vader op dat moment zelf ook al uit zijn wagen gestapt was. Bijgevolg zijn er op basis van de feitelijke omstandigheden van dit incident onvoldoende aanwijzingen om te concluderen dat dit incident tot doel had jouw vader te verwonden en/of om het leven te brengen. Jouw vader reikte zelf verder geen elementen aan die hierop wijzen. Hij stelde wel dat hij zeker weet dat hij en zijn collega in de val gelokt werden (CGVS 1/3/2018, p. 28), maar kon deze bewering niet hard maken. Hij opperde dat de aanslag misschien was gebeurd op bestelling van de familie A. (...) aangezien zij nauwe banden hadden met de rebellen, maar moest toegeven dat hij het eigenlijk niet kon zeggen (CGVS 1/3/2018, p. 28). Later gaf jouw vader dan weer een andere verklaring voor de aanslag, namelijk dat hij op de dodenlijst van de rebellen staat (CGVS 25/6/2019, p. 8), waarmee hij aangaf dat de aanslag uitging van de rebellen zelf en niet besteld was door de familie A. (...), zoals hij eerder stelde. Wat er ook van zij, op basis van het geheel aan elementen in het administratieve dossier kan niet geconcludeerd worden dat de door jouw vader ingeroepen beschieting op 15 november 2014 een doelgerichte aanval op het leven en/of de fysieke integriteit van jouw vader was. Gezien zijn ongerijmde verklaringen kan evenmin aangenomen worden dat deze aanslag besteld zou zijn geweest door de A. (...) 's. Er zijn bijgevolg geen aanwijzingen dat jouw vader voorafgaand aan de ruzie in de barbecuetent iets te vrezen had vanwege de A. (...) 's. Tot slot voerde jouw vader nog aan dat hij door zijn autoriteiten gezocht zou worden wegens hulp aan de rebellen. Deze beschuldiging is volgens jouw vader gebaseerd op het feit dat hij destijds geholpen had om amnestie te verkrijgen voor zijn neef, B.V. (...), maar is vals. De verklaringen van jouw vader over dit onderwerp waren vooreerst heel warrig. In eerste instantie zei hij dat hij ervan beschuldigd wordt hulp te hebben geboden aan rebellen omdat hij tussen gekomen is bij het regelen van de amnestie van zijn neef. Toen jouw vader gevraagd werd of hij daar officieel van beschuldigd werd, antwoordde hij dat dat binnenkort zou blijken, maar het al was ingediend in Khasavyurt. Op de vraag wat er in Khasavyurt al was ingediend, repliceerde hij dat jouw vader op een proflijst gezet werd omdat hij rebellen geholpen heeft en verwees naar de documenten die hij hieromtrent neergelegd had. Gevraagd te duiden wat het concreet betekent dat jouw vader op deze lijst staat, legde hij uit dat de mensen die op deze lijst staan onder permanente controle staan, ze niet kunnen reizen en ze onmiddellijk gearresteerd worden wanneer er iets gebeurt. Toen er vervolgens naar gepeild werd sinds wanneer jouw vader op de betreffende lijst staat, repliceerde hij plots dat niet hij zelf, maar zijn neef op deze lijst staat en verwees andermaal naar de stavingsstukken die hij hieromtrent had neergelegd. Uiteindelijk bevestigde jouw vader dat hij zelf niet op de zogenaamde proflijst staat, maar men hem wel officieel in opsporing wil plaatsen (CGVS 1/3/2018, p. 3-4). Toen jouw vader later gevraagd werd naar meer informatie over deze beschuldiging, legde hij heel vage en ontwijkende verklaringen af. Toen gepeild werd naar de stand van

zaken aangaande deze beschuldiging, kwam hij niet verder dan dat hij niet wist wat ze gedaan hebben omdat dat soort informatie niet verspreid wordt en het hele ernstige mensen zijn die dat soort dingen aanpakken. Hij vertelde dat hij zelf 2 of 3 maanden na zijn aankomst in België te weten kwam dat hij beschuldigd wordt van hulp aan de rebellen en dit via voormalige collega's die hem kennen. Hij voegde eraan toe dat hij die info wel kan krijgen, maar hij niet wist wat voor stukken ze verzameld hadden en hij dit ook niet kon weten. Toen jouw vader vervolgens gevraagd werd of hij van kennissen vernomen had dat hij beschuldigd werd, bevestigde hij dit en vroeg of het niet mogelijk was aan zijn neef te vragen wat er gebeurd was, aangezien zijn neef toch in België woont. Uiteindelijk stelde jouw vader dat hij door de recherchepolitie beschuldigd wordt van hulp aan de rebellen en heel de researchedienste en politie voor hen werkt, d.i. de A. (...)s (CGVS 26/6/2018, p. 7-8). Omdat ze niet meer weten hoe ze jouw vader kunnen pakken, hebben ze de tussenkomst van jouw vader in deze amnestieregeling aangegrepen om hem vals te beschuldigen (CGVS 1/3/2018, p. 3). Deze verklaringen zijn echter onvoldoende concreet om de door jouw vader ingeroepen beschuldigingen aannemelijk te maken. Daarenboven kon jouw vader geen enkel document overmaken dat zijn verklaringen aantoonde. Indien jouw vader daadwerkelijk beschuldigd zou worden van hulp aan de rebellen en omwille hiervan zelfs in officiële opsporing zou zijn geplaatst, kan aangenomen worden dat hij hiervan concrete bewijsstukken zou kunnen neerleggen, wat echter niet het geval was. De stukken die jouw vader neerlegde omtrent de amnestie van zijn neef dateren allemaal van voor het begin van de problemen van jouw vader met de A. (...)s en tonen geenszins aan dat zijn neef minstens sinds 2017 opnieuw op de proflijst staat (CGVS 1/3/2018, p. 4). Ook deze stelling kon jouw vader dus geenszins hardmaken. Zodoende maakte jouw vader niet aannemelijk dat hij door zijn autoriteiten actueel valselijk beschuldigd zou worden van hulp aan de rebellen en dit in opdracht van de A. (...)s.

Volledigheidshalve kan nog toegevoegd worden dat jouw vader ter staving van zijn vrees ten aanzien van de familie A. (...) ook verwees naar de dood van een zekere P. (...), van wie hij de familienaam niet kent. Deze persoon zou een tijd geleden overleden zijn als gevolg van een hartstilstand. Jouw vader meent dat het een verdacht overlijden is en vermoedt dat hij vermoord werd door toedoen van de familie A. (...) (CGVS 25/6/2019, p. 2-3). Hij kon deze beweringen echter niet hard maken. Het enige wat jouw vader wist, was dat P. (...) een leeftijdsgenoot van hem was en dat hij gestorven was aan een hartstilstand. Wanneer P. (...) overleden was of wat hem precies overkomen was, kon jouw vader niet zeggen (CGVS 25/6/2019, p. 2-3). Niettemin jouw vader poneerde dat P. (...) in verdachte omstandigheden gestorven was, kon hij deze bewering niet aannemelijk maken. Toen hem gevraagd werd in welke omstandigheden P. (...) overleden was, moest hij toegeven dat hij het eigenlijk niet wist. Jouw vader wist enkel dat P. (...) overleden was aan een hartstilstand. Op de vraag waarop jouw vader zich dan baseerde om te stellen dat P. (...) in verdachte omstandigheden om het leven gekomen was, verwees hij naar het feit dat de zus van de gebroeders A. (...)s vroeger eveneens in soortgelijke omstandigheden overleden was. Ze was een jonge vrouw die vroegtijdig overleden is. Aangezien jouw vader in dat systeem gewerkt heeft, weet hij hoe het werkt en weet hij dat het geen natuurlijke hartstilstand was. Gevraagd hoe jouw vader wist dat P. (...) vermoord werd, repliceerde hij dat P. (...) de laatste tijd contact had met R. (...) (d.i. A. (...)), maar dat het enige wat jouw vader eigenlijk weet, is dat P. (...) gestorven is aan een hartstilstand. Uiteindelijk gaf jouw vader toe dat het een louter vermoeden van zijnentwege is dat P. (...) vermoord is (CGVS 25/6/2019, p. 2-3). De door jouw vader aangereikte elementen volstaan echter niet om dit vermoeden hard te maken. De verklaringen van jouw vader zijn immers te algemeen en vaag om aan te nemen dat de genoemde P. (...) vermoord werd door toedoen van de familie A. (...) en jouw vader bij terugkeer naar de Russische Federatie hetzelfde lot riskeert.

Omwille van bovenstaande redenen kunnen de door jouw vader voorgehouden problemen met de A. (...)s niet zonder meer aangenomen worden. Bovendien blijkt uit de verklaringen van jouw vader dat hij (en jullie) kan (kunnen) rekenen op de bescherming van de autoriteiten van jullie land van herkomst. Vooreerst moet erop gewezen worden dat jouw vader zelf nooit problemen heeft gekend met zijn autoriteiten. De problemen met zijn autoriteiten die jouw vader destijds inriep in het kader van zijn eigen asielaanvraag werden immers ongeloofwaardig bevonden (zie beslissing 1e asielaanvraag vader). De door jouw vader ingeroepen problemen met de A. (...) zijn bovendien louter interpersoonlijke problemen en de door hem voorgehouden valse beschuldiging van hulp aan de rebellen maakte hij niet aannemelijk (cfr. supra). Voorts blijkt uit de verklaringen van jouw vader dat zijn broer in juni 2018 meegenomen zou zijn geweest door de hoofdinspecteur van de stedelijke politie van Khasavyurt in opdracht van de A. (...)s. De politie kwam naar het huis van zijn broer en vroeg hem mee te komen naar het politiekantoor voor ondervraging. Hij werd een tijdlang op het politiebureau gehouden en ondervraagd over jouw vader. Ze dreigden er ook mee een zaak te fabriceren tegen jouw vader. De neef van jouw vader nam ondertussen contact op met hooggeplaatste mensen bij de FSB. De FSB-medewerkers gaven de neef van jouw vader gekenmerkt geld en afuisterapparatuur om de broer van jouw vader vrij te kopen. De broer van jouw vader werd uiteindelijk vrijgelaten voor de neef van jouw

vader het politiekantoor bereikte. Medewerkers van de FSB hebben aan de neef van jouw vader hun telefoonnummer gegeven zodat hij hen contacteren indien er zich opnieuw problemen zouden voordoen (CGVS 26/6/2018, p. 3-6). Hieruit blijkt duidelijk de bereidheid van de FSB om de problemen van jouw vader op te lossen. Jouw vader stelde wel dat de interesse van de FSB enkel te maken heeft met steekpenningen (CGVS 26/6/2018, p.4). Dit is echter slechts een blote bewering, die hij op geen enkele wijze hard kon maken. Verder blijkt uit de verklaringen van jouw vader dat bijna alle mensen die betrokken waren bij R.A. (...) ondertussen opgepakt en veroordeeld zijn (CGVS 26/6/2018, p. 5). Ook R.A. (...) en zijn broer Z. (...) zitten ondertussen vast en bij R.A. (...) werd een huiszoeking uitgevoerd (CGVS 25/6/2019, p. 3, 7). Ter staving hiervan legde jouw vader trouwens verschillende internetartikels neer. Gevraagd waarom jouw vader zelf niet op de bescherming van de FSB zou kunnen rekenen, aangezien de FSB hulp geboden heeft toen de broer van jouw vader werd meegenomen, argumenteerde hij dat de hele FSB door de A. (...)’s gekocht is en overal mensen van R.A. (...) zitten. Als de FSB hoort dat R.A. (...) eveneens betrokken is, zullen ze niets willen ondernemen (CGVS , p. 19). Ongeacht de vaststelling dat dit slechts een blote bewering is, die jouw vader met geen enkel document staafde, wordt deze tegengesproken door het feit dat zowel R. (...) als Z.A. (...) ondertussen gearresteerd is en vastgehouden wordt en er een huiszoeking is gebeurd bij R.A. (...), zoals ook blijkt uit de objectieve informatie die toegevoegd werd aan het administratieve dossier. Jouw vader argumenteerde tevens dat er nog geen proces geweest is en R.A. (...) nooit zal zitten en hij nog minister zal worden. Zulke mensen zullen volgens jouw vader niet vastzitten en zullen ook niet gedood worden (CGVS 25/6/2019, p. 10). Ook dit is slechts een blote bewering die jouw vader op geen enkele wijze hard maakte. Bovendien kan redelijkerwijze aangenomen worden dat mensen met een dergelijke machtspositie niet zonder voldoende gronden gearresteerd en opgesloten zouden worden. Jouw vader wierp tot slot nog op dat de FSB ondertussen naar hem op zoek is omdat ze willen dat hij getuigenissen aflegt tegen de A. (...)’s en ze hem hiertoe desnoods zullen folteren (CGVS 25/6/2019 p. 2, 6). Zoals hieronder uitgebreid uiteengezet (cfr. infra), maakte jouw vader deze vrees niet aannemelijk. Zodoende staat ook dit motief bescherming vanwege jullie autoriteiten niet in de weg. Op basis van bovenstaande dient vastgesteld te worden dat de Russische autoriteiten er niet voor terugschrikken om mensen met een dergelijk profiel te beschuldigen van strafbare feiten en gerechtelijk te vervolgen en de Russische autoriteiten wel degelijk optreden tegen de door jouw vader voorgehouden hooggeplaatste vervolgers. Daarenboven hebben de naaste familieleden van jouw vader in het verleden reeds met succes beroep gedaan op de FSB. Ongeacht de vraag of de broer van jouw vader op initiatief van de politie zelf is vrijgelaten, moet vastgesteld worden dat de FSB-medewerkers verregaande bereidheid getoond hebben om de problemen van jouw vader op te lossen. In ditzelfde verband kan ook nog toegevoegd worden dat er destijds, los van de concrete aanleiding van het schietincident in 2014, door de autoriteiten een strafonderzoek werd ingesteld naar dit incident, getuige de verschillende documenten die jouw vader hieromtrent neerlegde. Ook dit wijst erop dat jouw vader wel degelijk op de bescherming van de Russische autoriteiten kan rekenen. Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat indien jouw vader van mening zou zijn dat zijn en jullie veiligheid in Dagestan niet gegarandeerd zou zijn, jullie over een intern vluchtalternatief kunnen beschikken. Zo blijkt uit de verklaringen van jouw vader dat hij voorafgaand aan zijn vertrek uit de Russische Federatie ongeveer een half jaar in Sint-Petersburg verbleven heeft in het appartement van de neef van een kennis (CGVS 1/3/2018, p. 10). Ook jouw moeder verbleef voor haar vertrek enkele dagen in een huurappartement in Sint-Petersburg (CGVS moeder 26/6/2018, p. 6). Gezien het profiel van jouw vader, meer bepaald een voormalig medewerker van de politie met connecties binnen de overheids- en veiligheidsdiensten (CGVS 1/3/2018, p. 3 - CGVS 26/6/2018, p. 4, 7 – CGVS 25/6/2019, p. 4, 6), en de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, kan redelijkerwijze verwacht worden dat jullie zich elders in de Russische Federatie zouden vestigen, bijvoorbeeld in Sint-Petersburg. Jouw vader voerde wel aan dat hij zich niet elders in de Russische Federatie zou kunnen vestigen omdat de A. (...)’s niet zullen blijven vastzitten en R.A. (...) volgens jouw vader nog minister zal worden (CGVS 25/6/2019, p. 10). Zoals hierboven reeds uitgebreid gemotiveerd, maakte jouw vader deze stelling niet aannemelijk en kan uit het geheel van gegevens in het administratieve dossier geconcludeerd worden dat jouw vader de bescherming kan inroepen van jullie autoriteiten, ook elders in de Russische Federatie, en hij een beroep kan doen op de personen binnen de veiligheidsdiensten die hem en zijn familie eerder geholpen hebben. Omwille van bovenstaande redenen kan in jouw hoofd geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade worden vastgesteld vanwege de problemen van jouw vader met de familie A. (...).

Daarnaast vreest jouw vader door de FSB te worden gefolterd met het oog op het verkrijgen van bekentenissen tegen de familie A. (...). Jouw vader is immers de enige mogelijke getuige die nog in leven is (CGVS 25/6/2019 p. 2, 6). Er moet vastgesteld worden dat jouw vader onvoldoende concrete en geloofwaardige elementen aanbrengt die erop wijzen dat de ordediensten, en meer concreet de FSB,

überhaupt in hem geïnteresseerd zouden zijn. Zo is de verklaring van jouw vader dat hij de enige overblijvende getuige is (CGVS 25/6/2019 p. 2, 6), een blote bewering, die hij op geen enkele wijze hard maakte. Voorts beperkte hij zich op dit punt louter tot de stelling dat hij weet dat de FSB naar hem op zoek is en ze hem zullen folteren. Hij zou deze informatie vernomen hebben van een persoonlijke bron, van wie hij de naam weigerde te noemen om zijn bron te beschermen (CGVS 25/6/2019, p. 2, 4, 6). Er dient vooreerst op gewezen te worden dat aan het feit dat een persoon zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land, teneinde er internationale bescherming te vragen, inherent het vertrouwen in de autoriteiten waaraan men de bescherming vraagt, is verbonden. Het verzoek om internationale bescherming op zich, ongeacht of dit ingediend werd in eigen naam of in naam van zijn minderjarige kinderen, is immers al een verzoek tot en een uiting van vertrouwen in de bescherming die de Belgische autoriteiten verzoekers bieden. Bovendien geschiedt de behandeling van een verzoek om internationale bescherming in vertrouwen, wat ook werd benadrukt tijdens dit en zijn eerdere gehoren op het Commissariaat-generaal (CGVS 25/6/2019, p. 1, 4). Zelfs toen jouw vader de kans geboden werd om meer duiding te verschaffen over de informatie die hij gekregen had, zonder dat hij hierbij de naam van zijn bron hoefde te noemen, beperkte hij zich tot zeer algemene en vage beweringen. Hij kwam niet verder dan dat hij vernomen had dat de FSB hem zoekt en nodig heeft (CGVS 25/6/2019 p. 4, 6). Hij had trouwens geen idee sinds wanneer de FSB naar hem op zoek is en had hiernaar ook niet geïnformeerd. Hij vermoedde slechts dat de FSB naar hem op zoek is sinds de arrestatie van R.A. (...) (CGVS 25/6/2019, p. 4). Evenmin wist hij of de FSB ondertussen al enige stappen ondernomen heeft om een getuigenis van jouw vader te bekomen (CGVS 25/6/2019, p. 5). Dergelijke vage en algemene verklaringen volstaan niet om aannemelijk te maken dat hij actueel door de FSB gezocht wordt om tegen de gebroeders A. (...) te getuigen.

Aangezien jouw vader niet aannemelijk maakt dat de FSB vandaag naar hem op zoek is om een getuigenis van hem te bekomen, maakte hij evenmin aannemelijk dat hij door de FSB in dat geval gefolterd zou worden om een getuigenis af te dwingen. Daarbij kan nog opgemerkt worden dat, hoewel het CGVS niet ontkent dat de praktijk van het afdwingen van (valse) bekentenissen door de ordediensten in Dagestan voorkomt, jouw vader de door hem voorgehouden vrees aannemelijk dient te maken aan de hand van concrete elementen die betrekking hebben op zijn eigen persoon. Hij slaagde hier niet in aangezien hij ook hier niet verder kwam dan vage en algemene verklaringen. Op de vraag waarop jouw vader zich baseerde om te stellen dat hij door de FSB gefolterd zal worden om getuigenissen af te dwingen over de A. (...)’s, antwoordde jouw vader dat hij dit vernomen heeft van kennissen in de Russische Federatie, maar hij geen namen wil noemen om de betrokken personen niet in gevaar te brengen. Van deze kennissen zou jouw vader vernomen hebben dat de FSB hem nodig heeft omdat hij de enige levende persoon is die alles weet over R.A. (...) (CGVS 25/6/2019, p. 6). Hieruit kan echter niet geconcludeerd worden dat jouw vader gefolterd zou worden. Gevraagd naar concrete gegevens die erop wijzen dat hij door de FSB gefolterd zou worden, beperkte jouw vader zich tot het verwijzen naar internetinformatie over wat de FSB doet en de internetartikels die hij ter zake neergelegd heeft (CGVS 25/6/2019, p. 5, 6, 9). Hij voegde er nog aan toe dat niet enkel de FSB, maar ook gewone politieagenten in de Russische Federatie mensen folteren en hij dit zelf gezien heeft (CGVS 25/6/2019, p. 6) en verwees tot slot nog naar enkele concrete gevallen, onder meer de manier waarop een zekere ‘kolchoznik’, voormalig burgemeester Amirov en zijn lijfwachten en neefjes behandeld werden (CGVS 25/6/2019, p. 7). Zij vooreerst benadrukt dat het louter verwijzen naar algemene rapporten of artikels aangaande mensenrechtenschendingen door de politionele of gerechtelijke autoriteiten in de Russische Federatie niet volstaat om in eigen hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van art. 48/3 VW of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van art. 48/4 VW aan te tonen. De verzoeker is ertoe gehouden concrete gegevens aan te brengen die erop wijzen dat er voor hem persoonlijk een dergelijke vrees of een dergelijk risico bestaat. Vervolgens moet erop gewezen worden dat de situatie van de personen naar wie jouw vader verwees, wezenlijk verschilt van zijn persoonlijke situatie. Jouw vader vertelde zelf dat elk van de door hem aangehaalde personen betrokken was bij duistere zaken en ze omwille hiervan door jullie autoriteiten geïnterviewd en sommigen ook gearresteerd en veroordeeld werden (CGVS 1/3/2018, p. 18-19). Zelf wordt jouw vader niet door jullie autoriteiten gezocht wegens het plegen van een misdrijf. Hij haalde wel aan dat hij ondertussen door jullie autoriteiten beschuldigd zou zijn van hulp aan rebellen, maar maakte deze stelling geenszins aannemelijk, zoals hierboven uitgebreid gemotiveerd werd (cfr. supra). Hoe dan ook liet jouw vader na het verband met zijn eigen, persoonlijke situatie aan te tonen alsook hoe de situatie beschreven in deze stukken in zijn (en jouw) hoofde aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Voorts kan nog toegevoegd worden dat jouw vader veelvuldig de kans geboden werd om aannemelijk te maken waarom hij van oordeel was dat hij bij terugkeer naar de Russische Federatie gefolterd zou worden door de FSB teneinde een bekentenis af te dwingen, maar hij meermaals vage en ontwijkende antwoorden gaf (CGVS 25/6/2019, p. 6-7 en 9-10). Hij verklaarde meermaals over informatie te beschikken die zijn

stelling staat, maar weigerde hier dieper op in te gaan omdat hij aan de persoon die hem deze info verschaft heeft zijn woord had gegeven dat hij hem niet zou verraden. Uiteindelijk zei hij dat de moord op P. (...) de enige informatie was waarover hij beschikte (CGVS 25/6/2019, p. 9-10). Vooreerst zij aangestipt dat jouw vader niet aannemelijk maakte dat voorgenoemde P. (...) daadwerkelijk vermoord werd (cfr. supra). Daarenboven beweerde jouw vader dat P. (...) vermoord werd door of in opdracht van de familie A. (...). Er kan niet ingezien worden hoe hieruit besloten kan worden dat jou vader bij terugkeer naar de Russische Federatie door de FSB gefolterd zou worden teneinde bekentenissen af te dwingen over de familie A. (...). Jouw vader liet eveneens na het verband aannemelijk te maken tussen de vermeende moord op P. (...) en zijn vrees om door de FSB gefolterd te worden om bekentenissen te bekomen tegen de familie A. (...). Tot slot kan in deze ook nog verwezen worden naar de bereidheid van de FSB om tussen te komen bij de vasthouding van de broer van jouw vader (cfr. supra).

Voorts verklaarde jouw vader dat hij vreest dat ook de rebellen hem willen vermoorden (CGVS 25/6/2019, p. 2, 8). Hij maakte deze vrees echter niet aannemelijk. Ter staving van deze vrees verwees jouw vader naar een incident waarbij hij en een collega tijdens de uitoefening van hun job bij een achtervolging beschoten werden. De daders bleken uiteindelijk rebellen te zijn (CGVS 16/1/2018, p. 9 – CGVS 1/3/2018, p. 28-29). Hij legde ook verschillende documenten neer om zijn verklaringen over dit incident te staven. Jouw vader maakte echter niet aannemelijk dat deze aanval een doelgerichte aanslag op zijn persoon was. Evenmin maakte jouw vader aannemelijk dat hij bij terugkeer nog steeds gevisieerd zou worden door rebellen. Hij stelde wel dat hij op een lijst staat van mensen die volgens de rebellen geëlimineerd moeten worden (CGVS 25/6/2019, p. 8). Gevraagd waarop hij zich baseerde om te stellen dat hij op een dergelijke lijst staat, verwees jouw vader echter slechts naar het eerdere incident waarbij er op hem en zijn collega geschoten werd en dat hij als een aanslag op zijn leven beschouwt. Aangezien jouw vader deze aanslag overleefde, zullen de rebellen opnieuw proberen hem te vermoorden. De rebellen laten immers geen zaken afgerond (CGVS 25/6/2019, p. 8). Behalve de betreffende aanslag reikte jouw vader geen andere elementen aan die erop wijzen dat hij op een dodenlijst van de rebellen zou staan (CGVS 25/6/2019, p. 10). Nergens uit zijn overige verklaringen blijkt bovendien dat er zich na het betreffende incident nog andere feiten of incidenten zouden hebben afgespeeld waaruit kan worden afgeleid dat de rebellen hem viseerden, laat staan dat de rebellen jouw vader bij terugkeer naar de Russische Federatie actueel nog steeds naar het leven zouden staan. Aangezien jouw vader, zoals hierboven reeds uiteengezet, niet aannemelijk kon maken dat het betreffende incident een doelgerichte aanslag op zijn leven was, volstaat een verwijzing naar dit incident evenmin om aannemelijk te maken dat hij bij terugkeer naar de Russische Federatie actueel door de rebellen gevisieerd zou worden. Zodoende maakt jouw vader zijn vrees ten aanzien van de rebellen niet aannemelijk.

Volledigheidshalve zij ook opgemerkt dat jouw vader hoe dan ook niet aannemelijk maakte hoe zijn vrees ten aanzien van de rebellen en de FSB in jouw hoofde aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd dat een deel van het aanwezige geweld geen verband houdt met de rebellie die zich in Dagestan manifesteert. Wat de rebellie betreft, dient te worden opgemerkt dat deze in de periode augustus en september 1999 uitmondde in een grootschalig militair treffen tussen de rebellen en de autoriteiten in de Botlikh-, Kadar- en Novolak-regio. Sindsdien is er geen sprake meer van een open oorlog.

De huidige situatie kenmerkt zich door een ondergrondse rebellenbeweging die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, maar verder versnipperd raakt door afsplitsingen van groepen die zich achter IS scharen en waarvan een deel ook is uitgeweken naar Syrië. De slagkracht van de rebellengroepen blijft daardoor beperkt en neemt de vorm aan van gerichte aanslagen. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensde aantal gevallen waarbij burgers ofwel om specifieke redenen gevisieerd worden door de rebellen ofwel het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Dagestan niet van dien aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere

appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Dagestan aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De overige documenten die ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming werden neergelegd, kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Jouw vader legde een usb-stick neer met daarop verschillende foto's. Deze foto's tonen echter louter zijn tewerkstelling bij de politie en zijn band met de familie A. (...) aan, maar geen van de door jouw vader ingeroepen problemen. Hetzelfde geldt voor de attesten, het rapport, de kopie van zijn badge en de bevelen die jouw vader neerlegde, die louter zijn tewerkstelling aantonen. De binnenlandse Russische paspoorten van jouw ouders bevatten louter identiteitsgegevens, die hier niet betwist worden, maar geen informatie aangaande de in jouw hoofde ingeroepen vrees. De door jouw vader neergelegde enveloppe is ongeopend, maar bevat volgens jouw vader documenten aangaande een appartement van de familie A. (...) dat op naam van jouw vader geregistreerd staat (CGVS 1/3/2018, p. 21-22). Deze documenten bevatten zodoende geen enkele informatie aangaande de door jouw vader ingeroepen problemen. Daarnaast legde jouw vader verschillende internetartikels neer over gebeurtenissen in de Russische Federatie. Zelf wordt hij in deze artikels op geen enkele wijze vermeld en hij maakte niet aannemelijk hoe de informatie in deze artikels in zijn of jouw hoofde aanleiding zou kunnen geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Tot slot had jouw vader tijdens een van zijn onderhouds bij het CGVS een papiertje bij waarop hij een aantal dingen neergeschreven had als geheugensteuntje (CGVS 1/3/2018, p. 3). Aangezien het slechts gaat om korte zinnen of trefwoorden gaat, kan de informatie op dit document geen afbreuk doen aan de hierboven gedane vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

1.3. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van V.A.I. als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je bent een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine. Je bent geboren op (...) in Elsene (België) en bent dus minderjarig. Jouw ouders, V.R. (...) en V.K. (...) (O.V. X), kwamen in 2007 naar België omdat jouw vader in Dagestan problemen had met de autoriteiten. Omwille van deze problemen vroegen jouw ouders op 26 januari 2007 asiel bij de Belgische autoriteiten. Hun asielaanvraag werd op 20 april 2007 door het CGVS afgesloten met een bevestigende beslissing van weigering van verblijf vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Het beroep dat ze hiertegen aantekenden, werd door de Raad van State verworpen bij arrest van 6 januari 2011. Jullie keerden in 2008 echter al terug naar Dagestan omdat de problemen van jouw vader ondertussen opgelost waren. Na jullie terugkeer ging jouw vader aan de slag als politieagent. In 2017 moesten jullie echter opnieuw vertrekken omdat jouw vader opnieuw problemen gekregen had. Jullie kwamen andermaal naar België, waar jouw ouders op 26 september 2017 een verzoek om internationale bescherming indienden in jouw hoofde en in hoofde van jouw minderjarige broers en zussen. Jouw ouders vrezen namelijk dat jij zelf eveneens problemen zal kennen omwille van de problemen van jouw vader. Zelf wil je in België blijven om hier sport te kunnen uitoefenen.

Ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming werden volgende documenten neergelegd: verschillende internetartikels aangaande de familie A. (...) en hun bondgenoten, verschillende documenten met betrekking tot de problemen en de amnestieregeling van de neef van jouw vader, een usb-stick met verschillende foto's, de binnenlandse paspoorten van jouw ouders, verschillende attesten op naam van jouw vader, verschillende beslissingen van de rechtbank, een proces-verbaal, een rapport, twee bevelen, een kopie van de badge van jouw vader, een enveloppe, enkele internetartikels over gebeurtenissen in de Russische Federatie en een spiekbrieftje van jouw vader.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratieve dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide

minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw moeder en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst. Omdat je zelf omwille van jouw leeftijd niet op de hoogte bent van de problemen van jouw ouders (Vragenlijst CGVS, nr. 3.4), kregen ook jouw ouders de kans om met de hulp van een Russische tolk en jouw advocaat deze problemen uiteen te zetten.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Uit jouw eigen verklaringen blijkt dat jij in België wil blijven om hier sport te kunnen beoefenen (CGVS, p. 5). Hoewel hiervoor begrip kan worden opgebracht, moet erop gewezen worden dat dit motief geen verband houdt met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep noch met de definitie van subsidiaire bescherming. Zodoende kan dit motief geen aanleiding geven tot internationale bescherming.

Jouw vader riep in jouw hoofde ook een vrees vanwege zijn eigen problemen in. Hij vreest immers dat jouw leven en veiligheid bij terugkeer naar de Russische Federatie eveneens in gevaar zullen zijn omwille van zijn problemen.

De door jouw vader ingeroepen vrees is meerledig. Enerzijds vreest hij wraak vanwege de familie A. (...) omdat hij destijds voor hen gewerkt heeft, maar hij meermaals geweigerd heeft bepaalde opdrachten voor hen uit te voeren. Daarnaast vreest hij de rebellen omdat zij reeds geprobeerd hebben hem uit de weg te ruimen. Tot slot vreest hij ook de FSB omdat hij de enige is die nog tegen de gebroeders A. (...) kan getuigen.

Vooreerst dient erop gewezen te worden dat jouw vader in 2007 zelf reeds een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Belgische autoriteiten. Zijn asielaanvraag werd toen door het Commissariaat-generaal afgesloten met een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf omwille van een ernstig gebrek aan geloofwaardigheid. Het beroep dat hij hiertegen aantekende bij de Raad van State werd verworpen. Hoewel jouw vader zich in het kader van jouw verzoek om internationale bescherming actueel beroept op ontwikkelingen die op zich géén betrekking hebben op de vluchtmotieven die hij in het kader van zijn eigen asielaanvraag destijds heeft aangereikt, is de beoordeling van zijn asielaanvraag niet zonder belang voor de beoordeling van de huidige, nieuwe elementen. Door de eerder vastgestelde misleiding was zijn algemene geloofwaardigheid immers in het gedrang gekomen.

Wat betreft de vrees van jouw vader ten aanzien van de familie A. (...), moet erop gewezen worden dat hoewel aangenomen kan worden dat jouw vader voor hen gewerkt heeft, er ernstige vraagtekens geplaatst dienen te worden bij de ruzie in de barbecuetent, die de escalatie vormde van de door hem ingeroepen problemen. Er werden aangaande dit incident namelijk fundamentele tegenstrijdigheden vastgesteld tussen zijn eigen opeenvolgende verklaringen. Zo verklaarde hij enerzijds dat R.A. (...) samen met M.S. (...) en andere mensen al aanwezig was op het moment dat hij en zijn collega de barbecuetent binnen gingen en ze jouw vader en zijn collega zelf voorstelden om bij hen te gaan zitten (CGVS A. (...) 16/1/2018, p. 10). Later zei hij dat enkele andere collega's al in de barbecuetent aanwezig waren en vroegen om bij hen te gaan zitten, maar R. (...) en M. (...) er nog niet waren. Zij kwamen pas later aan, toen jouw vader en zijn collega er al waren. Blijkbaar waren de andere collega's die er al zaten op hen aan het wachten (CGVS 1/3/2018, p. 24). Tijdens een volgend onderhoud gaf hij nog een andere versie van de feiten: hij zei dat M. (...) er al was, maar R. (...) pas achteraf kwam, waarna hij vervolgens stelde dat hij het zich niet meer herinnerde, maar hij meende dat R. (...) achteraf kwam (CGVS 26/6/2018, p. 13). Deze versies vallen uiteraard niet met elkaar te rijmen. Toen jouw vader hierop gewezen werd, kwam hij niet verder dan dat hij gezegd had dat hij het zich niet herinnerde (CGVS 26/6/2018, p. 14-15). Deze verklaring volstaat niet om de vastgestelde tegenstrijdigheden te verklaren. Hoewel jouw vader doorheen zijn verschillende onderhouds meermaals inriep dat hij problemen heeft met zijn geheugen (CGVS 26/6/2018, p. 12, 17, 18, 19 - CGVS 1/3/2018, p. 16, 29-30), legde hij geen enkel medisch attest neer dat de door hem ingeroepen geheugenproblemen staakt. Zodoende kunnen de door hem ingeroepen geheugenproblemen niet weerhouden worden ter verschoning van de tegenstrijdigheden in zijn verklaringen. Daarnaast waren de verklaringen van jouw vader ook tegenstrijdig over de plaats waar hij

na dit incident terug bij bewustzijn kwam. In eerste instantie vertelde hij dat zijn collega Y. (...) hem naar de post had gebracht en hem daar met water had bijgebracht (CGVS A. (...) 16/1/2018, p. 10). Tijdens een later onderhoud zei jouw vader dat hij wakker werd in de auto van Y. (...) (CGVS 1/3/2018, p. 24-25) en de auto op straat, naast jullie huis stond (CGVS 26/6/2018, p. 13-14). Ook deze verklaringen zijn tegenstrijdig. Toen jouw vader met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd werd, kon hij hiervoor geen aannemelijke verklaring bieden. Hij opperde dat het over een ander incident ging, namelijk het incident waarbij hij en zijn collega beschoten werden en zijn collega toen op de post bij bewustzijn gebracht werd. Toen zijn eerdere verklaringen vervolgens aan hem werden voorgelezen, antwoordde hij dat hij inderdaad gezegd had dat Y. (...) hem bij gebracht had en hem naar huis gebracht heeft, maar gaf geen verklaring voor de tegenstrijdigheid in zijn verklaringen wat betreft de plaats waar hij opnieuw bij bewustzijn kwam (CGVS 26/6/2018, p. 14). Zodoende blijft ook deze tegenstrijdigheid overeind. Beide tegenstrijdigheden raken aan de kern van jullie vluchtrelaas, aangezien dit incident in de barbecuetent de concrete aanleiding was voor het feit dat jouw vader ging onderduiken, jullie dienden te verhuizen en jullie vervolgens lastiggevallen werden door R.A. (...) die op zoek was naar jouw vader. Deze vaststellingen zijn daarom zwaarwichtig en doen twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van dit incident.

Ook bij de bezoeken van R.A. (...) kunnen vraagtekens geplaatst worden. Vooreerst zij erop gewezen dat deze bezoeken het gevolg waren van het incident in de barbecuetent, dat de escalatie vormde van de eerdere problemen die jouw vader kende met R.A. (...). Aangezien ernstige twijfels bestaan over de ruzie in de barbecuetent, kunnen ook de bezoeken van R.A. (...), die het gevolg waren van deze escalatie, niet zonder meer aangenomen worden. Jouw vader was daarenboven onaannemelijk vaag over deze bezoeken. Zo had hij zelfs bij benadering geen idee wanneer R. (...) en M. (...) bij jullie langskwamen. Evenmin wist hij hoe vaak ze bij jullie langs waren geweest noch wanneer ongeveer ze de eerste keer waren gekomen. Hij stelde wel dat hij vermoedde dat ze vaak zijn langs geweest omdat jouw moeder hem verteld heeft wat ze gedaan hebben (CGVS 1/3/2018, p. 26-27). Dit is opmerkelijk aangezien jouw moeder verklaarde dat ze in de hele periode dat zij bij haar moeder, jouw grootmoeder, verbleef, ongeveer een half jaar, slechts 2 keer zijn langs geweest (CGVS moeder 25/6/2019, p. 12). Wat er ook van zij, het feit dat jouw vader op het moment van deze bezoeken zelf niet aanwezig was (CGVS 1/3/2018, p. 26), is onvoldoende om deze vaagheden te verschonen. Aangezien jouw vader en zijn problemen de reden waren voor deze bezoeken, kon immers redelijkerwijze van jouw vader verwacht worden dat hij zich hierover zou informeren, bijvoorbeeld bij jouw moeder, die op het moment van deze bezoeken wel aanwezig was. Aangaande deze bezoeken legde jouw vader ook erg ongerijmde verklaringen af. Zo vertelde hij dat R. (...) en M. (...) jou bij een van hun bezoeken tegen de muur geduwd of geslagen en bedreigd heeft. Gevraagd of jij hierbij verwondingen opgelopen hebt, antwoordde jouw vader dat hij dat niet gevraagd heeft, waarmee hij insinueerde dat hij het niet wist. Hij verduidelikte vervolgens dat ze jou niet geslagen hebben, maar jou vastgenomen en tegen de muur geduwd hebben. Toen aan jouw vader daarna gevraagd werd of ze ooit iemand van jullie gezin verwond hebben, antwoordde hij plots dat jij lichte verwondingen had omdat ze jou tegen de muur geslagen hadden en stelde dat ze jou daar goed geslagen hebben. Eerder zei hij nochtans dat ze jou niet geslagen hadden (CGVS 1/3/2018, p. 27). Zoals hierboven reeds geargumenteed, volstaan de door jouw vader ingeroepen geheugenproblemen niet om deze ongerijmdheden te verschonen aangezien hij deze geheugenproblemen niet met een medisch attest kon staven. Bovenstaande vaststellingen plaatsen ook ernstige vraagtekens bij de bezoeken van R.A. (...) na het incident in de barbecuetent.

Vervolgens kan nog toegevoegd worden dat jouw vader ter staving van zijn vrees tevens verwees naar een incident waarbij hij en een collega tijdens de uitoefening van hun job bij een achtervolging beschoten werden (CGVS 16/1/2018, p. 9 – CGVS 1/3/2018, p. 28-29). Hij legde ook verschillende documenten neer om zijn verklaringen over dit incident te staven. Jouw vader maakte echter niet aannemelijk dat deze aanval een doelgerichte aanslag op zijn persoon was. Zo blijkt uit door hem geschetste omstandigheden en de omstandigheden zoals die beschreven staan in de door hem neergelegde documenten geenszins dat hij bij deze aanval persoonlijk gevisieerd werd. Het door jouw vader neergelegde proces-verbaal d.d. 16 november 2014, dat een neerslag is van het gehoor dat jouw vader heeft afgelegd in het kader van het strafdossier dat werd opgestart naar aanleiding van dit incident, bevat een gedetailleerde beschrijving van de feiten. Hieruit blijkt dat jouw vader op het moment van de feiten dienst had samen met verschillende collega's, onder wie R.I. (...). Rond 21.30u bevond jouw vader zich aan de controlepost 'Lava 250' aan de kant van de ingang van Khasavyurt, toen hij zijn collega hoorde roepen dat ze moesten vertrekken. Jouw vader begreep onmiddellijk dat iemand een bevel om te stoppen genegeerd had en stapte in zijn wagen. Zijn collega nam plaats aan de passagierskant en vertelde jouw vader wat er gebeurd was, namelijk dat een auto zonder nummerplaat zijn bevel om te stoppen genegeerd had en doorgereden was. Jouw vader en zijn collega zetten de achtervolging in en slaagden erin de wagen bij te houden. Op een bepaald moment sloegen jouw vader en zijn collega een weg in, die de wagen die ze achtervolgden reeds ingeslagen was. Toen jouw vader

deze afslag had genomen, zag hij dat de andere wagen ondertussen rechtsomkeer had gemaakt en in hun richting kwam. De wagen hield vervolgens halt op ongeveer een meter van de wagen van jouw vader. Hierop stapte de collega van jouw vader uit en stapte op de andere wagen af. Jouw vader stapte eveneens uit om zijn collega dekking te geven. Op dat moment vertrok de andere wagen opnieuw en werden er verschillende schoten gelost. Jouw vader dacht in eerste instantie dat zijn collega waarschuwingsschoten gelost had in de lucht, maar al snel bleek dat de schoten afgevuurd waren vanuit de andere wagen en de collega van jouw vader hierdoor geraakt was aan zijn hand. Jouw vader schoot terug, maar de wagen was ondertussen al ver van hen verwijderd. Uit deze beschrijving van de feiten kan bezwaarlijk geconcludeerd worden het een doelbewuste aanslag op jouw vader was. Vooreerst zij erop gewezen dat de auto in kwestie het bevel van R.I. (...), de collega van jouw vader, negeerde en niet dat van jouw vader. Jouw vader bevond zich op dat moment elders aan de controlepost. Dit kan afgeleid worden uit het feit dat zijn collega hem in de auto moest vertellen wat er precies gebeurd was en blijkt ook uit de verklaringen van jouw vader en zijn schets van de situatie bij het CGVS (CGVS A. (...) 16/1/2018, p. 8-9). Daarenboven werd vanuit de wagen in kwestie enkel geschoten op de collega van jouw vader en niet op jouw vader zelf, hoewel jouw vader op dat moment zelf ook al uit zijn wagen gestapt was. Bijgevolg zijn er op basis van de feitelijke omstandigheden van dit incident onvoldoende aanwijzingen om te concluderen dat dit incident tot doel had jouw vader te verwonden en/of om het leven te brengen. Jouw vader reikte zelf verder geen elementen aan die hierop wijzen. Hij stelde wel dat hij zeker weet dat hij en zijn collega in de val gelokt werden (CGVS 1/3/2018, p. 28), maar kon deze bewering niet hard maken. Hij opperde dat de aanslag misschien was gebeurd op bestelling van de familie A. (...) aangezien zij nauwe banden hadden met de rebellen, maar moest toegeven dat hij het eigenlijk niet kon zeggen (CGVS 1/3/2018, p. 28). Later gaf jouw vader dan weer een andere verklaring voor de aanslag, namelijk dat hij op de dodenlijst van de rebellen staat (CGVS 25/6/2019, p. 8), waarmee hij aangaf dat de aanslag uitging van de rebellen zelf en niet besteld was door de familie A. (...), zoals hij eerder stelde. Wat er ook van zij, op basis van het geheel aan elementen in het administratieve dossier kan niet geconcludeerd worden dat de door jouw vader ingeroepen beschieting op 15 november 2014 een doelgerichte aanval op het leven en/of de fysieke integriteit van jouw vader was. Gezien zijn ongerijmde verklaringen kan evenmin aangenomen worden dat deze aanslag besteld zou zijn geweest door de A. (...). Er zijn bijgevolg geen aanwijzingen dat jouw vader voorafgaand aan de ruzie in de barbecuetent iets te vrezen had vanwege de A. (...).

Tot slot voerde jouw vader nog aan dat hij door zijn autoriteiten gezocht zou worden wegens hulp aan de rebellen. Deze beschuldiging is volgens jouw vader gebaseerd op het feit dat hij destijds geholpen had om amnestie te verkrijgen voor zijn neef, B.V. (...), maar is vals. De verklaringen van jouw vader over dit onderwerp waren vooreerst heel warrig. In eerste instantie zei hij dat hij ervan beschuldigd wordt hulp te hebben geboden aan rebellen omdat hij tussen gekomen is bij het regelen van de amnestie van zijn neef. Toen jouw vader gevraagd werd of hij daar officieel van beschuldigd werd, antwoordde hij dat dat binnenkort zou blijken, maar het al was ingediend in Khasavyurt. Op de vraag wat er in Khasavyurt al was ingediend, repliceerde hij dat jouw vader op een proflijst gezet werd omdat hij rebellen geholpen heeft en verwees naar de documenten die hij hieromtrent neergelegd had. Gevraagd te duiden wat het concreet betekent dat jouw vader op deze lijst staat, legde hij uit dat de mensen die op deze lijst staan onder permanente controle staan, ze niet kunnen reizen en ze onmiddellijk gearresteerd worden wanneer er iets gebeurt. Toen er vervolgens naar gepeild werd sinds wanneer jouw vader op de betreffende lijst staat, repliceerde hij plots dat niet hij zelf, maar zijn neef op deze lijst staat en verwees andermaal naar de stavingsstukken die hij hieromtrent had neergelegd. Uiteindelijk bevestigde jouw vader dat hij zelf niet op de zogenaamde proflijst staat, maar men hem wel officieel in opsporing wil plaatsen (CGVS 1/3/2018, p. 3-4). Toen jouw vader later gevraagd werd naar meer informatie over deze beschuldiging, legde hij heel vage en ontwijkende verklaringen af. Toen gepeild werd naar de stand van zaken aangaande deze beschuldiging, kwam hij niet verder dan dat hij niet wist wat ze gedaan hebben omdat dat soort informatie niet verspreid wordt en het hele ernstige mensen zijn die dat soort dingen aanpakken. Hij vertelde dat hij zelf 2 of 3 maanden na zijn aankomst in België te weten kwam dat hij beschuldigd wordt van hulp aan de rebellen en dit via voormalige collega's die hem kennen. Hij voegde eraan toe dat hij die info wel kan krijgen, maar hij niet wist wat voor stukken ze verzameld hadden en hij dit ook niet kon weten. Toen jouw vader vervolgens gevraagd werd of hij van kennissen vernomen had dat hij beschuldigd werd, bevestigde hij dit en vroeg of het niet mogelijk was aan zijn neef te vragen wat er gebeurd was, aangezien zijn neef toch in België woont. Uiteindelijk stelde jouw vader dat hij door de recherchepolitie beschuldigd wordt van hulp aan de rebellen en heel de researchedienste en politie voor hen werkt, d.i. de A. (...)s (CGVS 26/6/2018, p. 7-8). Omdat ze niet meer weten hoe ze jouw vader kunnen pakken, hebben ze de tussenkomst van jouw vader in deze amnestieregeling aangegrepen om hem vals te beschuldigen (CGVS 1/3/2018, p. 3). Deze verklaringen zijn echter onvoldoende concreet om de door jouw vader ingeroepen beschuldigingen aannemelijk te maken. Daarenboven kon jouw vader geen enkel document overmaken dat zijn verklaringen aantoonde. Indien

jouw vader daadwerkelijk beschuldigd zou worden van hulp aan de rebellen en omwille hiervan zelfs in officiële opsporing zou zijn geplaatst, kan aangenomen worden dat hij hiervan concrete bewijsstukken zou kunnen neerleggen, wat echter niet het geval was. De stukken die jouw vader neerlegde omtrent de amnestie van zijn neef dateren allemaal van voor het begin van de problemen van jouw vader met de A. (...)’s en tonen geenszins aan dat zijn neef minstens sinds 2017 opnieuw op de proflijst staat (CGVS 1/3/2018, p. 4). Ook deze stelling kon jouw vader dus geenszins hardmaken. Zodoende maakte jouw vader niet aannemelijk dat hij door zijn autoriteiten actueel valselijk beschuldigd zou worden van hulp aan de rebellen en dit in opdracht van de A. (...)’s.

Volledigheidshalve kan nog toegevoegd worden dat jouw vader ter staving van zijn vrees ten aanzien van de familie A. (...) ook verwees naar de dood van een zekere P. (...), van wie hij de familienaam niet kent. Deze persoon zou een tijd geleden overleden zijn als gevolg van een hartstilstand. Jouw vader meent dat het een verdacht overlijden is en vermoedt dat hij vermoord werd door toedoen van de familie A. (...) (CGVS 25/6/2019, p. 2-3). Hij kon deze beweringen echter niet hard maken. Het enige wat jouw vader wist, was dat P. (...) een leeftijdsgenoot van hem was en dat hij gestorven was aan een hartstilstand. Wanneer P. (...) overleden was of wat hem precies overkomen was, kon jouw vader niet zeggen (CGVS 25/6/2019, p. 2-3). Niettemin jouw vader poneerde dat P. (...) in verdachte omstandigheden gestorven was, kon hij deze bewering niet aannemelijk maken. Toen hem gevraagd werd in welke omstandigheden P. (...) overleden was, moest hij toegeven dat hij het eigenlijk niet wist. Jouw vader wist enkel dat P. (...) overleden was aan een hartstilstand. Op de vraag waarop jouw vader zich dan baseerde om te stellen dat P. (...) in verdachte omstandigheden om het leven gekomen was, verwees hij naar het feit dat de zus van de gebroeders A. (...)’s vroeger eveneens in soortgelijke omstandigheden overleden was. Ze was een jonge vrouw die vroegtijdig overleden is. Aangezien jouw vader in dat systeem gewerkt heeft, weet hij hoe het werkt en weet hij dat het geen natuurlijke hartstilstand was. Gevraagd hoe jouw vader wist dat P. (...) vermoord werd, repliceerde hij dat P. (...) de laatste tijd contact had met R. (...) (d.i. A. (...)), maar dat het enige wat jouw vader eigenlijk weet, is dat P. (...) gestorven is aan een hartstilstand. Uiteindelijk gaf jouw vader toe dat het een louter vermoeden van zijnentwege is dat P. (...) vermoord is (CGVS 25/6/2019, p. 2-3). De door jouw vader aangereikte elementen volstaan echter niet om dit vermoeden hard te maken. De verklaringen van jouw vader zijn immers te algemeen en vaag om aan te nemen dat de genoemde P. (...) vermoord werd door toedoen van de familie A. (...) en jouw vader bij terugkeer naar de Russische Federatie hetzelfde lot riskeert.

Omwille van bovenstaande redenen kunnen de door jouw vader voorgehouden problemen met de A. (...)’s niet zonder meer aangenomen worden. Bovendien blijkt uit de verklaringen van jouw vader dat hij (en jullie) kan (kunnen) rekenen op de bescherming van de autoriteiten van jullie land van herkomst. Vooreerst moet erop gewezen worden dat jouw vader zelf nooit problemen heeft gekend met zijn autoriteiten. De problemen met zijn autoriteiten die jouw vader destijds inriep in het kader van zijn eigen asielaanvraag werden immers ongeloofwaardig bevonden (zie beslissing 1e asielaanvraag vader). De door jouw vader ingeroepen problemen met de A. (...) zijn bovendien louter interpersoonlijke problemen en de door hem voorgehouden valse beschuldiging van hulp aan de rebellen maakte hij niet aannemelijk (cfr. supra). Voorts blijkt uit de verklaringen van jouw vader dat zijn broer in juni 2018 meegenomen zou zijn geweest door de hoofdinspecteur van de stedelijke politie van Khasavyurt in opdracht van de A. (...)’s. De politie kwam naar het huis van zijn broer en vroeg hem mee te komen naar het politiekantoor voor ondervraging. Hij werd een tijdlang op het politiebureau gehouden en ondervraagd over jouw vader. Ze dreigden er ook mee een zaak te fabriceren tegen jouw vader. De neef van jouw vader nam ondertussen contact op met hooggeplaatste mensen bij de FSB. De FSB-medewerkers gaven de neef van jouw vader gekenmerkt geld en af luisterapparatuur om de broer van jouw vader vrij te kopen. De broer van jouw vader werd uiteindelijk vrijgelaten voor de neef van jouw vader het politiekantoor bereikte. Medewerkers van de FSB hebben aan de neef van jouw vader hun telefoonnummer gegeven zodat hij hen contacteren indien er zich opnieuw problemen zouden voordoen (CGVS 26/6/2018, p. 3-6). Hieruit blijkt duidelijk de bereidheid van de FSB om de problemen van jouw vader op te lossen. Jouw vader stelde wel dat de interesse van de FSB enkel te maken heeft met steekpenningen (CGVS 26/6/2018, p.4). Dit is echter slechts een blote bewering, die hij op geen enkele wijze hard kon maken. Verder blijkt uit de verklaringen van jouw vader dat bijna alle mensen die betrokken waren bij R.A. (...) ondertussen opgepakt en veroordeeld zijn (CGVS 26/6/2018, p. 5). Ook R.A. (...) en zijn broer Z. (...) zitten ondertussen vast en bij R.A. (...) werd een huiszoeking uitgevoerd (CGVS 25/6/2019, p. 3, 7). Ter staving hiervan legde jouw vader trouwens verschillende internetartikels neer. Gevraagd waarom jouw vader zelf niet op de bescherming van de FSB zou kunnen rekenen, aangezien de FSB hulp geboden heeft toen de broer van jouw vader werd meegenomen, argumenteerde hij dat de hele FSB door de A. (...)’s gekocht is en overal mensen van R.A. (...) zitten. Als de FSB hoort dat R.A. (...) eveneens betrokken is, zullen ze niets willen ondernemen (CGVS , p. 19). Ongeacht de vaststelling dat dit slechts een blote bewering is, die jouw vader met geen enkel

document staaft, wordt deze tegengesproken door het feit dat zowel R. (...) als Z.A. (...) ondertussen gearresteerd is en vastgehouden wordt en er een huiszoeking is gebeurd bij R.A. (...), zoals ook blijkt uit de objectieve informatie die toegevoegd werd aan het administratieve dossier. Jouw vader argumenteerde tevens dat er nog geen proces geweest is en R.A. (...) nooit zal zitten en hij nog minister zal worden. Zulke mensen zullen volgens jouw vader niet vastzitten en zullen ook niet gedood worden (CGVS 25/6/2019, p. 10). Ook dit is slechts een blote bewering die jouw vader op geen enkele wijze hard maakte. Bovendien kan redelijkerwijze aangenomen worden dat mensen met een dergelijke machtspositie niet zonder voldoende gronden gearresteerd en opgesloten zouden worden. Jouw vader wierp tot slot nog op dat de FSB ondertussen naar hem op zoek is omdat ze willen dat hij getuigenissen aflegt tegen de A. (...)’s en ze hem hiertoe desnoods zullen folteren (CGVS 25/6/2019 p. 2, 6). Zoals hieronder uitgebreid uiteengezet (cfr. infra), maakte jouw vader deze vrees niet aannemelijk. Zodoende staat ook dit motief bescherming vanwege jullie autoriteiten niet in de weg. Op basis van bovenstaande dient vastgesteld te worden dat de Russische autoriteiten er niet voor terugschrikken om mensen met een dergelijk profiel te beschuldigen van strafbare feiten en gerechtelijk te vervolgen en de Russische autoriteiten wel degelijk optreden tegen de door jouw vader voorgehouden hooggeplaatste vervolgers. Daarenboven hebben de naaste familieleden van jouw vader in het verleden reeds met succes beroep gedaan op de FSB. Ongeacht de vraag of de broer van jouw vader op initiatief van de politie zelf is vrijgelaten, moet vastgesteld worden dat de FSB-medewerkers verregaande bereidheid getoond hebben om de problemen van jouw vader op te lossen. In ditzelfde verband kan ook nog toegevoegd worden dat er destijds, los van de concrete aanleiding van het schietincident in 2014, door de autoriteiten een strafonderzoek werd ingesteld naar dit incident, getuige de verschillende documenten die jouw vader hieromtrent neerlegde. Ook dit wijst erop dat jouw vader wel degelijk op de bescherming van de Russische autoriteiten kan rekenen. Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat indien jouw vader van mening zou zijn dat zijn en jullie veiligheid in Dagestan niet gegarandeerd zou zijn, jullie over een intern vluchtalternatief kunnen beschikken. Zo blijkt uit de verklaringen van jouw vader dat hij voorafgaand aan zijn vertrek uit de Russische Federatie ongeveer een half jaar in Sint-Petersburg verbleven heeft in het appartement van de neef van een kennis (CGVS 1/3/2018, p. 10). Ook jouw moeder verbleef voor haar vertrek enkele dagen in een huurappartement in Sint-Petersburg (CGVS moeder 26/6/2018, p. 6). Gezien het profiel van jouw vader, meer bepaald een voormalig medewerker van de politie met connecties binnen de overheids- en veiligheidsdiensten (CGVS 1/3/2018, p. 3 - CGVS 26/6/2018, p. 4, 7 – CGVS 25/6/2019, p. 4, 6), en de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, kan redelijkerwijze verwacht worden dat jullie zich elders in de Russische Federatie zouden vestigen, bijvoorbeeld in Sint-Petersburg. Jouw vader voerde wel aan dat hij zich niet elders in de Russische Federatie zou kunnen vestigen omdat de A. (...)’s niet zullen blijven vastzitten en R.A. (...) volgens jouw vader nog minister zal worden (CGVS 25/6/2019, p. 10). Zoals hierboven reeds uitgebreid gemotiveerd, maakte jouw vader deze stelling niet aannemelijk en kan uit het geheel van gegevens in het administratieve dossier geconcludeerd worden dat jouw vader de bescherming kan inroepen van jullie autoriteiten, ook elders in de Russische Federatie, en hij een beroep kan doen op de personen binnen de veiligheidsdiensten die hem en zijn familie eerder geholpen hebben.

Omwille van bovenstaande redenen kan in jouw hoofd geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade worden vastgesteld vanwege de problemen van jouw vader met de familie A. (...).

Daarnaast vreest jouw vader door de FSB te worden gefolterd met het oog op het verkrijgen van bekentenissen tegen de familie A. (...). Jouw vader is immers de enige mogelijke getuige die nog in leven is (CGVS 25/6/2019 p. 2, 6). Er moet vastgesteld worden dat jouw vader onvoldoende concrete en geloofwaardige elementen aanbrengt die erop wijzen dat de ordediensten, en meer concreet de FSB, überhaupt in hem geïnteresseerd zouden zijn. Zo is de verklaring van jouw vader dat hij de enige overblijvende getuige is (CGVS 25/6/2019 p. 2, 6), een blote bewering, die hij op geen enkele wijze hard maakte. Voorts beperkte hij zich op dit punt louter tot de stelling dat hij weet dat de FSB naar hem op zoek is en ze hem zullen folteren. Hij zou deze informatie vernomen hebben van een persoonlijke bron, van wie hij de naam weigerde te noemen om zijn bron te beschermen (CGVS 25/6/2019, p. 2, 4, 6). Er dient vooreerst op gewezen te worden dat aan het feit dat een persoon zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land, teneinde er internationale bescherming te vragen, inherent het vertrouwen in de autoriteiten waaraan men de bescherming vraagt, is verbonden. Het verzoek om internationale bescherming op zich, ongeacht of dit ingediend werd in eigen naam of in naam van zijn minderjarige kinderen, is immers al een verzoek tot en een uiting van vertrouwen in de bescherming die de Belgische autoriteiten verzoekers bieden. Bovendien geschiedt de behandeling van een verzoek om internationale bescherming in vertrouwen, wat ook werd benadrukt tijdens dit en zijn eerdere gehoren op het Commissariaat-generaal (CGVS 25/6/2019, p. 1, 4). Zelfs toen jouw vader de kans geboden werd om meer duiding te verschaffen over de informatie die hij gekregen had, zonder dat hij hierbij de naam van

zijn bron hoefde te noemen, beperkte hij zich tot zeer algemene en vage beweringen. Hij kwam niet verder dan dat hij vernomen had dat de FSB hem zoekt en nodig heeft (CGVS 25/6/2019 p. 4, 6). Hij had trouwens geen idee sinds wanneer de FSB naar hem op zoek is en had hiernaar ook niet geïnformeerd. Hij vermoedde slechts dat de FSB naar hem op zoek is sinds de arrestatie van R. A. (...) (CGVS 25/6/2019, p. 4). Evenmin wist hij of de FSB ondertussen al enige stappen ondernomen heeft om een getuigenis van jouw vader te bekomen (CGVS 25/6/2019, p. 5). Dergelijke vage en algemene verklaringen volstaan niet om aannemelijk te maken dat hij actueel door de FSB gezocht wordt om tegen de gebroeders A. (...) te getuigen.

Aangezien jouw vader niet aannemelijk maakt dat de FSB vandaag naar hem op zoek is om een getuigenis van hem te bekomen, maakte hij evenmin aannemelijk dat hij door de FSB in dat geval gefolterd zou worden om een getuigenis af te dwingen. Daarbij kan nog opgemerkt worden dat, hoewel het CGVS niet ontkent dat de praktijk van het afdwingen van (valse) bekentenissen door de ordediensten in Dagestan voorkomt, jouw vader de door hem voorgehouden vrees aannemelijk dient te maken aan de hand van concrete elementen die betrekking hebben op zijn eigen persoon. Hij slaagde hier niet in aangezien hij ook hier niet verder kwam dan vage en algemene verklaringen. Op de vraag waarop jouw vader zich baseerde om te stellen dat hij door de FSB gefolterd zal worden om getuigenissen af te dwingen over de A. (...)’s, antwoordde jouw vader dat hij dit vernomen heeft van kennissen in de Russische Federatie, maar hij geen namen wil noemen om de betrokken personen niet in gevaar te brengen. Van deze kennissen zou jouw vader vernomen hebben dat de FSB hem nodig heeft omdat hij de enige levende persoon is die alles weet over R.A. (...) (CGVS 25/6/2019, p. 6). Hieruit kan echter niet geconcludeerd worden dat jouw vader gefolterd zou worden. Gevraagd naar concrete gegevens die erop wijzen dat hij door de FSB gefolterd zou worden, beperkte jouw vader zich tot het verwijzen naar internetinformatie over wat de FSB doet en de internetartikels die hij ter zake neergelegd heeft (CGVS 25/6/2019, p. 5, 6, 9). Hij voegde er nog aan toe dat niet enkel de FSB, maar ook gewone politieagenten in de Russische Federatie mensen folteren en hij dit zelf gezien heeft (CGVS 25/6/2019, p. 6) en verwees tot slot nog naar enkele concrete gevallen, onder meer de manier waarop een zekere ‘kolchoznik’, voormalig burgemeester Amirov en zijn lijfwachten en neefjes behandeld werden (CGVS 25/6/2019, p. 7). Zij vooreerst benadrukt dat het louter verwijzen naar algemene rapporten of artikels aangaande mensenrechtenschendingen door de politionele of gerechtelijke autoriteiten in de Russische Federatie niet volstaat om in eigen hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van art. 48/3 VW of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van art. 48/4 VW aan te tonen. De verzoeker is ertoe gehouden concrete gegevens aan te brengen die erop wijzen dat er voor hem persoonlijk een dergelijke vrees of een dergelijk risico bestaat. Vervolgens moet erop gewezen worden dat de situatie van de personen naar wie jouw vader verwees, wezenlijk verschilt van zijn persoonlijke situatie. Jouw vader vertelde zelf dat elk van de door hem aangehaalde personen betrokken was bij duistere zaken en ze omwille hiervan door jullie autoriteiten geïnterviewd en sommigen ook gearresteerd en veroordeeld werden (CGVS 1/3/2018, p. 18-19). Zelf wordt jouw vader niet door jullie autoriteiten gezocht wegens het plegen van een misdrijf. Hij haalde wel aan dat hij ondertussen door jullie autoriteiten beschuldigd zou zijn van hulp aan rebellen, maar maakte deze stelling geenszins aannemelijk, zoals hierboven uitgebreid gemotiveerd werd (cfr. supra). Hoe dan ook liet jouw vader na het verband met zijn eigen, persoonlijke situatie aan te tonen alsook hoe de situatie beschreven in deze stukken in zijn (en jouw) hoofde aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Voorts kan nog toegevoegd worden dat jouw vader veelvuldig de kans geboden werd om aannemelijk te maken waarom hij van oordeel was dat hij bij terugkeer naar de Russische Federatie gefolterd zou worden door de FSB teneinde een bekentenis af te dwingen, maar hij meermaals vage en ontwijkende antwoorden gaf (CGVS 25/6/2019, p. 6-7 en 9-10). Hij verklaarde meermaals over informatie te beschikken die zijn stelling staakt, maar weigerde hier dieper op in te gaan omdat hij aan de persoon die hem deze info verschaft heeft zijn woord had gegeven dat hij hem niet zou verraden. Uiteindelijk zei hij dat de moord op P. (...) de enige informatie was waarover hij beschikte (CGVS 25/6/2019, p. 9-10). Vooreerst zij aangestipt dat jouw vader niet aannemelijk maakte dat voorgenoemde P. (...) daadwerkelijk vermoord werd (cfr. supra). Daarenboven beweerde jouw vader dat P. (...) vermoord werd door of in opdracht van de familie A. (...). Er kan niet ingezien worden hoe hieruit besloten kan worden dat jou vader bij terugkeer naar de Russische Federatie door de FSB gefolterd zou worden teneinde bekentenissen af te dwingen over de familie A. (...). Jouw vader liet eveneens na het verband aannemelijk te maken tussen de vermeende moord op P. (...) en zijn vrees om door de FSB gefolterd te worden om bekentenissen te bekomen tegen de familie A. (...). Tot slot kan in deze ook nog verwezen worden naar de bereidheid van de FSB om tussen te komen bij de vasthouding van de broer van jouw vader (cfr. supra).

Voorts verklaarde jouw vader dat hij vreest dat ook de rebellen hem willen vermoorden (CGVS 25/6/2019, p. 2, 8). Hij maakte deze vrees echter niet aannemelijk. Ter staving van deze vrees verwees jouw vader naar een incident waarbij hij en een collega tijdens de uitoefening van hun job bij een

achtervolging beschoten werden. De daders bleken uiteindelijk rebellen te zijn (CGVS 16/1/2018, p. 9 – CGVS 1/3/2018, p. 28-29). Hij legde ook verschillende documenten neer om zijn verklaringen over dit incident te staven. Jouw vader maakte echter niet aannemelijk dat deze aanval een doelgerichte aanslag op zijn persoon was. Evenmin maakte jouw vader aannemelijk dat hij bij terugkeer nog steeds gevisieerd zou worden door rebellen. Hij stelde wel dat hij op een lijst staat van mensen die volgens de rebellen geëlimineerd moeten worden (CGVS 25/6/2019, p. 8). Gevraagd waarop hij zich baseerde om te stellen dat hij op een dergelijke lijst staat, verwees jouw vader echter slechts naar het eerdere incident waarbij er op hem en zijn collega geschoten werd en dat hij als een aanslag op zijn leven beschouwt. Aangezien jouw vader deze aanslag overleefde, zullen de rebellen opnieuw proberen hem te vermoorden. De rebellen laten immers geen zaken afgerond (CGVS 25/6/2019, p. 8). Behalve de betreffende aanslag reikte jouw vader geen andere elementen aan die erop wijzen dat hij op een dodenlijst van de rebellen zou staan (CGVS 25/6/2019, p. 10). Nergens uit zijn overige verklaringen blijkt bovendien dat er zich na het betreffende incident nog andere feiten of incidenten zouden hebben afgespeeld waaruit kan worden afgeleid dat de rebellen hem viseerden, laat staan dat de rebellen jouw vader bij terugkeer naar de Russische Federatie actueel nog steeds naar het leven zouden staan. Aangezien jouw vader, zoals hierboven reeds uiteengezet, niet aannemelijk kon maken dat het betreffende incident een doelgerichte aanslag op zijn leven was, volstaat een verwijzing naar dit incident evenmin om aannemelijk te maken dat hij bij terugkeer naar de Russische Federatie actueel door de rebellen gevisieerd zou worden. Zodoende maakt jouw vader zijn vrees ten aanzien van de rebellen niet aannemelijk.

Volledigheidshalve zij ook opgemerkt dat jouw vader hoe dan ook niet aannemelijk maakte hoe zijn vrees ten aanzien van de rebellen en de FSB in jouw hoofde aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd dat een deel van het aanwezige geweld geen verband houdt met de rebellie die zich in Dagestan manifesteert. Wat de rebellie betreft, dient te worden opgemerkt dat deze in de periode augustus en september 1999 uitmondde in een grootschalig militair treffen tussen de rebellen en de autoriteiten in de Botlikh-, Kadar- en Novolak-regio. Sindsdien is er geen sprake meer van een open oorlog.

De huidige situatie kenmerkt zich door een ondergrondse rebellenbeweging die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, maar verder versnipperd raakt door afsplitsingen van groepen die zich achter IS scharen en waarvan een deel ook is uitgeweken naar Syrië. De slagkracht van de rebellengroepen blijft daardoor beperkt en neemt de vorm aan van gerichte aanslagen. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensd aantal gevallen waarbij burgers ofwel om specifieke redenen gevisieerd worden door de rebellen ofwel het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Dagestan niet van dien aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Dagestan aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De overige documenten die ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming werden neergelegd, kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Jouw vader legde een usb-stick neer met daarop verschillende foto's. Deze foto's tonen echter louter zijn tewerkstelling bij de politie en zijn band met de familie A. (...) aan, maar geen van de door jouw vader ingeroepen problemen. Hetzelfde geldt voor de attesten, het rapport, de kopie van zijn badge en de bevelen die jouw vader neerlegde, die louter zijn tewerkstelling aantonen. De binnenlandse Russische paspoorten van jouw ouders bevatten louter identiteitsgegevens, die hier niet betwist worden, maar geen informatie aangaande de in jouw

hoofde ingeroepen vrees. De door jouw vader neergelegde enveloppe is ongeopend, maar bevat volgens jouw vader documenten aangaande een appartement van de familie A. (...) dat op naam van jouw vader geregistreerd staat (CGVS 1/3/2018, p. 21-22). Deze documenten bevatten zodoende geen enkele informatie aangaande de door jouw vader ingeroepen problemen. Daarnaast legde jouw vader verschillende internetartikels neer over gebeurtenissen in de Russische Federatie. Zelf wordt hij in deze artikels op geen enkele wijze vermeld en hij maakte niet aannemelijk hoe de informatie in deze artikels in zijn of jouw hoofde aanleiding zou kunnen geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Tot slot had jouw vader tijdens een van zijn onderhouds bij het CGVS een papiertje bij waarop hij een aantal dingen neergeschreven had als geheugensteuntje (CGVS 1/3/2018, p. 3). Aangezien het slechts gaat om korte zinnen of trefwoorden gaat, kan de informatie op dit document geen afbreuk doen aan de hierboven gedane vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

1.4. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van V.An. als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je verklaarde bij monde van jouw ouders een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine te zijn. Je werd geboren op (...) in de Dagestaanse stad Khasavyurt en bent dus minderjarig. Jouw ouders, V.R. (...) en V.K. (...) (O.V. X), kwamen in 2007 naar België omdat jouw vader in Dagestan problemen had met de autoriteiten. Omwille van deze problemen vroegen jouw ouders op 26 januari 2007 asiel bij de Belgische autoriteiten. Hun asielaanvraag werd op 20 april 2007 door het CGVS afgesloten met een bevestigende beslissing van weigering van verblijf vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Het beroep dat ze hiertegen aantekenden, werd door de Raad van State verworpen bij arrest van 6 januari 2011. Jouw ouders keerden in 2008 echter al terug naar Dagestan omdat de problemen van jouw vader ondertussen opgelost waren. Na jullie terugkeer ging jouw vader aan de slag als politieagent. In 2017 moest jullie gezin echter opnieuw vertrekken omdat jouw vader opnieuw problemen gekregen had. Je kwam samen met je moeder naar België, waar jouw ouders op 26 september 2017 een verzoek om internationale bescherming indienden in jouw hoofde en in hoofde van jouw minderjarige broers en zussen. Jouw ouders vrezen namelijk dat jij zelf eveneens problemen zal kennen omwille van de problemen van jouw vader.

Ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming werden volgende documenten neergelegd: verschillende internetartikels aangaande de familie A. (...) en hun bondgenoten, verschillende documenten met betrekking tot de problemen en de amnestieregeling van de neef van jouw vader, een usb-stick met verschillende foto's, de binnenlandse paspoorten van jouw ouders, verschillende attesten op naam van jouw vader, verschillende beslissingen van de rechtbank, een proces-verbaal, een rapport, twee bevelen, een kopie van de badge van jouw vader, een enveloppe, enkele internetartikels over gebeurtenissen in de Russische Federatie en een spiekbrieftje van jouw vader.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratieve dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Gezien jouw jonge leeftijd, 5 jaar, ben je nog niet in staat om de vrees in jouw hoofde op zelfstandige wijze uiteen te zetten. Daarom kregen ook jouw ouders de kans om met de hulp van een Russische tolk en jouw advocaat hun vrees in jouw hoofde uiteen te zetten.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Jouw ouders riepen in jouw hoofde een vrees vanwege de problemen van jouw vader in. Ze vrezen immers dat jouw leven en veiligheid bij terugkeer naar de Russische Federatie eveneens in gevaar zullen zijn omwille van zijn problemen. De door jouw vader ingeroepen vrees is meerledig. Enerzijds vreest hij wraak vanwege de familie A. (...) omdat hij destijds voor hen gewerkt heeft, maar hij meermaals geweigerd heeft bepaalde opdrachten voor hen uit te voeren. Daarnaast vreest hij de

rebellen omdat zij reeds geprobeerd hebben hem uit de weg te ruimen. Tot slot vreest hij ook de FSB omdat hij de enige is die nog tegen de gebroeders A. (...) kan getuigen.

Vooreerst dient erop gewezen te worden dat jouw vader in 2007 zelf reeds een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Belgische autoriteiten. Zijn asielaanvraag werd toen door het Commissariaat-generaal afgesloten met een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf omwille van een ernstig gebrek aan geloofwaardigheid. Het beroep dat hij hiertegen aantekende bij de Raad van State werd verworpen. Hoewel jouw vader zich in het kader van jouw verzoek om internationale bescherming actueel beroept op ontwikkelingen die op zich géén betrekking hebben op de vluchtmotieven die hij in het kader van zijn eigen asielaanvraag destijds heeft aangereikt, is de beoordeling van zijn asielaanvraag niet zonder belang voor de beoordeling van de huidige, nieuwe elementen. Door de eerder vastgestelde misleiding was zijn algemene geloofwaardigheid immers in het gedrang gekomen.

Wat betreft de vrees van jouw vader ten aanzien van de familie A. (...), moet erop gewezen worden dat hoewel aangenomen kan worden dat jouw vader voor hen gewerkt heeft, er ernstige vraagtekens geplaatst dienen te worden bij de ruzie in de barbecuetent, die de escalatie vormde van de door hem ingeroepen problemen. Er werden aangaande dit incident namelijk fundamentele tegenstrijdigheden vastgesteld tussen zijn eigen opeenvolgende verklaringen. Zo verklaarde hij enerzijds dat R.A. (...) samen met M.S. (...) en andere mensen al aanwezig was op het moment dat hij en zijn collega de barbecuetent binnen gingen en ze jouw vader en zijn collega zelf voorstelden om bij hen te gaan zitten (CGVS A. (...) 16/1/2018, p. 10). Later zei hij dat enkele andere collega's al in de barbecuetent aanwezig waren en vroegen om bij hen te gaan zitten, maar R. (...) en M. (...) er nog niet waren. Zij kwamen pas later aan, toen jouw vader en zijn collega er al waren. Blijkbaar waren de andere collega's die er al zaten op hen aan het wachten (CGVS 1/3/2018, p. 24). Tijdens een volgend onderhoud gaf hij nog een andere versie van de feiten: hij zei dat M. (...) er al was, maar R. (...) pas achteraf kwam, waarna hij vervolgens stelde dat hij het zich niet meer herinnerde, maar hij meende dat R. (...) achteraf kwam (CGVS 26/6/2018, p. 13). Deze versies vallen uiteraard niet met elkaar te rijmen. Toen jouw vader hierop gewezen werd, kwam hij niet verder dan dat hij gezegd had dat hij het zich niet herinnerde (CGVS 26/6/2018, p. 14-15). Deze verklaring volstaat niet om de vastgestelde tegenstrijdigheden te verklaren. Hoewel jouw vader doorheen zijn verschillende onderhouds meermaals inriep dat hij problemen heeft met zijn geheugen (CGVS 26/6/2018, p. 12, 17, 18, 19 - CGVS 1/3/2018, p. 16, 29-30), legde hij geen enkel medisch attest neer dat de door hem ingeroepen geheugenproblemen staat. Zodoende kunnen de door hem ingeroepen geheugenproblemen niet weerhouden worden ter verschoning van de tegenstrijdigheden in zijn verklaringen. Daarnaast waren de verklaringen van jouw vader ook tegenstrijdig over de plaats waar hij na dit incident terug bij bewustzijn kwam. In eerste instantie vertelde hij dat zijn collega Y. (...) hem naar de post had gebracht en hem daar met water had bijgebracht (CGVS A. (...) 16/1/2018, p. 10). Tijdens een later onderhoud zei jouw vader dat hij wakker werd in de auto van Y. (...) (CGVS 1/3/2018, p. 24-25) en de auto op straat, naast jullie huis stond (CGVS 26/6/2018, p. 13-14). Ook deze verklaringen zijn tegenstrijdig. Toen jouw vader met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd werd, kon hij hiervoor geen aannemelijke verklaring bieden. Hij opperde dat het over een ander incident ging, namelijk het incident waarbij hij en zijn collega beschoten werden en zijn collega toen op de post bij bewustzijn gebracht werd. Toen zijn eerdere verklaringen vervolgens aan hem werden voorgelezen, antwoordde hij dat hij inderdaad gezegd had dat Y. (...) hem bij gebracht had en hem naar huis gebracht heeft, maar gaf geen verklaring voor de tegenstrijdigheid in zijn verklaringen wat betreft de plaats waar hij opnieuw bij bewustzijn kwam (CGVS 26/6/2018, p. 14). Zodoende blijft ook deze tegenstrijdigheid overeind. Beide tegenstrijdigheden raken aan de kern van jullie vluchtrelaas, aangezien dit incident in de barbecuetent de concrete aanleiding was voor het feit dat jouw vader ging onderduiken, jullie dienden te verhuizen en jullie vervolgens lastiggevalen werden door R.A. (...) die op zoek was naar jouw vader. Deze vaststellingen zijn daarom zwaarwichtig en doen twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van dit incident.

Ook bij de bezoeken van R.A. (...) kunnen vraagtekens geplaatst worden. Vooreerst zij erop gewezen dat deze bezoeken het gevolg waren van het incident in de barbecuetent, dat de escalatie vormde van de eerdere problemen die jouw vader kende met R.A. (...). Aangezien ernstige twijfels bestaan over de ruzie in de barbecuetent, kunnen ook de bezoeken van R.A. (...), die het gevolg waren van deze escalatie, niet zonder meer aangenomen worden. Jouw vader was daarenboven onaannemelijk vaag over deze bezoeken. Zo had hij zelfs bij benadering geen idee wanneer R. (...) en M. (...) bij jullie langskwamen. Evenmin wist hij hoe vaak ze bij jullie langs waren geweest noch wanneer ongeveer ze de eerste keer waren gekomen. Hij stelde wel dat hij vermoedde dat ze vaak zijn langs geweest omdat jouw moeder hem verteld heeft wat ze gedaan hebben (CGVS 1/3/2018, p. 26-27). Dit is opmerkelijk aangezien jouw moeder verklaarde dat ze in de hele periode dat zij bij haar moeder, jouw grootmoeder, verbleef, ongeveer een half jaar, slechts 2 keer zijn langs geweest (CGVS moeder 25/6/2019, p. 12).

Wat er ook van zij, het feit dat jouw vader op het moment van deze bezoeken zelf niet aanwezig was (CGVS 1/3/2018, p. 26), is onvoldoende om deze vaagheden te verschonen. Aangezien jouw vader en zijn problemen de reden waren voor deze bezoeken, kon immers redelijkerwijze van jouw vader verwacht worden dat hij zich hierover zou informeren, bijvoorbeeld bij jouw moeder, die op het moment van deze bezoeken wel aanwezig was. Aangaande deze bezoeken legde jouw vader ook erg ongerijmde verklaringen af. Zo vertelde hij dat R. (...) en M. (...) jou bij een van hun bezoeken tegen de muur geduwd of geslagen en bedreigd heeft. Gevraagd of jij hierbij verwondingen opgelopen hebt, antwoordde jouw vader dat hij dat niet gevraagd heeft, waarmee hij insinueerde dat hij het niet wist. Hij verduidelijkte vervolgens dat ze jou niet geslagen hebben, maar jou vastgenomen en tegen de muur geduwd hebben. Toen aan jouw vader daarna gevraagd werd of ze ooit iemand van jullie gezin verwond hebben, antwoordde hij plots dat jij lichte verwondingen had omdat ze jou tegen de muur geslagen hadden en stelde dat ze jou daar goed geslagen hebben. Eerder zei hij nochtans dat ze jou niet geslagen hadden (CGVS 1/3/2018, p. 27). Zoals hierboven reeds geargumenteed, volstaan de door jouw vader ingeroepen geheugenproblemen niet om deze ongerijmheden te verschonen aangezien hij deze geheugenproblemen niet met een medisch attest kon staven. Bovenstaande vaststellingen plaatsen ook ernstige vraagtekens bij de bezoeken van R.A. (...) na het incident in de barbecue tent. Vervolgens kan nog toegevoegd worden dat jouw vader ter staving van zijn vrees tevens verwees naar een incident waarbij hij en een collega tijdens de uitoefening van hun job bij een achtervolging beschoten werden (CGVS 16/1/2018, p. 9 – CGVS 1/3/2018, p. 28-29). Hij legde ook verschillende documenten neer om zijn verklaringen over dit incident te staven. Jouw vader maakte echter niet aannemelijk dat deze aanval een doelgerichte aanslag op zijn persoon was. Zo blijkt uit door hem geschetste omstandigheden en de omstandigheden zoals die beschreven staan in de door hem neergelegde documenten geenszins dat hij bij deze aanval persoonlijk gevisieerd werd. Het door jouw vader neergelegde proces-verbaal d.d. 16 november 2014, dat een neerslag is van het gehoor dat jouw vader heeft afgelegd in het kader van het strafdossier dat werd opgestart naar aanleiding van dit incident, bevat een gedetailleerde beschrijving van de feiten. Hieruit blijkt dat jouw vader op het moment van de feiten dienst had samen met verschillende collega's, onder wie R.I. (...). Rond 21.30u bevond jouw vader zich aan de controlepost 'Lava 250' aan de kant van de ingang van Khasavyurt, toen hij zijn collega hoorde roepen dat ze moesten vertrekken. Jouw vader begreep onmiddellijk dat iemand een bevel om te stoppen genegeerd had en stapte in zijn wagen. Zijn collega nam plaats aan de passagierskant en vertelde jouw vader wat er gebeurd was, namelijk dat een auto zonder nummerplaat zijn bevel om te stoppen genegeerd had en doorgereden was. Jouw vader en zijn collega zetten de achtervolging in en slaagden erin de wagen bij te houden. Op een bepaald moment sloegen jouw vader en zijn collega een weg in, die de wagen die ze achtervolgden reeds ingeslagen was. Toen jouw vader deze afslag had genomen, zag hij dat de andere wagen ondertussen rechtsomkeer had gemaakt en in hun richting kwam. De wagen hield vervolgens halt op ongeveer een meter van de wagen van jouw vader. Hierop stapte de collega van jouw vader uit en stapte op de andere wagen af. Jouw vader stapte eveneens uit om zijn collega dekking te geven. Op dat moment vertrok de andere wagen opnieuw en werden er verschillende schoten gelost. Jouw vader dacht in eerste instantie dat zijn collega waarschuwingsschoten gelost had in de lucht, maar al snel bleek dat de schoten afgevuurd waren vanuit de andere wagen en de collega van jouw vader hierdoor geraakt was aan zijn hand. Jouw vader schoot terug, maar de wagen was ondertussen al ver van hen verwijderd. Uit deze beschrijving van de feiten kan bezwaarlijk geconcludeerd worden het een doelbewuste aanslag op jouw vader was. Vooreerst zij erop gewezen dat de auto in kwestie het bevel van R.I. (...), de collega van jouw vader, negeerde en niet dat van jouw vader. Jouw vader bevond zich op dat moment elders aan de controlepost. Dit kan afgeleid worden uit het feit dat zijn collega hem in de auto moest vertellen wat er precies gebeurd was en blijkt ook uit de verklaringen van jouw vader en zijn schets van de situatie bij het CGVS (CGVS A. (...) 16/1/2018, p. 8-9). Daarenboven werd vanuit de wagen in kwestie enkel geschoten op de collega van jouw vader en niet op jouw vader zelf, hoewel jouw vader op dat moment zelf ook al uit zijn wagen gestapt was. Bijgevolg zijn er op basis van de feitelijke omstandigheden van dit incident onvoldoende aanwijzingen om te concluderen dat dit incident tot doel had jouw vader te verwonden en/of om het leven te brengen. Jouw vader reikte zelf verder geen elementen aan die hierop wijzen. Hij stelde wel dat hij zeker weet dat hij en zijn collega in de val gelokt werden (CGVS 1/3/2018, p. 28), maar kon deze bewering niet hard maken. Hij opperde dat de aanslag misschien was gebeurd op bestelling van de familie A. (...) aangezien zij nauwe banden hadden met de rebellen, maar moest toegeven dat hij het eigenlijk niet kon zeggen (CGVS 1/3/2018, p. 28). Later gaf jouw vader dan weer een andere verklaring voor de aanslag, namelijk dat hij op de dodenlijst van de rebellen staat (CGVS 25/6/2019, p. 8), waarmee hij aangaf dat de aanslag uitging van de rebellen zelf en niet besteld was door de familie A. (...), zoals hij eerder stelde. Wat er ook van zij, op basis van het geheel aan elementen in het administratieve dossier kan niet geconcludeerd worden dat de door jouw vader ingeroepen beschieting op 15 november 2014 een doelgerichte aanval op het leven en/of de fysieke

integriteit van jouw vader was. Gezien zijn ongerijmde verklaringen kan evenmin aangenomen worden dat deze aanslag besteld zou zijn geweest door de A. (...)’s. Er zijn bijgevolg geen aanwijzingen dat jouw vader voorafgaand aan de ruzie in de barbecue tent iets te vrezen had vanwege de A. (...)’s.

Tot slot voerde jouw vader nog aan dat hij door zijn autoriteiten gezocht zou worden wegens hulp aan de rebellen. Deze beschuldiging is volgens jouw vader gebaseerd op het feit dat hij destijds geholpen had om amnestie te verkrijgen voor zijn neef, B.V. (...), maar is vals. De verklaringen van jouw vader over dit onderwerp waren vooreerst heel warrig. In eerste instantie zei hij dat hij ervan beschuldigd wordt hulp te hebben geboden aan rebellen omdat hij tussen gekomen is bij het regelen van de amnestie van zijn neef. Toen jouw vader gevraagd werd of hij daar officieel van beschuldigd werd, antwoordde hij dat dat binnenkort zou blijken, maar het al was ingediend in Khasavyurt. Op de vraag wat er in Khasavyurt al was ingediend, repliceerde hij dat jouw vader op een proflijst gezet werd omdat hij rebellen geholpen heeft en verwees naar de documenten die hij hieromtrent neergelegd had. Gevraagd te duiden wat het concreet betekent dat jouw vader op deze lijst staat, legde hij uit dat de mensen die op deze lijst staan onder permanente controle staan, ze niet kunnen reizen en ze onmiddellijk gearresteerd worden wanneer er iets gebeurt. Toen er vervolgens naar gepeild werd sinds wanneer jouw vader op de betreffende lijst staat, repliceerde hij plots dat niet hij zelf, maar zijn neef op deze lijst staat en verwees andermaal naar de stavingsstukken die hij hieromtrent had neergelegd. Uiteindelijk bevestigde jouw vader dat hij zelf niet op de zogenaamde proflijst staat, maar men hem wel officieel in opsporing wil plaatsen (CGVS 1/3/2018, p. 3-4). Toen jouw vader later gevraagd werd naar meer informatie over deze beschuldiging, legde hij heel vage en ontwijkende verklaringen af. Toen gepeild werd naar de stand van zaken aangaande deze beschuldiging, kwam hij niet verder dan dat hij niet wist wat ze gedaan hebben omdat dat soort informatie niet verspreid wordt en het hele ernstige mensen zijn die dat soort dingen aanpakken. Hij vertelde dat hij zelf 2 of 3 maanden na zijn aankomst in België te weten kwam dat hij beschuldigd wordt van hulp aan de rebellen en dit via voormalige collega’s die hem kennen. Hij voegde eraan toe dat hij die info wel kan krijgen, maar hij niet wist wat voor stukken ze verzameld hadden en hij dit ook niet kon weten. Toen jouw vader vervolgens gevraagd werd of hij van kennissen vernomen had dat hij beschuldigd werd, bevestigde hij dit en vroeg of het niet mogelijk was aan zijn neef te vragen wat er gebeurd was, aangezien zijn neef toch in België woont. Uiteindelijk stelde jouw vader dat hij door de recherchepolitie beschuldigd wordt van hulp aan de rebellen en heel de researchedienste en politie voor hen werkt, d.i. de A. (...)’s (CGVS 26/6/2018, p. 7-8). Omdat ze niet meer weten hoe ze jouw vader kunnen pakken, hebben ze de tussenkomst van jouw vader in deze amnestieregeling aangegrepen om hem vals te beschuldigen (CGVS 1/3/2018, p. 3). Deze verklaringen zijn echter onvoldoende concreet om de door jouw vader ingeroepen beschuldigingen aannemelijk te maken. Daarenboven kon jouw vader geen enkel document overmaken dat zijn verklaringen aantoonde. Indien jouw vader daadwerkelijk beschuldigd zou worden van hulp aan de rebellen en omwille hiervan zelfs in officiële opsporing zou zijn geplaatst, kan aangenomen worden dat hij hiervan concrete bewijsstukken zou kunnen neerleggen, wat echter niet het geval was. De stukken die jouw vader neerlegde omtrent de amnestie van zijn neef dateren allemaal van voor het begin van de problemen van jouw vader met de A. (...)’s en tonen geenszins aan dat zijn neef minstens sinds 2017 opnieuw op de proflijst staat (CGVS 1/3/2018, p. 4). Ook deze stelling kon jouw vader dus geenszins hardmaken. Zodoende maakte jouw vader niet aannemelijk dat hij door zijn autoriteiten actueel valselijk beschuldigd zou worden van hulp aan de rebellen en dit in opdracht van de A. (...)’s.

Volledigheidshalve kan nog toegevoegd worden dat jouw vader ter staving van zijn vrees ten aanzien van de familie A. (...) ook verwees naar de dood van een zekere P. (...), van wie hij de familienaam niet kent. Deze persoon zou een tijd geleden overleden zijn als gevolg van een hartstilstand. Jouw vader meent dat het een verdacht overlijden is en vermoedt dat hij vermoord werd door toedoen van de familie A. (...) (CGVS 25/6/2019, p. 2-3). Hij kon deze beweringen echter niet hard maken. Het enige wat jouw vader wist, was dat P. (...) een leeftijdsgenoot van hem was en dat hij gestorven was aan een hartstilstand. Wanneer P. (...) overleden was of wat hem precies overkomen was, kon jouw vader niet zeggen (CGVS 25/6/2019, p. 2-3). Niettemin jouw vader poneerde dat P. (...) in verdachte omstandigheden gestorven was, kon hij deze bewering niet aannemelijk maken. Toen hem gevraagd werd in welke omstandigheden P. (...) overleden was, moest hij toegeven dat hij het eigenlijk niet wist. Jouw vader wist enkel dat P. (...) overleden was aan een hartstilstand. Op de vraag waarop jouw vader zich dan baseerde om te stellen dat P. (...) in verdachte omstandigheden om het leven gekomen was, verwees hij naar het feit dat de zus van de gebroeders A. (...)’s vroeger eveneens in soortgelijke omstandigheden overleden was. Ze was een jonge vrouw die vroegtijdig overleden is. Aangezien jouw vader in dat systeem gewerkt heeft, weet hij hoe het werkt en weet hij dat het geen natuurlijke hartstilstand was. Gevraagd hoe jouw vader wist dat P. (...) vermoord werd, repliceerde hij dat P. (...) de laatste tijd contact had met R. (...) (d.i. A. (...)), maar dat het enige wat jouw vader eigenlijk weet, is dat P. (...) gestorven is aan een hartstilstand. Uiteindelijk gaf jouw vader toe dat het een louter vermoeden van zijnentwege is dat P. (...) vermoord is (CGVS 25/6/2019, p. 2-3). De door

jouw vader aangereikte elementen volstaan echter niet om dit vermoeden hard te maken. De verklaringen van jouw vader zijn immers te algemeen en vaag om aan te nemen dat de genoemde P. (...) vermoord werd door toedoen van de familie A. (...) en jouw vader bij terugkeer naar de Russische Federatie hetzelfde lot riskeert.

Omwille van bovenstaande redenen kunnen de door jouw vader voorgehouden problemen met de A. (...)’s niet zonder meer aangenomen worden. Bovendien blijkt uit de verklaringen van jouw vader dat hij (en jullie) kan (kunnen) rekenen op de bescherming van de autoriteiten van jullie land van herkomst. Vooreerst moet erop gewezen worden dat jouw vader zelf nooit problemen heeft gekend met zijn autoriteiten. De problemen met zijn autoriteiten die jouw vader destijds inriep in het kader van zijn eigen asielaanvraag werden immers ongeloofwaardig bevonden (zie beslissing 1e asielaanvraag vader). De door jouw vader ingeroepen problemen met de A. (...) zijn bovendien louter interpersoonlijke problemen en de door hem voorgehouden valse beschuldiging van hulp aan de rebellen maakte hij niet aannemelijk (cfr. supra). Voorts blijkt uit de verklaringen van jouw vader dat zijn broer in juni 2018 meegenomen zou zijn geweest door de hoofdinspecteur van de stedelijke politie van Khasavyurt in opdracht van de A. (...)’s. De politie kwam naar het huis van zijn broer en vroeg hem mee te komen naar het politiekantoor voor ondervraging. Hij werd een tijdlang op het politiebureau gehouden en ondervraagd over jouw vader. Ze dreigden er ook mee een zaak te fabriceren tegen jouw vader. De neef van jouw vader nam ondertussen contact op met hooggeplaatste mensen bij de FSB. De FSB-medewerkers gaven de neef van jouw vader gekenmerkt geld en af luisterapparatuur om de broer van jouw vader vrij te kopen. De broer van jouw vader werd uiteindelijk vrijgelaten voor de neef van jouw vader het politiekantoor bereikte. Medewerkers van de FSB hebben aan de neef van jouw vader hun telefoonnummer gegeven zodat hij hen contacteren indien er zich opnieuw problemen zouden voordoen (CGVS 26/6/2018, p. 3-6). Hieruit blijkt duidelijk de bereidheid van de FSB om de problemen van jouw vader op te lossen. Jouw vader stelde wel dat de interesse van de FSB enkel te maken heeft met steekpenningen (CGVS 26/6/2018, p.4). Dit is echter slechts een blote bewering, die hij op geen enkele wijze hard kon maken. Verder blijkt uit de verklaringen van jouw vader dat bijna alle mensen die betrokken waren bij R.A. (...) ondertussen opgepakt en veroordeeld zijn (CGVS 26/6/2018, p. 5). Ook R.A. (...) en zijn broer Z. (...) zitten ondertussen vast en bij R.A. (...) werd een huiszoeking uitgevoerd (CGVS 25/6/2019, p. 3, 7). Ter staving hiervan legde jouw vader trouwens verschillende internetartikels neer. Gevraagd waarom jouw vader zelf niet op de bescherming van de FSB zou kunnen rekenen, aangezien de FSB hulp geboden heeft toen de broer van jouw vader werd meegenomen, argumenteerde hij dat de hele FSB door de A. (...)’s gekocht is en overal mensen van R.A. (...) zitten. Als de FSB hoort dat R.A. (...) eveneens betrokken is, zullen ze niets willen ondernemen (CGVS , p. 19). Ongeacht de vaststelling dat dit slechts een blote bewering is, die jouw vader met geen enkel document staafde, wordt deze tegengesproken door het feit dat zowel R. (...) als Z.A. (...) ondertussen gearresteerd is en vastgehouden wordt en er een huiszoeking is gebeurd bij R.A. (...), zoals ook blijkt uit de objectieve informatie die toegevoegd werd aan het administratieve dossier. Jouw vader argumenteerde tevens dat er nog geen proces geweest is en R.A. (...) nooit zal zitten en hij nog minister zal worden. Zulke mensen zullen volgens jouw vader niet vastzitten en zullen ook niet gedood worden (CGVS 25/6/2019, p. 10). Ook dit is slechts een blote bewering die jouw vader op geen enkele wijze hard maakte. Bovendien kan redelijkerwijze aangenomen worden dat mensen met een dergelijke machtspositie niet zonder voldoende gronden gearresteerd en opgesloten zouden worden. Jouw vader wierp tot slot nog op dat de FSB ondertussen naar hem op zoek is omdat ze willen dat hij getuigenissen aflegt tegen de A. (...)’s en ze hem hiertoe desnoods zullen folteren (CGVS 25/6/2019 p. 2, 6). Zoals hieronder uitgebreid uiteengezet (cfr. infra), maakte jouw vader deze vrees niet aannemelijk. Zodoende staat ook dit motief bescherming vanwege jullie autoriteiten niet in de weg. Op basis van bovenstaande dient vastgesteld te worden dat de Russische autoriteiten er niet voor terugschrikken om mensen met een dergelijk profiel te beschuldigen van strafbare feiten en gerechtelijk te vervolgen en de Russische autoriteiten wel degelijk optreden tegen de door jouw vader voorgehouden hooggeplaatste vervolgers. Daarenboven hebben de naaste familieleden van jouw vader in het verleden reeds met succes beroep gedaan op de FSB. Ongeacht de vraag of de broer van jouw vader op initiatief van de politie zelf is vrijgelaten, moet vastgesteld worden dat de FSB-medewerkers verregaande bereidheid getoond hebben om de problemen van jouw vader op te lossen. In ditzelfde verband kan ook nog toegevoegd worden dat er destijds, los van de concrete aanleiding van het schietincident in 2014, door de autoriteiten een strafonderzoek werd ingesteld naar dit incident, getuige de verschillende documenten die jouw vader hieromtrent neerlegde. Ook dit wijst erop dat jouw vader wel degelijk op de bescherming van de Russische autoriteiten kan rekenen. Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat indien jouw vader van mening zou zijn dat zijn en jullie veiligheid in Dagestan niet gegarandeerd zou zijn, jullie over een intern vluchtalternatief kunnen beschikken. Zo blijkt uit de verklaringen van jouw vader dat hij voorafgaand aan zijn vertrek uit de Russische Federatie ongeveer een half jaar in Sint-Petersburg verbleven heeft in het appartement van de neef van een kennis (CGVS

1/3/2018, p. 10). Ook jouw moeder verbleef voor haar vertrek enkele dagen in een huurappartement in Sint-Petersburg (CGVS moeder 26/6/2018, p. 6). Gezien het profiel van jouw vader, meer bepaald een voormalig medewerker van de politie met connecties binnen de overheids- en veiligheidsdiensten (CGVS 1/3/2018, p. 3 - CGVS 26/6/2018, p. 4, 7 – CGVS 25/6/2019, p. 4, 6), en de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, kan redelijkerwijze verwacht worden dat jullie zich elders in de Russische Federatie zouden vestigen, bijvoorbeeld in Sint-Petersburg. Jouw vader voerde wel aan dat hij zich niet elders in de Russische Federatie zou kunnen vestigen omdat de A. (...)’s niet zullen blijven vastzitten en R.A. (...) volgens jouw vader nog minister zal worden (CGVS 25/6/2019, p. 10). Zoals hierboven reeds uitgebreid gemotiveerd, maakte jouw vader deze stelling niet aannemelijk en kan uit het geheel van gegevens in het administratieve dossier geconcludeerd worden dat jouw vader de bescherming kan invoeren van jullie autoriteiten, ook elders in de Russische Federatie, en hij een beroep kan doen op de personen binnen de veiligheidsdiensten die hem en zijn familie eerder geholpen hebben.

Omwille van bovenstaande redenen kan in jouw hoofd geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade worden vastgesteld vanwege de problemen van jouw vader met de familie A. (...).

Daarnaast vreest jouw vader door de FSB te worden gefolterd met het oog op het verkrijgen van bekentenissen tegen de familie A. (...). Jouw vader is immers de enige mogelijke getuige die nog in leven is (CGVS 25/6/2019 p. 2, 6). Er moet vastgesteld worden dat jouw vader onvoldoende concrete en geloofwaardige elementen aanbrengt die erop wijzen dat de ordediensten, en meer concreet de FSB, überhaupt in hem geïnteresseerd zouden zijn. Zo is de verklaring van jouw vader dat hij de enige overblijvende getuige is (CGVS 25/6/2019 p. 2, 6), een blote bewering, die hij op geen enkele wijze hard maakte. Voorts beperkte hij zich op dit punt louter tot de stelling dat hij weet dat de FSB naar hem op zoek is en ze hem zullen folteren. Hij zou deze informatie vernomen hebben van een persoonlijke bron, van wie hij de naam weigerde te noemen om zijn bron te beschermen (CGVS 25/6/2019, p. 2, 4, 6). Er dient vooreerst op gewezen te worden dat aan het feit dat een persoon zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land, teneinde er internationale bescherming te vragen, inherent het vertrouwen in de autoriteiten waaraan men de bescherming vraagt, is verbonden. Het verzoek om internationale bescherming op zich, ongeacht of dit ingediend werd in eigen naam of in naam van zijn minderjarige kinderen, is immers al een verzoek tot en een uiting van vertrouwen in de bescherming die de Belgische autoriteiten verzoekers bieden. Bovendien geschiedt de behandeling van een verzoek om internationale bescherming in vertrouwen, wat ook werd benadrukt tijdens dit en zijn eerdere gehoren op het Commissariaat-generaal (CGVS 25/6/2019, p. 1, 4). Zelfs toen jouw vader de kans geboden werd om meer duiding te verschaffen over de informatie die hij gekregen had, zonder dat hij hierbij de naam van zijn bron hoefde te noemen, beperkte hij zich tot zeer algemene en vage beweringen. Hij kwam niet verder dan dat hij vernomen had dat de FSB hem zoekt en nodig heeft (CGVS 25/6/2019 p. 4, 6). Hij had trouwens geen idee sinds wanneer de FSB naar hem op zoek is en had hiernaar ook niet geïnformeerd. Hij vermoedde slechts dat de FSB naar hem op zoek is sinds de arrestatie van R.A. (...) (CGVS 25/6/2019, p. 4). Evenmin wist hij of de FSB ondertussen al enige stappen ondernomen heeft om een getuigenis van jouw vader te bekomen (CGVS 25/6/2019, p. 5). Dergelijke vage en algemene verklaringen volstaan niet om aannemelijk te maken dat hij actueel door de FSB gezocht wordt om tegen de gebroeders A. (...) te getuigen.

Aangezien jouw vader niet aannemelijk maakt dat de FSB vandaag naar hem op zoek is om een getuigenis van hem te bekomen, maakte hij evenmin aannemelijk dat hij door de FSB in dat geval gefolterd zou worden om een getuigenis af te dwingen. Daarbij kan nog opgemerkt worden dat, hoewel het CGVS niet ontkent dat de praktijk van het afdwingen van (valse) bekentenissen door de ordediensten in Dagestan voorkomt, jouw vader de door hem voorgehouden vrees aannemelijk dient te maken aan de hand van concrete elementen die betrekking hebben op zijn eigen persoon. Hij slaagde hier niet in aangezien hij ook hier niet verder kwam dan vage en algemene verklaringen. Op de vraag waarop jouw vader zich baseerde om te stellen dat hij door de FSB gefolterd zal worden om getuigenissen af te dwingen over de A. (...)’s, antwoordde jouw vader dat hij dit vernomen heeft van kennissen in de Russische Federatie, maar hij geen namen wil noemen om de betrokken personen niet in gevaar te brengen. Van deze kennissen zou jouw vader vernomen hebben dat de FSB hem nodig heeft omdat hij de enige levende persoon is die alles weet over R.A. (...) (CGVS 25/6/2019, p. 6). Hieruit kan echter niet geconcludeerd worden dat jouw vader gefolterd zou worden. Gevraagd naar concrete gegevens die erop wijzen dat hij door de FSB gefolterd zou worden, beperkte jouw vader zich tot het verwijzen naar internetinformatie over wat de FSB doet en de internetartikels die hij ter zake neergelegd heeft (CGVS 25/6/2019, p. 5, 6, 9). Hij voegde er nog aan toe dat niet enkel de FSB, maar ook gewone politieagenten in de Russische Federatie mensen folteren en hij dit zelf gezien heeft (CGVS 25/6/2019, p. 6) en verwees tot slot nog naar enkele concrete gevallen, onder meer de manier waarop een zekere ‘kolchoznik’, voormalig burgemeester Amirov en zijn lijfwachten en neefjes

behandeld werden (CGVS 25/6/2019, p. 7). Zij vooreerst benadrukt dat het louter verwijzen naar algemene rapporten of artikels aangaande mensenrechtenschendingen door de politionele of gerechtelijke autoriteiten in de Russische Federatie niet volstaat om in eigen hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van art. 48/3 VW of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van art. 48/4 VW aan te tonen. De verzoeker is ertoe gehouden concrete gegevens aan te brengen die erop wijzen dat er voor hem persoonlijk een dergelijke vrees of een dergelijk risico bestaat. Vervolgens moet erop gewezen worden dat de situatie van de personen naar wie jouw vader verwees, wezenlijk verschilt van zijn persoonlijke situatie. Jouw vader vertelde zelf dat elk van de door hem aangehaalde personen betrokken was bij duistere zaken en ze omwille hiervan door jullie autoriteiten geïnterviewd en sommigen ook gearresteerd en veroordeeld werden (CGVS 1/3/2018, p. 18-19). Zelf wordt jouw vader niet door jullie autoriteiten gezocht wegens het plegen van een misdrijf. Hij haalde wel aan dat hij ondertussen door jullie autoriteiten beschuldigd zou zijn van hulp aan rebellen, maar maakte deze stelling geenszins aannemelijk, zoals hierboven uitgebreid gemotiveerd werd (cfr. supra). Hoe dan ook liet jouw vader na het verband met zijn eigen, persoonlijke situatie aan te tonen alsook hoe de situatie beschreven in deze stukken in zijn (en jouw) hoofde aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Voorts kan nog toegevoegd worden dat jouw vader veelvuldig de kans geboden werd om aannemelijk te maken waarom hij van oordeel was dat hij bij terugkeer naar de Russische Federatie gefolterd zou worden door de FSB teneinde een bekentenis af te dwingen, maar hij meermaals vage en ontwijkende antwoorden gaf (CGVS 25/6/2019, p. 6-7 en 9-10). Hij verklaarde meermaals over informatie te beschikken die zijn stelling staft, maar weigerde hier dieper op in te gaan omdat hij aan de persoon die hem deze info verschaft heeft zijn woord had gegeven dat hij hem niet zou verraden. Uiteindelijk zei hij dat de moord op P. (...) de enige informatie was waarover hij beschikte (CGVS 25/6/2019, p. 9-10). Vooreerst zij aangestipt dat jouw vader niet aannemelijk maakte dat voorgenoemde P. (...) daadwerkelijk vermoord werd (cfr. supra). Daarenboven beweerde jouw vader dat P. (...) vermoord werd door of in opdracht van de familie A. (...). Er kan niet ingezien worden hoe hieruit besloten kan worden dat jou vader bij terugkeer naar de Russische Federatie door de FSB gefolterd zou worden teneinde bekentenissen af te dwingen over de familie A. (...). Jouw vader liet eveneens na het verband aannemelijk te maken tussen de vermeende moord op P. (...) en zijn vrees om door de FSB gefolterd te worden om bekentenissen te bekomen tegen de familie A. (...). Tot slot kan in deze ook nog verwezen worden naar de bereidheid van de FSB om tussen te komen bij de vasthouding van de broer van jouw vader (cfr. supra).

Voorts verklaarde jouw vader dat hij vreest dat ook de rebellen hem willen vermoorden (CGVS 25/6/2019, p. 2, 8). Hij maakte deze vrees echter niet aannemelijk. Ter staving van deze vrees verwees jouw vader naar een incident waarbij hij en een collega tijdens de uitoefening van hun job bij een achtervolging beschoten werden. De daders bleken uiteindelijk rebellen te zijn (CGVS 16/1/2018, p. 9 – CGVS 1/3/2018, p. 28-29). Hij legde ook verschillende documenten neer om zijn verklaringen over dit incident te staven. Jouw vader maakte echter niet aannemelijk dat deze aanval een doelgerichte aanslag op zijn persoon was. Evenmin maakte jouw vader aannemelijk dat hij bij terugkeer nog steeds geïnterviewd zou worden door rebellen. Hij stelde wel dat hij op een lijst staat van mensen die volgens de rebellen geëlimineerd moeten worden (CGVS 25/6/2019, p. 8). Gevraagd waarop hij zich baseerde om te stellen dat hij op een dergelijke lijst staat, verwees jouw vader echter slechts naar het eerdere incident waarbij er op hem en zijn collega geschoten werd en dat hij als een aanslag op zijn leven beschouwt. Aangezien jouw vader deze aanslag overleefde, zullen de rebellen opnieuw proberen hem te vermoorden. De rebellen laten immers geen zaken afgerond (CGVS 25/6/2019, p. 8). Behalve de betreffende aanslag reikte jouw vader geen andere elementen aan die erop wijzen dat hij op een dodenlijst van de rebellen zou staan (CGVS 25/6/2019, p. 10). Nergens uit zijn overige verklaringen blijkt bovendien dat er zich na het betreffende incident nog andere feiten of incidenten zouden hebben afgespeeld waaruit kan worden afgeleid dat de rebellen hem viseerden, laat staan dat de rebellen jouw vader bij terugkeer naar de Russische Federatie actueel nog steeds naar het leven zouden staan. Aangezien jouw vader, zoals hierboven reeds uiteengezet, niet aannemelijk kon maken dat het betreffende incident een doelgerichte aanslag op zijn leven was, volstaat een verwijzing naar dit incident evenmin om aannemelijk te maken dat hij bij terugkeer naar de Russische Federatie actueel door de rebellen geïnterviewd zou worden. Zodoende maakt jouw vader zijn vrees ten aanzien van de rebellen niet aannemelijk.

Volledigheidshalve zij ook opgemerkt dat jouw vader hoe dan ook niet aannemelijk maakte hoe zijn vrees ten aanzien van de rebellen en de FSB in jouw hoofde aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. .

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd dat een deel van het aanwezige geweld geen verband houdt met de rebellie die zich in Dagestan manifesteert. Wat de rebellie betreft, dient te worden opgemerkt dat deze in

de periode augustus en september 1999 uitmondde in een grootschalig militair treffen tussen de rebellen en de autoriteiten in de Botlikh-, Kadar- en Novolak-regio. Sindsdien is er geen sprake meer van een open oorlog.

De huidige situatie kenmerkt zich door een ondergrondse rebellenbeweging die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, maar verder versnipperd raakt door afsplitsingen van groepen die zich achter IS scharen en waarvan een deel ook is uitgeweken naar Syrië. De slagkracht van de rebellengroepen blijft daardoor beperkt en neemt de vorm aan van gerichte aanslagen. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensde aantal gevallen waarbij burgers ofwel om specifieke redenen gevisieerd worden door de rebellen ofwel het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Dagestan niet van dien aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Dagestan aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De overige documenten die ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming werden neergelegd, kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Jouw vader legde een usb-stick neer met daarop verschillende foto's. Deze foto's tonen echter louter zijn tewerkstelling bij de politie en zijn band met de familie A. (...) aan, maar geen van de door jouw vader ingeroepen problemen. Hetzelfde geldt voor de attesten, het rapport, de kopie van zijn badge en de bevelen die jouw vader neerlegde, die louter zijn tewerkstelling aantonen. De binnenlandse Russische paspoorten van jouw ouders bevatten louter identiteitsgegevens, die hier niet betwist worden, maar geen informatie aangaande de in jouw hoofde ingeroepen vrees. De door jouw vader neergelegde enveloppe is ongeopend, maar bevat volgens jouw vader documenten aangaande een appartement van de familie A. (...) dat op naam van jouw vader geregistreerd staat (CGVS 1/3/2018, p. 21-22). Deze documenten bevatten zodoende geen enkele informatie aangaande de door jouw vader ingeroepen problemen. Daarnaast legde jouw vader verschillende internetartikels neer over gebeurtenissen in de Russische Federatie. Zelf wordt hij in deze artikels op geen enkele wijze vermeld en hij maakte niet aannemelijk hoe de informatie in deze artikels in zijn of jouw hoofde aanleiding zou kunnen geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Tot slot had jouw vader tijdens een van zijn onderhouds bij het CGVS een papiertje bij waarop hij een aantal dingen neergeschreven had als geheugensteuntje (CGVS 1/3/2018, p. 3). Aangezien het slechts gaat om korte zinnen of trefwoorden gaat, kan de informatie op dit document geen afbreuk doen aan de hierboven gedane vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekende partijen voeren in een eerste middel de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, de “*beginselen van behoorlijk bestuur*” en het “*verbod van willekeur*”.

Zij geven een aantal algemene, theoretische beschouwingen, stellen dat hun verklaringen geloofwaardig zijn en verwijten het CGVS een totaal gebrek aan feitenvinding. Vervolgens herhalen zij de aangevoerde feiten en vrees.

Verzoekende partijen betogen, inzake het incident in de barbecuetent:

“Toen verzoeker aankwam, waren R. (...) en M. (...) daar al geweest, maar waren zij tijdelijk opnieuw vertrokken. Vervolgens kwamen zij terug, en is de vechtpartij ontstaan.

Hierbij mag ook niet vergeten worden, en dat wordt nochtans al te gemakkelijk door het CGVS vergeten, dat de vader van verzoeker verschillende klappen op het hoofd heeft gekregen, waardoor hij geheugenverlies heeft, en hij zich niet altijd alles even goed meer in detail kan herinneren, en sommige zaken zelfs helemaal niet meer.

Dat ook betreffende de plaats van het opnieuw bij bewustzijn komen, ten onrechte een tegenstrijdigheid wordt geponeerd.

Dat verzoeker gehoord had van Y. (...) dat hij eerst naar de post was gereden en hem daar met water had bijgebracht.

Dat verzoeker zich echter maar kan herinneren dat hij opnieuw bij bewustzijn kwam aan zijn huis.

Deze elementen raken de kern van het vluchtrelaas en werden telkens opnieuw herhaald door de vader van verzoeker, die zich dit nog herinnert in flarden en ondanks zijn geheugenverlies.”

Omtrent de bezoeken door R. en M., doen verzoekende partijen gelden:

“Deze bezoeken waren echter niet bij hem, wel bij de moeder van zijn vrouw. Dit is de reden waarom hij er niet veel details kan over geven, hij was er telkens niet bij. Hij weet niet hoeveel keer ze gekomen zijn, hij heeft al problemen genoeg zonder dat hij deze nog zou gaan opzoeken, hij is er nu al kapot van. Het gegeven dat er geen doktersattesten voorliggen betreffende de ingeroepen geheugenproblemen kan het CGVS niet zomaar aanwenden om zelf niets te moeten onderzoeken en geen rekening te moeten houden met de slechte toestand van de vader van verzoeker, wel integendeel.

Reeds in den beginne heeft verzoeker gewag gemaakt van zware slagen op zijn hoofd en medegaand geheugenverlies, zodat het duidelijk is dat deze zware impact op zijn hoofd wel degelijk gevolgen heeft gehad voor diens mogelijkheden om het asielrelaas uiteen te zetten aan het CGVS..

Er is tot op heden trouwens een panische angst om nog slagen te krijgen op het hoofd en dit zelfs tot op heden met alle nadelige gevolgen vanden.”

Vervolgens gaan verzoekende partijen in op het schietincident. Zij geven in dit kader aan:

“Betreffende het schietincident tijdens de uitoefening van zijn beroep, moge het duidelijk zijn dat politie-agenten in de regio waar de vader van verzoeker van afkomstig is een zeer groot gevaar lopen teneinde gelyocht te worden door rebellen, en het is ook in deze functie dat de vader van verzoeker bijna zijn leven erbij had gelaten.

Al te gemakkelijk gaat het CGVS voorbij aan het feit dat verzoeker nog de laatste persoon is die in leven is en die kan getuigen inzake de wandaden van de familie A. (...), reden waarom hij gezocht wordt niet enkel door deze familie maar ook door de FSB.

De eerste proberen hem het zwijgen op te leggen, zoals zij reeds hebben gedaan met de overige getuigen, de FSB wil er alles aan doen om hem te doen praten, en het is duidelijk dat in beide situaties de vader van verzoeker de dupe is.

Dat de vrees van verzoeker niet hypothetisch is, blijkt ook ten genoegte van recht uit het feit dat de familie A. (...) niet enkel reeds een zus hadden vermoord, maar ook uit het feit dat hetzelfde gebeurde met een zekere P. (...).

Door het CGVS wordt getracht twijfel te zaaien door te stellen dat het één en ander niet bewezen is maar alle elementen zijn voorhanden waaruit blijkt dat beide moorden wel degelijk te gelijkaardig zijn om zomaar naast zich neer te leggen als onbelangrijk.

Verzoeker is destijds gedurende vele maanden ondergedoken geweest, ondermeer in Sint-Petersburg, maar er kan toch niet verlangd worden dat verzoeker thans zonder gezin, zonder kinderen, zijn ganse leven in angst zou ondergedoken leven.

Het is met recht en reden dat hij heel die tijd ondergedoken leefde, het is met recht en reden dat hij gevlucht is uit zijn land van herkomst.”

Verzoekende partijen stellen voorts:

“Naast deze enkele voorbeelden zijn er nog tal van andere waaruit blijkt dat het CGVS in deze eerder aan interpretatie heeft gedaan van de vertalingen van de door de vader van verzoeker afgelegde verklaringen, dan werkelijk onderzoek naar de waarheid.

Er dient in casu dan ook vastgesteld te worden dat er geenszins enige afdoende motivering bestaat voor de afwijzing en er alleszins geenszins op een wijze is gehandeld geworden dat verzoeker in alle vertrouwen over zijn werkelijke problemen in zijn land van herkomst kon praten.

Dat gezien het totaal ontbreken van enig eigen afdoend onderzoek in concreto door het CGVS dient aangenomen te worden dat de hier bestreden beslissing niet wetsconform is genomen omdat verzoeker nooit zijn werkelijke problemen heeft kunnen uiteenzetten en er nooit enig onderzoek is gebeurd naar de vervolging van homo's in in het land van herkomst.”

2.2. Verzoekende partijen voeren in een tweede middel de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, de materiële motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsplicht, de “beginselen behoorlijk bestuur” en artikel 3 van het EVRM.

Zij stellen:

“Dat verwerende partij in haar beslissing zomaar ten onrechte tal van zaken gaat opwerpen zagezegd ten nadele van verzoeker, terwijl in werkelijkheid deze elementen geenszins correct zijn, en enkel te wijten zijn aan een verkeerde beoordeling van verweerster van de asielaanvraag van verzoeker.

Het is in dit verband opvallend dat alles berust op eenzijdige vermoedens en uit de lucht gegrepen interpretaties van bepaalde feiten.”

Vervolgens geven zij een algemene uiteenzetting inzake de motiveringsplicht en stellen zij dat hieraan niet is voldaan.

Verzoekende partijen stellen tevens:

“In TSJETSJENIË komen tot op heden verscheidene problemen voor van mensenrechtenschendingen (zie hoger)..

De situatie aldaar is en blijft ernstig en precair en de situatie van verzoeker is in de geschetste omstandigheden ook ernstig en zijn leven ten zeerste in gevaar.

Er is sprake van een manifeste schending van de motiveringsplicht, artikel 48/4 VW, het zorgvuldigheidsbeginsel, en de rechten van verdediging door het feit dat de bestreden beslissing gebaseerd is op verschillende geheel eenzijdig geponeerde en betwistbare premisses van de kant van het CGVS.

(...)

Dat in dit verband dient gewezen te worden op de aanhoudend gevaarlijke situatie in het land van herkomst, waarbij verzoeker onmogelijk kan terugkeren zonder gevaar voor het eigen leven.

Een beslissing die ertoe zou (kunnen) leiden dat verzoeker wordt teruggestuurd naar Ingoesjetië is duidelijk in strijd met art. 3 EVRM.”

2.3. Verzoekende partijen voeren in een derde middel de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, de motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het “fair play-beginsel”.

Volgens hen werd er geen afdoende onderzoek gevoerd naar de actuele situatie voor vluchtelingen uit Tsjetsjenië. Het kan niet dat verzoekende partijen worden teruggestuurd naar een regio waar een manifeste schending van artikel 3 EVRM dreigt. Verzoekende partijen verwijzen dienaangaande naar “recente landeninfo hierboven aangehaald”. Verweerder had zich ervan moeten vergewissen dat er voor verzoekende partijen geen enkel risico op mensonterende behandeling zal ontstaan wanneer zij zouden terugkeren naar hun land van herkomst.

Verzoekende partijen stellen dat artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 3 en 13 van het EVRM geschonden zijn. Nogmaals herhalen zij dat er ter zake geen enkel onderzoek werd gedaan.

2.4. Verzoekende partijen vragen gelet op het voorgaande om hen de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.5. Verzoekende partijen voegen ter staving van hun betoog geen stukken bij het onderhavige verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Inzake de aangevoerde schending van het 'fair play'-beginsel, geven verzoekende partijen niet de minste verdere duiding.

Voorts tonen verzoekende partijen niet concreet aan dat of op welke wijze de bestreden beslissingen zouden hebben geleid of zouden (kunnen) leiden tot het ontstaan van willekeur.

Verzoekende partijen duiden voor het overige evenmin welk(e) van de beginselen van behoorlijk bestuur zij benevens de materiële motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsplicht en de rechten van verdediging geschonden achten. Evenmin geven zij aan op welke wijze deze schending zou zijn geschied.

Verder preciseren verzoekende partijen op generlei wijze hoe artikel 13 van het EVRM, dat het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel behelst, door de bestreden beslissingen zou (kunnen) zijn geschonden.

Derhalve worden voormelde schendingen niet dienstig aangevoerd.

3.2. De procedure voor de commissaris-generaal is verder geen jurisdictionele procedure, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen, te meer nu zij deze aangevoerde schending niet concreet uitwerken of onderbouwen, niet aan hoe zij een recht van verdediging kunnen genieten met betrekking tot de bestreden beslissingen die een bestuurlijk karakter hebben.

3.3. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekende partijen in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus voorts integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.4. De formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

3.5. In zoverre verzoekende partijen in het voorliggende verzoekschrift wijzen op de situatie (onder meer voor vluchtelingen) in Tsjetsjenië en Ingoesjetië en aan de hand hiervan betogen dat zij gevaar voor hun leven lopen, dient, nog daargelaten dat zij in dit kader niet duiden op welke informatie zij doelen waar zij verwijzen naar "*recente landeninfo hierboven aangehaald*" en zij dergelijke informatie niet bijbrengen, te worden opgemerkt dat niet kan worden ingezien hoe dit betoog *in casu* dienstig zou kunnen zijn. Verzoekende partijen zijn immers afkomstig van Dagestan. Bijgevolg kan worden aangenomen dat de betreffende passages in het verzoekschrift werden opgenomen door onzorgvuldig kopieer- en plakwerk vanwege de advocaat van verzoekende partijen en worden deze verder buiten beschouwing gelaten.

3.6. Hetzelfde kan worden gesteld omtrent de passage in het verzoekschrift waarin aan het CGVS verweten wordt dat er nooit enig onderzoek werd gevoerd naar de vervolging van homo's in het land van herkomst in de verzoekende partijen. Nooit eerder werd immers aangehaald dat één van verzoekende partijen of hun vader homoseksueel zou zijn.

3.7. Waar verzoekende partijen het CGVS in het onderhavige verzoekschrift veelvuldig een totaal gebrek aan feitenvinding en onderzoek verwijten en meermaals poneren dat de bestreden beslissingen louter zouden schragen op eenzijdige beweringen en vermoedens, dient verder te worden opgemerkt dat verzoekende partijen bezwaarlijk kunnen volstaan met dergelijke louter algemene beweringen om de concrete motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen te ontkrachten. Dit geldt nog des te meer nu deze beweringen een loutere en aperte miskenning vormen van de inhoud van zowel de bestreden beslissingen als de verklaringen, de landeninformatie en de overige stukken die zijn opgenomen in de administratieve dossiers.

3.8. Ook met de louter algemene, ongefundeerde en niet nader uitgewerkte bewering dat *“er alleszins geenszins op een wijze is gehandeld geworden dat verzoeker in alle vertrouwen over zijn werkelijke problemen in zijn land van herkomst kon praten”*, waarmee zij andermaal de inhoud van de administratieve dossiers eenvoudigweg miskennen, kunnen verzoekende partijen hoegenaamd geen afbreuk doen aan de inhoud van de bestreden motiveringen en beslissingen. Verzoekende partijen tonen deze bewering geheel niet aan, preciseren geenszins op welke wijze het hen onmogelijk zou zijn gemaakt om in vertrouwen hun werkelijke problemen uiteen te (doen) zetten, geven niet aan waarover zij nog verklaringen hadden willen afleggen en verstrekken in het verzoekschrift geen bijkomende informatie die relevant zou kunnen zijn voor de beoordeling van hun voorgehouden nood aan internationale bescherming.

3.9. Dient voorts te worden vastgesteld dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen aanvechten noch betwisten waar terecht gesteld wordt dat aan de in hunner hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

3.10. Verzoekende partijen laten voorts de bestreden beslissing ten aanzien van derde verzoekende partij ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“Uit jouw eigen verklaringen blijkt dat jij in België wil blijven om hier sport te kunnen beoefenen (CGVS, p. 5). Hoewel hiervoor begrip kan worden opgebracht, moet erop gewezen worden dat dit motief geen verband houdt met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep noch met de definitie van subsidiaire bescherming. Zodoende kan dit motief geen aanleiding geven tot internationale bescherming.”

Deze motieven vinden steun in het dossier en zijn pertinent en terecht. Gezien verzoekende partijen deze niet aanvechten, blijven zij onverminderd overeind.

3.11. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partijen al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.12. De door verzoekende partijen aangevoerde vrees, wordt in de bestreden beslissingen op basis van de inhoud van de administratieve dossiers terecht samengevat als volgt:

“De door jouw vader ingeroepen vrees is meerledig. Enerzijds vreest hij wraak vanwege de familie A. (...) omdat hij destijds voor hen gewerkt heeft, maar hij meermaals geweigerd heeft bepaalde opdrachten voor hen uit te voeren. Daarnaast vreest hij de rebellen omdat zij reeds geprobeerd hebben hem uit de weg te ruimen. Tot slot vreest hij ook de FSB omdat hij de enige is die nog tegen de gebroeders A. (...) kan getuigen.”

Verzoekende partijen laten de bestreden beslissingen in dit kader vooreerst geheel onverlet waar gemotiveerd wordt:

“Vooreerst dient erop gewezen te worden dat jouw vader in 2007 zelf reeds een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Belgische autoriteiten. Zijn asielaanvraag werd toen door het Commissariaat-generaal afgesloten met een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf omwille van een ernstig gebrek aan geloofwaardigheid. Het beroep dat hij hiertegen aantekende bij de Raad van

State werd verworpen. Hoewel jouw vader zich in het kader van jouw verzoek om internationale bescherming actueel beroept op ontwikkelingen die op zich géén betrekking hebben op de vluchtmotieven die hij in het kader van zijn eigen asielaanvraag destijds heeft aangereikt, is de beoordeling van zijn asielaanvraag niet zonder belang voor de beoordeling van de huidige, nieuwe elementen. Door de eerder vastgestelde misleiding was zijn algemene geloofwaardigheid immers in het gedrang gekomen."

Derhalve worden deze motieven geacht niet-betwist en vaststaand te zijn en blijven zij onverminderd gelden.

Verder wordt in de bestreden beslissingen met recht gemotiveerd:

"Wat betreft de vrees van jouw vader ten aanzien van de familie A. (...), moet erop gewezen worden dat hoewel aangenomen kan worden dat jouw vader voor hen gewerkt heeft, er ernstige vraagtekens geplaatst dienen te worden bij de ruzie in de barbecuetent, die de escalatie vormde van de door hem ingeroepen problemen. Er werden aangaande dit incident namelijk fundamentele tegenstrijdigheden vastgesteld tussen zijn eigen opeenvolgende verklaringen. Zo verklaarde hij enerzijds dat R.A. (...) samen met M.S. (...) en andere mensen al aanwezig was op het moment dat hij en zijn collega de barbecuetent binnen gingen en ze jouw vader en zijn collega zelf voorstelden om bij hen te gaan zitten (CGVS A. (...) 16/1/2018, p. 10). Later zei hij dat enkele andere collega's al in de barbecuetent aanwezig waren en vroegen om bij hen te gaan zitten, maar R. (...) en M. (...) er nog niet waren. Zij kwamen pas later aan, toen jouw vader en zijn collega er al waren. Blijkbaar waren de andere collega's die er al zaten op hen aan het wachten (CGVS 1/3/2018, p. 24). Tijdens een volgend onderhoud gaf hij nog een andere versie van de feiten: hij zei dat M. (...) er al was, maar R. (...) pas achteraf kwam, waarna hij vervolgens stelde dat hij het zich niet meer herinnerde, maar hij meende dat R. (...) achteraf kwam (CGVS 26/6/2018, p. 13). Deze versies vallen uiteraard niet met elkaar te rijmen. Toen jouw vader hierop gewezen werd, kwam hij niet verder dan dat hij gezegd had dat hij het zich niet herinnerde (CGVS 26/6/2018, p. 14-15). Deze verklaring volstaat niet om de vastgestelde tegenstrijdigheden te verklaren. Hoewel jouw vader doorheen zijn verschillende onderhouds meermaals inriep dat hij problemen heeft met zijn geheugen (CGVS 26/6/2018, p. 12, 17, 18, 19 - CGVS 1/3/2018, p. 16, 29-30), legde hij geen enkel medisch attest neer dat de door hem ingeroepen geheugenproblemen staat. Zodoende kunnen de door hem ingeroepen geheugenproblemen niet weerhouden worden ter verschoning van de tegenstrijdigheden in zijn verklaringen. Daarnaast waren de verklaringen van jouw vader ook tegenstrijdig over de plaats waar hij na dit incident terug bij bewustzijn kwam. In eerste instantie vertelde hij dat zijn collega Y. (...) hem naar de post had gebracht en hem daar met water had bijgebracht (CGVS A. (...) 16/1/2018, p. 10). Tijdens een later onderhoud zei jouw vader dat hij wakker werd in de auto van Y. (...) (CGVS 1/3/2018, p. 24-25) en de auto op straat, naast jullie huis stond (CGVS 26/6/2018, p. 13-14). Ook deze verklaringen zijn tegenstrijdig. Toen jouw vader met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd werd, kon hij hiervoor geen aannemelijke verklaring bieden. Hij opperde dat het over een ander incident ging, namelijk het incident waarbij hij en zijn collega beschoten werden en zijn collega toen op de post bij bewustzijn gebracht werd. Toen zijn eerdere verklaringen vervolgens aan hem werden voorgelezen, antwoordde hij dat hij inderdaad gezegd had dat Y. (...) hem bij gebracht had en hem naar huis gebracht heeft, maar gaf geen verklaring voor de tegenstrijdigheid in zijn verklaringen wat betreft de plaats waar hij opnieuw bij bewustzijn kwam (CGVS 26/6/2018, p. 14). Zodoende blijft ook deze tegenstrijdigheid overeind. Beide tegenstrijdigheden raken aan de kern van jullie vluchtrelaas, aangezien dit incident in de barbecuetent de concrete aanleiding was voor het feit dat jouw vader ging onderduiken, jullie dienden te verhuizen en jullie vervolgens lastiggevalen werden door R.A. (...) die op zoek was naar jouw vader. Deze vaststellingen zijn daarom zwaarwichtig en doen twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van dit incident."

Verzoekende partijen slagen er niet in om deze motieven te ontkrachten. Met de loutere herhaling van de bewering dat hun vader geheugenproblemen zou hebben, doen zij geenszins afbreuk aan de voormelde, inzake deze bewering gedane vaststellingen. Gezien verzoekende partijen de beweerdde geheugenproblemen in hoofde van hun vader op generlei wijze staven, kunnen deze niet worden aangenomen en vormen deze geen verklaring voor de voormelde, frappante tegenstrijdigheden in diens verklaringen omtrent dermate cruciale elementen in het asielrelaas.

Verder dient te worden vastgesteld dat de voormelde verklaringen, afgelegd door de vader van verzoekende partijen, weldegelijk duidelijk, niet voor interpretatie vatbaar en manifest met elkaar in strijd zijn. Zij laten geenszins ruimte voor de nuanceringsen die verzoekende partijen hier *post factum* trachten aan te brengen in het verzoekschrift.

Eveneens wordt in de bestreden beslissingen terecht gesteld:

"Ook bij de bezoeken van R.A. (...) kunnen vraagtekens geplaatst worden. Vooreerst zij erop gewezen dat deze bezoeken het gevolg waren van het incident in de barbecuetent, dat de escalatie vormde van de eerdere problemen die jouw vader kende met R.A. (...). Aangezien ernstige twijfels bestaan over de ruzie in de barbecuetent, kunnen ook de bezoeken van R.A. (...), die het gevolg waren van deze escalatie, niet zonder meer aangenomen worden. Jouw vader was daarenboven onaannemelijk vaag over deze bezoeken. Zo had hij zelfs bij benadering geen idee wanneer R. (...) en M. (...) bij jullie langskwamen. Evenmin wist hij hoe vaak ze bij jullie langs waren geweest noch wanneer ongeveer ze de eerste keer waren gekomen. Hij stelde wel dat hij vermoedde dat ze vaak zijn langs geweest omdat jouw moeder hem verteld heeft wat ze gedaan hebben (CGVS 1/3/2018, p. 26-27). Dit is opmerkelijk aangezien jouw moeder verklaarde dat ze in de hele periode dat zij bij haar moeder, jouw grootmoeder, verbleef, ongeveer een half jaar, slechts 2 keer zijn langs geweest (CGVS moeder 25/6/2019, p. 12). Wat er ook van zij, het feit dat jouw vader op het moment van deze bezoeken zelf niet aanwezig was (CGVS 1/3/2018, p. 26), is onvoldoende om deze vaagheden te verschonen. Aangezien jouw vader en zijn problemen de reden waren voor deze bezoeken, kon immers redelijkerwijze van jouw vader verwacht worden dat hij zich hierover zou informeren, bijvoorbeeld bij jouw moeder, die op het moment van deze bezoeken wel aanwezig was. Aangaande deze bezoeken legde jouw vader ook erg ongerijmde verklaringen af. Zo vertelde hij dat R. (...) en M. (...) jou bij een van hun bezoeken tegen de muur geduwd of geslagen en bedreigd heeft. Gevraagd of jij hierbij verwondingen opgelopen hebt, antwoordde jouw vader dat hij dat niet gevraagd heeft, waarmee hij insinueerde dat hij het niet wist. Hij verduidelijkte vervolgens dat ze jou niet geslagen hebben, maar jou vastgenomen en tegen de muur geduwd hebben. Toen aan jouw vader daarna gevraagd werd of ze ooit iemand van jullie gezin verwond hebben, antwoordde hij plots dat jij lichte verwondingen had omdat ze jou tegen de muur geslagen hadden en stelde dat ze jou daar goed geslagen hebben. Eerder zei hij nochtans dat ze jou niet geslagen hadden (CGVS 1/3/2018, p. 27). Zoals hierboven reeds geargumenteed, volstaan de door jouw vader ingeroepen geheugenproblemen niet om deze ongerijmdheden te verschonen aangezien hij deze geheugenproblemen niet met een medisch attest kon staven. Bovenstaande vaststellingen plaatsen ook ernstige vraagtekens bij de bezoeken van R.A. (...) na het incident in de barbecuetent."

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Waar zij opnieuw verwijzen naar de vermeende geheugenproblemen in hoofde van hun vader, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande.

Dat hun vader bij de bezoeken niet aanwezig was, vormt, zoals reeds terecht gesteld wordt in de bestreden beslissingen, verder hoegenaamd geen dienstige uitleg voor zijn onwetendheid. Te meer daar zijn problemen de reden vormden voor de verklaarde bezoeken, mocht van de vader van verzoekende partijen worden verwacht dat hij zich bij hun moeder terdege zou hebben geïnformeerd omtrent de voormelde bezoeken. Dit geldt des te meer nu hij omwille van deze problemen voor zijn kinderen een verzoek om internationale bescherming indiende. In dit kader mocht worden verwacht dat hij, om de situatie en de vrees en het risico in hoofde van verzoekende partijen op een gedegen wijze te kunnen inschatten en uiteenzetten, ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en de situatie in zijn land van herkomst. Dat hij naliet dit te doen getuigt van een gebrek aan interesse voor de voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de ingeroepen vrees voor vervolging.

Voorts wordt in de bestreden beslissingen met reden aangegeven:

"Vervolgens kan nog toegevoegd worden dat jouw vader ter staving van zijn vrees tevens verwees naar een incident waarbij hij en een collega tijdens de uitoefening van hun job bij een achtervolging beschoten werden (CGVS 16/1/2018, p. 9 – CGVS 1/3/2018, p. 28-29). Hij legde ook verschillende documenten neer om zijn verklaringen over dit incident te staven. Jouw vader maakte echter niet aannemelijk dat deze aanval een doelgerichte aanslag op zijn persoon was. Zo blijkt uit door hem geschetste omstandigheden en de omstandigheden zoals die beschreven staan in de door hem neergelegde documenten geenszins dat hij bij deze aanval persoonlijk gevisieerd werd. Het door jouw vader neergelegde proces-verbaal d.d. 16 november 2014, dat een neerslag is van het gehoor dat jouw vader heeft afgelegd in het kader van het strafdossier dat werd opgestart naar aanleiding van dit incident, bevat een gedetailleerde beschrijving van de feiten. Hieruit blijkt dat jouw vader op het moment van de feiten dienst had samen met verschillende collega's, onder wie R.I. (...). Rond 21.30u bevond jouw vader zich aan de controlepost 'Lava 250' aan de kant van de ingang van Khasavyurt, toen hij zijn collega hoorde roepen dat ze moesten vertrekken. Jouw vader begreep onmiddellijk dat iemand een bevel om te stoppen genegeerd had en stapte in zijn wagen. Zijn collega nam plaats aan de passagierskant en vertelde jouw vader wat er gebeurd was, namelijk dat een auto zonder nummerplaat zijn bevel om te stoppen genegeerd had en doorgereden was. Jouw vader en zijn collega zetten de achtervolging in en slaagden erin de wagen bij te houden. Op een bepaald moment sloegen jouw vader en zijn collega een weg in, die de wagen die ze achtervolgden reeds ingeslagen was. Toen jouw vader

deze afslag had genomen, zag hij dat de andere wagen ondertussen rechtsomkeer had gemaakt en in hun richting kwam. De wagen hield vervolgens halt op ongeveer een meter van de wagen van jouw vader. Hierop stapte de collega van jouw vader uit en stapte op de andere wagen af. Jouw vader stapte eveneens uit om zijn collega dekking te geven. Op dat moment vertrok de andere wagen opnieuw en werden er verschillende schoten gelost. Jouw vader dacht in eerste instantie dat zijn collega waarschuwingsschoten gelost had in de lucht, maar al snel bleek dat de schoten afgevuurd waren vanuit de andere wagen en de collega van jouw vader hierdoor geraakt was aan zijn hand. Jouw vader schoot terug, maar de wagen was ondertussen al ver van hen verwijderd. Uit deze beschrijving van de feiten kan bezwaarlijk geconcludeerd worden het een doelbewuste aanslag op jouw vader was. Vooreerst zij erop gewezen dat de auto in kwestie het bevel van R.I. (...), de collega van jouw vader, negeerde en niet dat van jouw vader. Jouw vader bevond zich op dat moment elders aan de controlepost. Dit kan afgeleid worden uit het feit dat zijn collega hem in de auto moest vertellen wat er precies gebeurd was en blijkt ook uit de verklaringen van jouw vader en zijn schets van de situatie bij het CGVS (CGVS A. (...) 16/1/2018, p. 8-9). Daarenboven werd vanuit de wagen in kwestie enkel geschoten op de collega van jouw vader en niet op jouw vader zelf, hoewel jouw vader op dat moment zelf ook al uit zijn wagen gestapt was. Bijgevolg zijn er op basis van de feitelijke omstandigheden van dit incident onvoldoende aanwijzingen om te concluderen dat dit incident tot doel had jouw vader te verwonden en/of om het leven te brengen. Jouw vader reikte zelf verder geen elementen aan die hierop wijzen. Hij stelde wel dat hij zeker weet dat hij en zijn collega in de val gelokt werden (CGVS 1/3/2018, p. 28), maar kon deze bewering niet hard maken. Hij opperde dat de aanslag misschien was gebeurd op bestelling van de familie A. (...) aangezien zij nauwe banden hadden met de rebellen, maar moest toegeven dat hij het eigenlijk niet kon zeggen (CGVS 1/3/2018, p. 28). Later gaf jouw vader dan weer een andere verklaring voor de aanslag, namelijk dat hij op de dodenlijst van de rebellen staat (CGVS 25/6/2019, p. 8), waarmee hij aangaf dat de aanslag uitging van de rebellen zelf en niet besteld was door de familie A. (...), zoals hij eerder stelde. Wat er ook van zij, op basis van het geheel aan elementen in het administratieve dossier kan niet geconcludeerd worden dat de door jouw vader ingeroepen beschieting op 15 november 2014 een doelgerichte aanval op het leven en/of de fysieke integriteit van jouw vader was. Gezien zijn ongerijmde verklaringen kan evenmin aangenomen worden dat deze aanslag besteld zou zijn geweest door de A. (...)’s. Er zijn bijgevolg geen aanwijzingen dat jouw vader voorafgaand aan de ruzie in de barbecuetent iets te vrezen had vanwege de A. (...)’s.”

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Met hun louter algemeen en bovendien ongefundeerd betoog dat politieagenten in hun regio van herkomst gevaar lopen om door rebellen te worden gelynacht, doen zij aan de voormelde motieven namelijk op generlei wijze afbreuk en tonen zij hoegenaamd niet aan dat het voormeld schietincident, zoals hun vader beweerde, een doelgerichte aanslag op diens leven zou zijn geweest.

Verzoekende partijen laten de bestreden beslissingen verder geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“Tot slot voerde jouw vader nog aan dat hij door zijn autoriteiten gezocht zou worden wegens hulp aan de rebellen. Deze beschuldiging is volgens jouw vader gebaseerd op het feit dat hij destijds geholpen had om amnestie te verkrijgen voor zijn neef, B.V. (...), maar is vals. De verklaringen van jouw vader over dit onderwerp waren vooreerst heel warrig. In eerste instantie zei hij dat hij ervan beschuldigd wordt hulp te hebben geboden aan rebellen omdat hij tussen gekomen is bij het regelen van de amnestie van zijn neef. Toen jouw vader gevraagd werd of hij daar officieel van beschuldigd werd, antwoordde hij dat dat binnenkort zou blijken, maar het al was ingediend in Khasavyurt. Op de vraag wat er in Khasavyurt al was ingediend, repliceerde hij dat jouw vader op een proflijst gezet werd omdat hij rebellen geholpen heeft en verwees naar de documenten die hij hieromtrent neergelegd had. Gevraagd te duiden wat het concreet betekent dat jouw vader op deze lijst staat, legde hij uit dat de mensen die op deze lijst staan onder permanente controle staan, ze niet kunnen reizen en ze onmiddellijk gearresteerd worden wanneer er iets gebeurt. Toen er vervolgens naar gepeild werd sinds wanneer jouw vader op de betreffende lijst staat, repliceerde hij plots dat niet hij zelf, maar zijn neef op deze lijst staat en verwees andermaal naar de stavingsstukken die hij hieromtrent had neergelegd. Uiteindelijk bevestigde jouw vader dat hij zelf niet op de zogenaamde proflijst staat, maar men hem wel officieel in opsporing wil plaatsen (CGVS 1/3/2018, p. 3-4). Toen jouw vader later gevraagd werd naar meer informatie over deze beschuldiging, legde hij heel vage en ontwijkende verklaringen af. Toen gepeild werd naar de stand van zaken aangaande deze beschuldiging, kwam hij niet verder dan dat hij niet wist wat ze gedaan hebben omdat dat soort informatie niet verspreid wordt en het hele ernstige mensen zijn die dat soort dingen aanpakken. Hij vertelde dat hij zelf 2 of 3 maanden na zijn aankomst in België te weten kwam dat hij beschuldigd wordt van hulp aan de rebellen en dit via voormalige collega's die hem kennen. Hij voegde eraan toe dat hij die info wel kan krijgen, maar hij niet wist wat voor stukken ze verzameld hadden en hij

dit ook niet kon weten. Toen jouw vader vervolgens gevraagd werd of hij van kennissen vernomen had dat hij beschuldigd werd, bevestigde hij dit en vroeg of het niet mogelijk was aan zijn neef te vragen wat er gebeurd was, aangezien zijn neef toch in België woont. Uiteindelijk stelde jouw vader dat hij door de recherchepolitie beschuldigd wordt van hulp aan de rebellen en heel de researchedienste en politie voor hen werkt, d.i. de A. (...)’s (CGVS 26/6/2018, p. 7-8). Omdat ze niet meer weten hoe ze jouw vader kunnen pakken, hebben ze de tussenkomst van jouw vader in deze amnestieregeling aangegrepen om hem vals te beschuldigen (CGVS 1/3/2018, p. 3). Deze verklaringen zijn echter onvoldoende concreet om de door jouw vader ingeroepen beschuldigingen aannemelijk te maken. Daarenboven kon jouw vader geen enkel document overmaken dat zijn verklaringen aantoonde. Indien jouw vader daadwerkelijk beschuldigd zou worden van hulp aan de rebellen en omwille hiervan zelfs in officiële opsporing zou zijn geplaatst, kan aangenomen worden dat hij hiervan concrete bewijsstukken zou kunnen neerleggen, wat echter niet het geval was. De stukken die jouw vader neerlegde omtrent de amnestie van zijn neef dateren allemaal van voor het begin van de problemen van jouw vader met de A. (...)’s en tonen geenszins aan dat zijn neef minstens sinds 2017 opnieuw op de proflijst staat (CGVS 1/3/2018, p. 4). Ook deze stelling kon jouw vader dus geenszins hardmaken. Zodoende maakte jouw vader niet aannemelijk dat hij door zijn autoriteiten actueel valselyk beschuldigd zou worden van hulp aan de rebellen en dit in opdracht van de A. (...)’s.”

Deze motieven vinden steun in de administratieve dossiers, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekende partijen deze geheel ongemoeid laten, onverminderd overeind.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissingen terecht gesteld:

“Volledigheidshalve kan nog toegevoegd worden dat jouw vader ter staving van zijn vrees ten aanzien van de familie A. (...) ook verwees naar de dood van een zekere P. (...), van wie hij de familienaam niet kent. Deze persoon zou een tijd geleden overleden zijn als gevolg van een hartstilstand. Jouw vader meent dat het een verdacht overlijden is en vermoedt dat hij vermoord werd door toedoen van de familie A. (...) (CGVS 25/6/2019, p. 2-3). Hij kon deze beweringen echter niet hard maken. Het enige wat jouw vader wist, was dat P. (...) een leeftijdsgenoot van hem was en dat hij gestorven was aan een hartstilstand. Wanneer P. (...) overleden was of wat hem precies overkomen was, kon jouw vader niet zeggen (CGVS 25/6/2019, p. 2-3). Niettemin jouw vader poneerde dat P. (...) in verdachte omstandigheden gestorven was, kon hij deze bewering niet aannemelijk maken. Toen hem gevraagd werd in welke omstandigheden P. (...) overleden was, moest hij toegeven dat hij het eigenlijk niet wist. Jouw vader wist enkel dat P. (...) overleden was aan een hartstilstand. Op de vraag waarop jouw vader zich dan baseerde om te stellen dat P. (...) in verdachte omstandigheden om het leven gekomen was, verwees hij naar het feit dat de zus van de gebroeders A. (...)’s vroeger eveneens in soortgelijke omstandigheden overleden was. Ze was een jonge vrouw die vroegtijdig overleden is. Aangezien jouw vader in dat systeem gewerkt heeft, weet hij hoe het werkt en weet hij dat het geen natuurlijke hartstilstand was. Gevraagd hoe jouw vader wist dat P. (...) vermoord werd, repliceerde hij dat P. (...) de laatste tijd contact had met R. (...) (d.i. A. (...)), maar dat het enige wat jouw vader eigenlijk weet, is dat P. (...) gestorven is aan een hartstilstand. Uiteindelijk gaf jouw vader toe dat het een louter vermoeden van zijnentwege is dat P. (...) vermoord is (CGVS 25/6/2019, p. 2-3). De door jouw vader aangereikte elementen volstaan echter niet om dit vermoeden hard te maken. De verklaringen van jouw vader zijn immers te algemeen en vaag om aan te nemen dat de genoemde P. (...) vermoord werd door toedoen van de familie A. (...) en jouw vader bij terugkeer naar de Russische Federatie hetzelfde lot riskeert.”

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Zij beperken zich tot een loutere herhaling van de eerdere verklaringen van hun vader omtrent de gelijkenissen tussen de twee voornoemde overlijdens. Hiermee kunnen zij de voormelde, inzake deze verklaringen gedane vaststellingen niet ontkrachten.

In de bestreden beslissingen wordt voorts met recht gemotiveerd:

“Omwille van bovenstaande redenen kunnen de door jouw vader voorgehouden problemen met de A. (...)’s niet zonder meer aangenomen worden. Bovendien blijkt uit de verklaringen van jouw vader dat hij (en jullie) kan (kunnen) rekenen op de bescherming van de autoriteiten van jullie land van herkomst. Vooreerst moet erop gewezen worden dat jouw vader zelf nooit problemen heeft gekend met zijn autoriteiten. De problemen met zijn autoriteiten die jouw vader destijds inriep in het kader van zijn eigen asielaanvraag werden immers ongeloofwaardig bevonden (zie beslissing 1e asielaanvraag vader). De door jouw vader ingeroepen problemen met de A. (...) zijn bovendien louter interpersoonlijke problemen en de door hem voorgehouden valse beschuldiging van hulp aan de rebellen maakte hij niet aannemelijk (cfr. supra). Voorts blijkt uit de verklaringen van jouw vader dat zijn broer in juni 2018 meegenomen zou zijn geweest door de hoofdinspecteur van de stedelijke politie van Khasavyurt in opdracht van de A. (...)’s. De politie kwam naar het huis van zijn broer en vroeg hem mee te

komen naar het politiekantoor voor ondervraging. Hij werd een tijdlang op het politiebureau gehouden en ondervraagd over jouw vader. Ze dreigden er ook mee een zaak te fabriceren tegen jouw vader. De neef van jouw vader nam ondertussen contact op met hooggeplaatste mensen bij de FSB. De FSB-medewerkers gaven de neef van jouw vader gekenmerkt geld en af luisterapparatuur om de broer van jouw vader vrij te kopen. De broer van jouw vader werd uiteindelijk vrijgelaten voor de neef van jouw vader het politiekantoor bereikte. Medewerkers van de FSB hebben aan de neef van jouw vader hun telefoonnummer gegeven zodat hij hen contacteren indien er zich opnieuw problemen zouden voordoen (CGVS 26/6/2018, p. 3-6). Hieruit blijkt duidelijk de bereidheid van de FSB om de problemen van jouw vader op te lossen. Jouw vader stelde wel dat de interesse van de FSB enkel te maken heeft met steekpenningen (CGVS 26/6/2018, p.4). Dit is echter slechts een blote bewering, die hij op geen enkele wijze hard kon maken. Verder blijkt uit de verklaringen van jouw vader dat bijna alle mensen die betrokken waren bij R.A. (...) ondertussen opgepakt en veroordeeld zijn (CGVS 26/6/2018, p. 5). Ook R.A. (...) en zijn broer Z. (...) zitten ondertussen vast en bij R.A. (...) werd een huiszoeking uitgevoerd (CGVS 25/6/2019, p. 3, 7). Ter staving hiervan legde jouw vader trouwens verschillende internetartikels neer. Gevraagd waarom jouw vader zelf niet op de bescherming van de FSB zou kunnen rekenen, aangezien de FSB hulp geboden heeft toen de broer van jouw vader werd meegenomen, argumenteerde hij dat de hele FSB door de A. (...)’s gekocht is en overal mensen van R.A. (...) zitten. Als de FSB hoort dat R.A. (...) eveneens betrokken is, zullen ze niets willen ondernemen (CGVS , p. 19). Ongeacht de vaststelling dat dit slechts een blote bewering is, die jouw vader met geen enkel document staafde, wordt deze tegengesproken door het feit dat zowel R. (...) als Z.A. (...) ondertussen gearresteerd is en vastgehouden wordt en er een huiszoeking is gebeurd bij R.A. (...), zoals ook blijkt uit de objectieve informatie die toegevoegd werd aan het administratieve dossier. Jouw vader argumenteerde tevens dat er nog geen proces geweest is en R.A. (...) nooit zal zitten en hij nog minister zal worden. Zulke mensen zullen volgens jouw vader niet vastzitten en zullen ook niet gedood worden (CGVS 25/6/2019, p. 10). Ook dit is slechts een blote bewering die jouw vader op geen enkele wijze hard maakte. Bovendien kan redelijkerwijze aangenomen worden dat mensen met een dergelijke machtspositie niet zonder voldoende gronden gearresteerd en opgesloten zouden worden. Jouw vader wierp tot slot nog op dat de FSB ondertussen naar hem op zoek is omdat ze willen dat hij getuigenissen aflegt tegen de A. (...)’s en ze hem hiertoe desnoods zullen folteren (CGVS 25/6/2019 p. 2, 6). Zoals hieronder uitgebreid uiteengezet (cfr. infra), maakte jouw vader deze vrees niet aannemelijk. Zodoende staat ook dit motief bescherming vanwege jullie autoriteiten niet in de weg. Op basis van bovenstaande dient vastgesteld te worden dat de Russische autoriteiten er niet voor terugschrikken om mensen met een dergelijk profiel te beschuldigen van strafbare feiten en gerechtelijk te vervolgen en de Russische autoriteiten wel degelijk optreden tegen de door jouw vader voorgehouden hooggeplaatste vervolgers. Daarenboven hebben de naaste familieleden van jouw vader in het verleden reeds met succes beroep gedaan op de FSB. Ongeacht de vraag of de broer van jouw vader op initiatief van de politie zelf is vrijgelaten, moet vastgesteld worden dat de FSB-medewerkers verregaande bereidheid getoond hebben om de problemen van jouw vader op te lossen. In ditzelfde verband kan ook nog toegevoegd worden dat er destijds, los van de concrete aanleiding van het schietincident in 2014, door de autoriteiten een strafonderzoek werd ingesteld naar dit incident, getuige de verschillende documenten die jouw vader hieromtrent neerlegde. Ook dit wijst erop dat jouw vader wel degelijk op de bescherming van de Russische autoriteiten kan rekenen. Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat indien jouw vader van mening zou zijn dat zijn en jullie veiligheid in Dagestan niet gegarandeerd zou zijn, jullie over een intern vluchtalternatief kunnen beschikken. Zo blijkt uit de verklaringen van jouw vader dat hij voorafgaand aan zijn vertrek uit de Russische Federatie ongeveer een half jaar in Sint-Petersburg verbleven heeft in het appartement van de neef van een kennis (CGVS 1/3/2018, p. 10). Ook jouw moeder verbleef voor haar vertrek enkele dagen in een huurappartement in Sint-Petersburg (CGVS moeder 26/6/2018, p. 6). Gezien het profiel van jouw vader, meer bepaald een voormalig medewerker van de politie met connecties binnen de overheids- en veiligheidsdiensten (CGVS 1/3/2018, p. 3 - CGVS 26/6/2018, p. 4, 7 – CGVS 25/6/2019, p. 4, 6), en de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, kan redelijkerwijze verwacht worden dat jullie zich elders in de Russische Federatie zouden vestigen, bijvoorbeeld in Sint-Petersburg. Jouw vader voerde wel aan dat hij zich niet elders in de Russische Federatie zou kunnen vestigen omdat de A. (...)’s niet zullen blijven vastzitten en R.A. (...) volgens jouw vader nog minister zal worden (CGVS 25/6/2019, p. 10). Zoals hierboven reeds uitgebreid gemotiveerd, maakte jouw vader deze stelling niet aannemelijk en kan uit het geheel van gegevens in het administratieve dossier geconcludeerd worden dat jouw vader de bescherming kan inroepen van jullie autoriteiten, ook elders in de Russische Federatie, en hij een beroep kan doen op de personen binnen de veiligheidsdiensten die hem en zijn familie eerder geholpen hebben.”

Verzoekende partijen vechten deze motieven niet op dienstige wijze aan. Zij beperken zich er immers toe boudweg te poneren dat van hun vader niet mag worden verwacht dat deze elders zou gaan wonen.

Hiermee kunnen zij aan de voormelde motieven niet raken. Deze motieven vinden steun in de administratieve dossiers, zijn pertinent en terecht en worden, gezien verzoekende partijen deze niet dienstig weerleggen, door de Raad overgenomen.

Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissingen terecht geconcludeerd dat verzoekende partijen niet aantonen dat zij vanwege de voorgehouden problemen van hun vader met de familie A. een gegronde vrees voor vervolging zouden dienen te koesteren bij een terugkeer naar hun land en regio van herkomst.

Verzoekende partijen voeren voorts niet één concreet en dienstig argument aan ter weerlegging van de volgende, in de bestreden beslissingen opgenomen motieven:

“Daarnaast vreest jouw vader door de FSB te worden gefolterd met het oog op het verkrijgen van bekentenissen tegen de familie A. (...). Jouw vader is immers de enige mogelijke getuige die nog in leven is (CGVS 25/6/2019 p. 2, 6). Er moet vastgesteld worden dat jouw vader onvoldoende concrete en geloofwaardige elementen aanbrengt die erop wijzen dat de ordediensten, en meer concreet de FSB, überhaupt in hem geïnteresseerd zouden zijn. Zo is de verklaring van jouw vader dat hij de enige overblijvende getuige is (CGVS 25/6/2019 p. 2, 6), een blote bewering, die hij op geen enkele wijze hard maakte. Voorts beperkte hij zich op dit punt louter tot de stelling dat hij weet dat de FSB naar hem op zoek is en ze hem zullen folteren. Hij zou deze informatie vernomen hebben van een persoonlijke bron, van wie hij de naam weigerde te noemen om zijn bron te beschermen (CGVS 25/6/2019, p. 2, 4, 6). Er dient vooreerst op gewezen te worden dat aan het feit dat een persoon zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land, teneinde er internationale bescherming te vragen, inherent het vertrouwen in de autoriteiten waaraan men de bescherming vraagt, is verbonden. Het verzoek om internationale bescherming op zich, ongeacht of dit ingediend werd in eigen naam of in naam van zijn minderjarige kinderen, is immers al een verzoek tot en een uiting van vertrouwen in de bescherming die de Belgische autoriteiten verzoekers bieden. Bovendien geschiedt de behandeling van een verzoek om internationale bescherming in vertrouwen, wat ook werd benadrukt tijdens dit en zijn eerdere gehoren op het Commissariaat-generaal (CGVS 25/6/2019, p. 1, 4). Zelfs toen jouw vader de kans geboden werd om meer duiding te verschaffen over de informatie die hij gekregen had, zonder dat hij hierbij de naam van zijn bron hoefde te noemen, beperkte hij zich tot zeer algemene en vage beweringen. Hij kwam niet verder dan dat hij vernomen had dat de FSB hem zoekt en nodig heeft (CGVS 25/6/2019 p. 4, 6). Hij had trouwens geen idee sinds wanneer de FSB naar hem op zoek is en had hiernaar ook niet geïnformeerd. Hij vermoedde slechts dat de FSB naar hem op zoek is sinds de arrestatie van R.A. (...) (CGVS 25/6/2019, p. 4). Evenmin wist hij of de FSB ondertussen al enige stappen ondernomen heeft om een getuigenis van jouw vader te bekomen (CGVS 25/6/2019, p. 5). Dergelijke vage en algemene verklaringen volstaan niet om aannemelijk te maken dat hij actueel door de FSB gezocht wordt om tegen de gebroeders A. (...) te getuigen.

Aangezien jouw vader niet aannemelijk maakt dat de FSB vandaag naar hem op zoek is om een getuigenis van hem te bekomen, maakte hij evenmin aannemelijk dat hij door de FSB in dat geval gefolterd zou worden om een getuigenis af te dwingen. Daarbij kan nog opgemerkt worden dat, hoewel het CGVS niet ontkent dat de praktijk van het afdwingen van (valse) bekentenissen door de ordediensten in Dagestan voorkomt, jouw vader de door hem voorgehouden vrees aannemelijk dient te maken aan de hand van concrete elementen die betrekking hebben op zijn eigen persoon. Hij slaagde hier niet in aangezien hij ook hier niet verder kwam dan vage en algemene verklaringen. Op de vraag waarop jouw vader zich baseerde om te stellen dat hij door de FSB gefolterd zal worden om getuigenissen af te dwingen over de A. (...)’s, antwoordde jouw vader dat hij dit vernomen heeft van kennissen in de Russische Federatie, maar hij geen namen wil noemen om de betrokken personen niet in gevaar te brengen. Van deze kennissen zou jouw vader vernomen hebben dat de FSB hem nodig heeft omdat hij de enige levende persoon is die alles weet over R.A. (...) (CGVS 25/6/2019, p. 6). Hieruit kan echter niet geconcludeerd worden dat jouw vader gefolterd zou worden. Gevraagd naar concrete gegevens die erop wijzen dat hij door de FSB gefolterd zou worden, beperkte jouw vader zich tot het verwijzen naar internetinformatie over wat de FSB doet en de internetartikels die hij ter zake neergelegd heeft (CGVS 25/6/2019, p. 5, 6, 9). Hij voegde er nog aan toe dat niet enkel de FSB, maar ook gewone politieagenten in de Russische Federatie mensen folteren en hij dit zelf gezien heeft (CGVS 25/6/2019, p. 6) en verwees tot slot nog naar enkele concrete gevallen, onder meer de manier waarop een zekere ‘kolchoznik’, voormalig burgemeester Amirov en zijn lijfwachten en neefjes behandeld werden (CGVS 25/6/2019, p. 7). Zij vooreerst benadrukt dat het louter verwijzen naar algemene rapporten of artikels aangaande mensenrechtenschendingen door de politionele of gerechtelijke autoriteiten in de Russische Federatie niet volstaat om in eigen hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van art. 48/3 VW of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van art. 48/4 VW aan te tonen. De verzoeker is ertoe gehouden concrete gegevens aan te

brenge die erop wijzen dat er voor hem persoonlijk een dergelijke vrees of een dergelijk risico bestaat. Vervolgens moet erop gewezen worden dat de situatie van de personen naar wie jouw vader verwees, wezenlijk verschilt van zijn persoonlijke situatie. Jouw vader vertelde zelf dat elk van de door hem aangehaalde personen betrokken was bij duistere zaken en ze omwille hiervan door jullie autoriteiten geïnterviewd en sommigen ook gearresteerd en veroordeeld werden (CGVS 1/3/2018, p. 18-19). Zelf wordt jouw vader niet door jullie autoriteiten gezocht wegens het plegen van een misdrijf. Hij haalde wel aan dat hij ondertussen door jullie autoriteiten beschuldigd zou zijn van hulp aan rebellen, maar maakte deze stelling geenszins aannemelijk, zoals hierboven uitgebreid gemotiveerd werd (cfr. supra). Hoe dan ook liet jouw vader na het verband met zijn eigen, persoonlijke situatie aan te tonen alsook hoe de situatie beschreven in deze stukken in zijn (en jouw) hoofde aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Voorts kan nog toegevoegd worden dat jouw vader veelvuldig de kans geboden werd om aannemelijk te maken waarom hij van oordeel was dat hij bij terugkeer naar de Russische Federatie gefolterd zou worden door de FSB teneinde een bekentenis af te dwingen, maar hij meermaals vage en ontwijkende antwoorden gaf (CGVS 25/6/2019, p. 6-7 en 9-10). Hij verklaarde meermaals over informatie te beschikken die zijn stelling staft, maar weigerde hier dieper op in te gaan omdat hij aan de persoon die hem deze info verschaft heeft zijn woord had gegeven dat hij hem niet zou verraden. Uiteindelijk zei hij dat de moord op P. (...) de enige informatie was waarover hij beschikte (CGVS 25/6/2019, p. 9-10). Vooreerst zij aangestipt dat jouw vader niet aannemelijk maakte dat voorgenoemde P. (...) daadwerkelijk vermoord werd (cfr. supra). Daarenboven beweerde jouw vader dat P. (...) vermoord werd door of in opdracht van de familie A. (...). Er kan niet ingezien worden hoe hieruit besloten kan worden dat jou vader bij terugkeer naar de Russische Federatie door de FSB gefolterd zou worden teneinde bekentenissen af te dwingen over de familie A. (...). Jouw vader liet eveneens na het verband aannemelijk te maken tussen de vermeende moord op P. (...) en zijn vrees om door de FSB gefolterd te worden om bekentenissen te bekomen tegen de familie A. (...). Tot slot kan in deze ook nog verwezen worden naar de bereidheid van de FSB om tussen te komen bij de vasthouding van de broer van jouw vader (cfr. supra).

Voorts verklaarde jouw vader dat hij vreest dat ook de rebellen hem willen vermoorden (CGVS 25/6/2019, p. 2, 8). Hij maakte deze vrees echter niet aannemelijk. Ter staving van deze vrees verwees jouw vader naar een incident waarbij hij en een collega tijdens de uitoefening van hun job bij een achtervolging beschoten werden. De daders bleken uiteindelijk rebellen te zijn (CGVS 16/1/2018, p. 9 – CGVS 1/3/2018, p. 28-29). Hij legde ook verschillende documenten neer om zijn verklaringen over dit incident te staven. Jouw vader maakte echter niet aannemelijk dat deze aanval een doelgerichte aanslag op zijn persoon was. Evenmin maakte jouw vader aannemelijk dat hij bij terugkeer nog steeds geïnterviewd zou worden door rebellen. Hij stelde wel dat hij op een lijst staat van mensen die volgens de rebellen geëlimineerd moeten worden (CGVS 25/6/2019, p. 8). Gevraagd waarop hij zich baseerde om te stellen dat hij op een dergelijke lijst staat, verwees jouw vader echter slechts naar het eerdere incident waarbij er op hem en zijn collega geschoten werd en dat hij als een aanslag op zijn leven beschouwt. Aangezien jouw vader deze aanslag overleefde, zullen de rebellen opnieuw proberen hem te vermoorden. De rebellen laten immers geen zaken afgerond (CGVS 25/6/2019, p. 8). Behalve de betreffende aanslag reikte jouw vader geen andere elementen aan die erop wijzen dat hij op een dodenlijst van de rebellen zou staan (CGVS 25/6/2019, p. 10). Nergens uit zijn overige verklaringen blijkt bovendien dat er zich na het betreffende incident nog andere feiten of incidenten zouden hebben afgespeeld waaruit kan worden afgeleid dat de rebellen hem viseerden, laat staan dat de rebellen jouw vader bij terugkeer naar de Russische Federatie actueel nog steeds naar het leven zouden staan. Aangezien jouw vader, zoals hierboven reeds uiteengezet, niet aannemelijk kon maken dat het betreffende incident een doelgerichte aanslag op zijn leven was, volstaat een verwijzing naar dit incident evenmin om aannemelijk te maken dat hij bij terugkeer naar de Russische Federatie actueel door de rebellen geïnterviewd zou worden. Zodoende maakt jouw vader zijn vrees ten aanzien van de rebellen niet aannemelijk.”

Met de loutere herhaling van de verklaring dat hun vader de laatste persoon zou zijn die inzake de familie A. zou kunnen getuigen, doen verzoekende partijen in het geheel geen afbreuk aan de voormelde motieven. Voor het overige laten zij deze motieven ongemoeid. Bijgevolg blijven deze onverminderd gelden.

Verzoekende partijen laten ook de volgende motieven overigens geheel onverlet:

“Volledigheidshalve zij ook opgemerkt dat jouw vader hoe dan ook niet aannemelijk maakte hoe zijn vrees ten aanzien van de rebellen en de FSB in jouw hoofde aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.”

Derhalve blijven deze pertinente en terechte motieven, die steun vinden in de administratieve dossiers, gehandhaafd.

De overige door verzoekende partijen neergelegde documenten, opgenomen in de mappen 'documenten' in de administratieve dossiers, kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekende partijen overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.13. In zoverre verzoekende partijen zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekende partijen tonen ingevolge deze vaststellingen niet aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Omtrent de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt in de bestreden beslissingen op grond van de informatie in de mappen 'landeninformatie' in de administratieve dossiers verder met recht gemotiveerd:

"Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd dat een deel van het aanwezige geweld geen verband houdt met de rebellie die zich in Dagestan manifesteert. Wat de rebellie betreft, dient te worden opgemerkt dat deze in de periode augustus en september 1999 uitmondde in een grootschalig militair treffen tussen de rebellen en de autoriteiten in de Botlikh-, Kadar- en Novolak-regio. Sindsdien is er geen sprake meer van een open oorlog.

De huidige situatie kenmerkt zich door een ondergrondse rebellenbeweging die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, maar verder versnipperd raakt door afsplitsingen van groepen die zich achter IS scharen en waarvan een deel ook is uitgeweken naar Syrië. De slagkracht van de rebellengroepen blijft daardoor beperkt en neemt de vorm aan van gerichte aanslagen. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensde aantal gevallen waarbij burgers ofwel om specifieke redenen gevisieerd worden door de rebellen ofwel het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Dagestan niet van dien aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Dagestan aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is."

Verzoekende partijen slagen er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Zij voeren ter weerlegging van deze motieven immers niet één concreet en dienstig argument aan. Evenmin brengen zij enig begin van informatie bij omtrent de situatie in Dagestan. Derhalve tonen zij niet aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voorgaande tonen verzoekende partijen niet aan dat in hunner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land en regio van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.14. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien maart tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT